

- 1933 R -

1908

XXV

1933

ŁKS

S.K.

Łódzki klub
Sportowy
w czerwcu 1933 r.

Zakupione

od p. A. Czemwinickiego
w Kodzi

dla

Miejskiej Biblioteki Publicznej

Im. LUDWIKI W. SYMSKIEJ

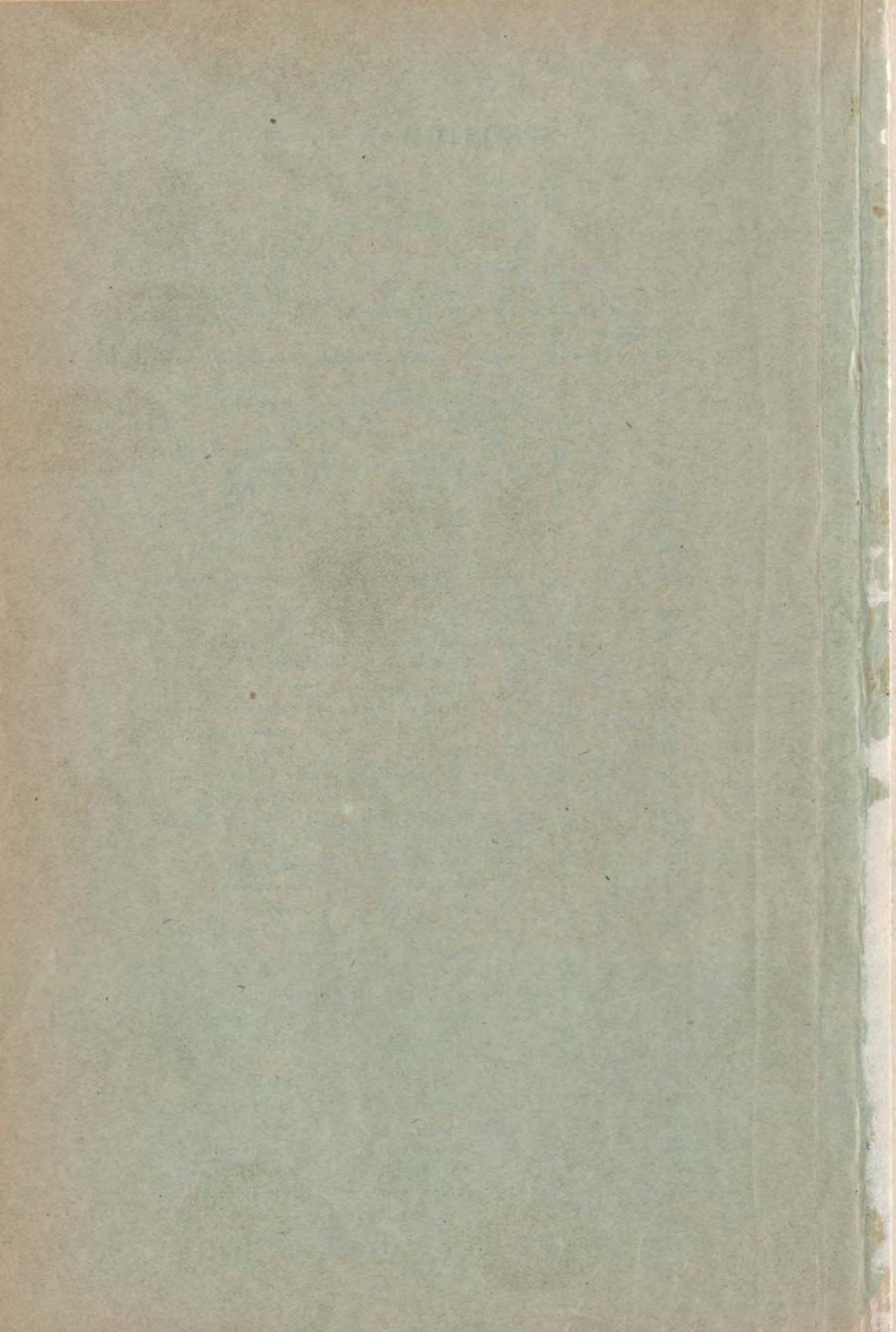
w ŁODZI

161149 24.7.1967

PA

SPROSTOWANIE

na stronie	3	w wierszu	4	Kolarstwo	Józef Pfeiffer
"	3	"	5	Pływactwo	Stan. Zgliczyński
"	3	"	7	Tenis	Inż. Zygm. Ran
"	3	"	9	Boks	Zygm. Krachulec
"	3	"	11	Strzelectwo	Z. Michalski
"	3	"	15	Tym co odeszli	Dr. K. Łukasiewicz
"	4	w składzie Zarządu Ł. K. S.		opuszczono imię i nazwisko członka Zygmunta Krachulca	
"	5	w wierszu	10	zamiast członek Zarządu winno być członek Sądu Arbitrów	
"	5	"	11	zamiast wiceprezes winno być skarbnik	
"	5	"	12	S. Wierucki . . . sekretarz	
"	5	"	13	A. Joss czł. Komisji Rewizyjnej	
"	5	"	24	zamiast Micherski winno być Michalski	
"	25	"	26	" Kobielska " " Kobielska	
"	57	"	9	" pryma " " prymat	
"	65	"	8	" Padurbice " " Pardubice	
"	96	"	3	" inwestycy " " inwestycji	
"	96	"	5	zamiast zasadniczo wytyczne winno być zasadniczą wytyczną	
"	96	"	19	zamiast reakcyj winno być reakcji	
"	96	"	21	zamiast dezorganizacyj winno być dezorganizacji	
"	96	"	39	" W. Krasnowski winno być W. Krassowski	
"	97	"	2	" firmy winno być firmę	
"	97	"	15	" obłożeni winno być obłożenie	
"	97	"	17	" nawierzchnię " " nawierzchnią	
"	97	"	26	" pozycy " " pozycji	
"	97	"	44	" oraz nasadzono wazony żeliwe winno być na które nasadzono wazony żeliwne	
"	99	"	10	" Horocks Wiliam " " Horocks Thomas	
"	99	"	16	" Galawas " " Galoway	
"	100	"	24	" skrytościach " " skrytości	
"	101	"	11	" studenci " " słuchacze	
"	102	"	6	" ugrupuwują " " ugrupowują	
"	102	"	25	" konserwacyj i eksploatacyj winno być konserwacji i eksploatacji	
"	102	"	36	" od ywianie " " odżywianie	
"	102	"	37	zamiast podziału winno być podziały	
"	102	"	44	" konkurencyj " " konkurencji	
"	102	"	45	" zaprawione " " zaprawiony	
"	102	"	46	" krytykuje " " krytykuje	
"	102	"	47	" sekcyj " " sekcji	
"	103	"	18	" młodzie y " " młodzieży	
"	103	"	25	" fundacyj " " fundacji	
"	103	"	26	" organizacyj " " organizacji	
"	104	"	1	" przedkładając " " przedkładając	
"	104	"	3	" ćwierćwiecza " " ćwierćwiecze	

- 1933 R -

1908

1933

*K O M I T E T
R E D A K C Y J N Y :*

*A. HEIMAN
Inż. S. KOWALSKI
Z. KRACHULEC
H. LUBAWSKI
Dr. K. ŁUKASIEWICZ*

ŁÓDŹ, W CZERWCU 1933 ROKU

786:082+943.8

OKŁADKA WYKONANA WEDŁUG
PROJEKTU INŻ. S. KOWALSKIEGO

KLISZE WYKONANE W ZAKŁADACH
FOTOCHEMIGRAFICZNYCH R. BORKEN-
HAGEN, ŁÓDŹ, UL. PIOTRKOWSKA 100

ODBITO W ZAKŁADACH GRAFICZNYCH
J. K. BARANOWSKIEGO, ŁÓDŹ,
UL. PIOTRKOWSKA 111 — TEL. 138-60

TREŚĆ:

<i>Słowo wstępne</i>	<i>pułk. dypl. E. Chilarski</i>
<i>Historja powstania Ł. K. S.</i> . . .	<i>H. Lubawski</i>
<i>Lekka atletyka</i>	<i>L. Szumlewski</i>
<i>Kolarstwo</i>	
<i>Pływanie</i>	
<i>Gry sportowe</i>	<i>K. Lityński</i>
<i>Tennis</i>	
<i>Piłka nożna</i>	<i>H. Konopka</i>
<i>Boks</i>	
<i>Szermierka</i>	<i>J. Krysiński</i>
<i>Strzelectwo</i>	
<i>Hokej na lodzie</i>	<i>Z. Lange</i>
<i>Kronika Zarządu</i>	<i>Z. Skibicki</i>
<i>Budowa parku sportowego</i> . . .	<i>Z. Skibicki</i>
<i>Tym, co odeszli...</i>	
<i>O czym nawet się pisać nie chce</i>	<i>A. Rola</i>
<i>Zakończenie.</i>	

DZIAŁ OGŁOSZENIOWY.

ZARZĄD Ł. K. S.

<i>Prezes :</i>	<i>pułk. dypl. Eugenjusz Chilarski</i>
<i>Wice-prezesa :</i>	<i>Heljodor Konopka</i>
	<i>inż. Zygmunt Rau</i>
<i>Sekretarze :</i>	<i>Zygmunt Skibicki</i>
	<i>Kazimierz Wardęszkiewicz</i>
<i>Skarbnicy :</i>	<i>Zygmunt Lange</i>
	<i>Paweł Goliński</i>
<i>Gospodarz :</i>	<i>Stanisław Wnukowski</i>
<i>Członkowie Zarządu :</i>	<i>Edmund Grajwoda</i>
	<i>ppułk. Feliks Horasimowicz</i>
	<i>inż. Stanisław Kowalski</i>
	<i>Jan Krysiński</i>
	<i>Józef Pfeifer</i>
	<i>Zygmunt Rąbalski</i>
	<i>Ludwik Szumlewski</i>
	<i>Stanisław Zgliczyński</i>
<i>Komisja Rewizyjna :</i>	<i>Franciszek Feja</i>
	<i>Stanisław Rogacki</i>
	<i>Stanisław Salm</i>
<i>Sąd Koleżeński :</i>	<i>inż. Czesław Dąbrowski</i>
	<i>Mieczysław Kalinowski</i>
	<i>mjr. Tadeusz Marszałek</i>
	<i>Wawrzyniec Maurer</i>
	<i>Tadeusz Wiślawski</i>

Z ramienia Ł. K. S. pracują:

- w Lidze P. Z. P. N. H. Konopka, członek Komisji Rewiz.
w Łódzkim Zw. Okr. Piłki nożnej: H. Konopka, prezes
P. Goliński, członek Komisji Rewiz.
W. Cyll, kapitan związkowy
- w Polskim Kol. Sędziów p. n.: Z. Hanke, członek Zarządu
w Łódzk. Okr. Kol. Sędziów: Z. Hanke, prezes
E. Andrzejak, ref. kwalifikacyjny
E. Grajwoda, skarbnik
Z. Otto, ref. obsady zawodów
- w Polskim Związku Tow. Kolarskich: Z. Krachulec, członek Zarządu
w Łódzkim Okr. Zw. Kolarskim: Z. Krachulec, wice-prezes
S. Wierucki
A. Joss } członkowie
J. Pfeifer } Zarządu
- w Łódzkim Okr. Zw. Pływackim: S. Piątkowski, prezes
H. Kędzierzawski, skarbnik
- w Łódzkim Okr. Zw. Gier Sport.: K. Wardęszkiewicz, wice-prezes
- w Łódzkim Okr. Zw. Lekko atlet.: L. Szumlewski, prezes
J. Boczkowski, skarbnik
R. Błaszczuk, członek Zarządu
- w Łódzk. Okr. Zw. Hokeja na lodzie: Z. Lange, wice-prezes
- w Łódzkim Okr. Zw. Stow. Strzeleckich i Łuczniczych:
ppułk. F. Horasimowicz }
Z. Micherski } członk.
A. Nower } Zarządu
-
-

KOMITET JUBILEUSZOWY:

*PŁK. DYPL. EUGENJUSZ CHILARSKI, PAWEŁ GOLIŃSKI,
ARNOLD HEIMAN, INŻ. STANISŁAW KOWALSKI,
ZYGMUNT KRACHULEC, HENRYK LUBAWSKI, Dr. KAROL
ŁUKASIEWICZ, ZYGMUNT RĄBALSKI i PREZES HONOR.
Ł. K. S. WACŁAW TAUBWURCEL.*

SŁOWO WSTĘPNE

Wychowanie fizyczne i sporty zrodzone pod słonecznym niebem starożytnej Grecji, zaszczerpione w setki lat później przez Anglików do innych narodów, broniących się przed gnuśnością wygodnego życia nowoczesnego, dopełniły w swym rozwoju stanowiska o wielkiem znaczeniu społecznem.

Dziś stanowisko sportu związane nierozzerwalnie z pojęciem wychowania fizycznego i kultury fizycznej, idącej w parze obok wszechstronnie prowadzonej kultury intelektualnej, jest tem silniejsze, że praca dla sportu winna być rozumianą jako jeden z odcinków służby dla Państwa.

W skromnych ramach niniejszego wydawnictwa nie jestem w stanie rozwinąć dość obszernie istoty zagadnienia tej służby, pragnę jedynie przedstawić etap pracy i rozwoju jednostki, która stworzoną została w imię szczytnych haseł odrodzenia fizycznego narodu.

Łódzki Klub Sportowy w ciągu 25 lat swego istnienia wiernie służył idei sportowej. Umiął przeżyć gorzkie chwile swego pionierstwa, narażonego na obojętność gnuśnego fizycznie społeczeństwa, umiał wciągnąć do swych szeregów młodzież która wymową porywów olimpijskich zdobyła serca snobów.

Przeżył Łódzki Klub Sportowy ciężkie lata niewoli, katastrofę lat wojny światowej i dał odrodzonej ojczyźnie zastępy krzepkich ludzi, którzy doczekali się owoców swej pracy.

Jednodniówka jubileuszowa sumuje tę pracę w postaci szeregu krótkich sprawozdań z działalności i rozwoju komórek klubu — jego sekcji sportowych.

Sprawozdania te niejednokrotnie są więcej niż lakoniczne.

Niech jednak ktokolwiek weźmie jednodniówkę do ręki, nie widzi tylko suchych cyfr. — Cyfry będące być może najsprawiedliwszem odzwierciedleniem dorobku sportowego, ożyją, jeśli pamiętać będziemy, że za nimi kryją się żywi ludzie złączeni jedną ideą, wspólnem hasłem i świadomi celu swej pracy.

E. CHILARSKI

Pułkownik dypl.

HISTORJA POWSTANIA Ł. K. S.

Powstanie Ł. K. S-u, obchodzącego w tym roku ćwierćwiecze swego istnienia, przypada na czasy, w których takie gałęzie sportu, jak piłka nożna czy lekkoatletyka, były u nas mało jeszcze popularne. Idea sportowa, zaszczerpiona na Zachodzie u kształcącej się tam młodzieży naszej, tak się w niej zakorzeniła, że ci, którzy powrócili do kraju, postanowili ją urzeczywistnić przez zorganizowanie Łódzkiego Klubu Sportowego. Trudne to było zadanie. Brak zrozumienia doniosłości tej idei (przynajmniej w początkach) u młodzieży miejscowej, – stwarzał przeszkody, które przezwyciężyć mógł tylko wielki i szczerzy zapał oraz chęć urzeczywistnienia raz powziętej myśli ze strony tych, którzy sport poznali i polubili.

Pierwszymi którzy powzięli myśl utworzenia Łódzkiego Klubu Sportowego, byli oprócz niżej podpisanego: Arnold Heiman i Jerzy Hirszberg. Powróciwszy w roku 1908 do kraju z zagranicy, gdzie już sport uprawiali, zabrali się energicznie i z zapałem do pracy. Pierwsze ćwiczenia z materiałem zupełnie surowym odbywały się na zielonej murawie. Jednakże zapał sportowy inicjatorów rychło udzielił się i młodej drużynie, która też liczebnie wzrastała z każdym niemal dniem. Wówczas zaczęto już myśleć o legalizacji klubu. Pierwszy Zarząd, jaki ukonstytuował się w osobach: I Prezesa R. Wintera, A. Heimana, J. Hirszberga, H. Lubawskiego, J. Montaga, Z. Sienkiewicza i J. Szwarca, jako członków zarządu, miał to trudne zadanie przeprowadzenia legalizacji klubu, będącej koniecznością dla dalszego pomyślnego rozwoju placówki sportowej. Po przezwyciężeniu dużej ilości przeszkód udało się wreszcie niżej podpisanemu przeprowadzić w drugiej połowie 1908 roku legalizację. Wydatki klubu, pokrywane przez członków, którzy większą część swych skromnych zarobków ofiarowali na jego potrzeby, okazały się zbyt wielkie, by można było jeszcze znaleźć potrzebne sumy na urządzenie własnego boiska; dlatego musiano

ZARZĄD Ł. K. S. 1933 R.

*Siedzą od lewej strony: Z. Krachulec, inż. Z. Rau, pułk. dypl. E. Chilarski,
H. Konopka, L. Szumlewski*

*Stoją: ppułk. F. Harasimowicz, inż. S. Kowalski, Z. Skibicki, P. Goliński,
J. Pfeifer, F. Feja, Z. Lange, K. Wardęszkiewicz, S. Rogacki*

początkowo korzystać z boiska K. S. „Viktoria.“ Wskutek antagonizmu, panującego wówczas wśród miejscowych klubów, trzeba było jednak zrezygnować z boiska „Viktorji“ i zakwaterować się na boisku „Kraftu“, obecnie „Siły.“

Ustawiczny wzrost klubu, zwiększanie się ilości zawodników i co za tem idzie, potrzeba ćwiczeń codziennych – stwarzały sytuację, wysoce utrudniającą normalny rozwój; ograniczenie co do czasu, jakim dysponowano na obcym boisku – zmuszało do szukania innego wyjścia; koniecznością stawało się utworzenie własnego boiska.

Względy finansowe jednak uniemożliwiały poprostu urzeczywistnienie tej myśli – drogą normalną. I dopiero dzięki staraniom ś. p. T. Horoksa i p. W. Taubwurcla, Tow. Akc. I. K. Poznański ofiarowało Klubowi bezinteresownie ogrodzony plac przy ulicy Srebrzyńskiej. Ten piękny czyn obywatelski stał się fundamentem przyszłego normalnego rozwoju Ł. K. S-u.

KOMITET JUBILEUSZOWY 1933 R.

*Siedzą od lewej strony: A. Heiman, Z. Krachulec, pułk. dypl. E. Chilarski,
dr. K. Łukasiewicz, H. Lubawski*

Stoją: Z. Rąbalski, inż. S. Kowalski, J. Krysiński, S. Wnukowski, P. Goliński

Po niespełna rok trwających przygotowaniach nastąpiło uroczyste otwarcie urządzanego już boiska w dniu 16 maja 1912 roku. Dla Ł. K. S-u zaczęła się z tą chwilą nowa faza pracy.

Pierwsze mecze Ł. K. S. przynosiły wyniki ujemne. Dopiero powrót z zagranicy studentów, którzy natychmiast zasilili szeregi Ł. K. S-u, wpłynął decydująco na wyniki, teraz już poprawiające się z każdym meczem. W roku 1909 drużyna Ł. K. S-u składała się z takich graczy, jak: Z. Sienkiewicz, Łabędzki, Knabe, Kowalewski, Mühl i inni.

Od r. 1910 aż do wybuchu wojny światowej Ł. K. S. rzadko ulegał klubom krajowym, a w zawodach z drużynami zagranicznymi osiągał zaszczytne wyniki. Z drużyn takich gościł Ł. K. S. u siebie: Krakowski A. Z. S., T. S. „Wisłę“, K. S. „Cracovię“, jak również drużyny z Berlina, Lipska, Wrocławia. Jakże zmieniły się czasy! Niejeden z najmłodszych, przeczytawszy dzisiaj zdanie, że drużyny z Krakowa były wówczas dla Łodzi drużynami zagranicznymi, wyrazi

napewno w pierwszej chwili swe zdziwienie; tak jednak ongi było naprawdę!

W roku 1909 podczas wystawy gospodarczej w Częstochowie urządzono, dzięki staraniom i pod egidą p. Pytłasińskiego, pierwszy zjazd polskich stowarzyszeń sportowych. Zawody odbyły się pomiędzy warszawską „Koroną“ a Ł. K. S-em. Rozegrano mecz piłki nożnej i niektóre zawody lekkoatletyczne. Jak bardzo władze rosyjskie utrudniały prawie na każdym kroku życie sportowe, niechaj posłuży za ilustrację fakt, że grupę naszych zawodników zaraz po przybyciu do Częstochowy, całą zaaresztowano bez żadnych powodów, – ot, wydała się poprostu podejrzaną taka grupa młodzieńców, zjawiająca się w obcym mieście... Może to polityka uprawiana pod płaszczykiem sportu?...

Już w r. 1908, jak również w latach późniejszych, członkowie Ł. K. S-u zdobywali nagrody w biegach, skokach. W r. 1910 podczas zawodów w Agrykoli w Warszawie Ł. K. S. pokonał „Koronę“ w grze w piłkę nożną, lekkoatleci zaś łodzcy zwyciężyli warszawian w całym szeregu zapasów.

W roku 1911 wstąpił w szeregi Ł. K. S-u p. Miller; dzięki umiejętnej i energicznej pracy doprowadził on drużynę footballową, jako jej kapitan, do poziomu, który pozwolił jej dzierżyć mistrzostwo Łodzi aż do wybuchu wojny światowej. Osiągnął zaś swe plany tem łatwiej, że miał do pomocy tak doskonałych zawodników jak: Sienkiewicz, Mühl, Żakiewicz i Filipiński. Wyróżnienie się podczas gier zawodników Ł. K. S-u spowodowało zaproszenie ich, jako pomocy, przez „Koronę“ warszawską na mecz z „Cracovią“. W rozgrywkach tych, w których m. i. brali udział: Kaszner w bramce, Sienkiewicz w ataku i Mühl w pomocy, łodzianie ci przyczynili się do osiągnięcia zaszczytnego dla „Korony“ wyniku w walce z bardzo silną wówczas „Cracovią“. Przy tej sposobności, gdy już mowa o wyróżnieniu się łodzian w grze footballowej, niech mi wolno będzie wspomnieć też o jednym z graczy, którego pamiętam, jak w roku 1908, jako mały chłopiec, chciwie przyglądał się grze w piłkę nożną; jak korzystał z każdej sposobności, by tę piłkę

B. Miller

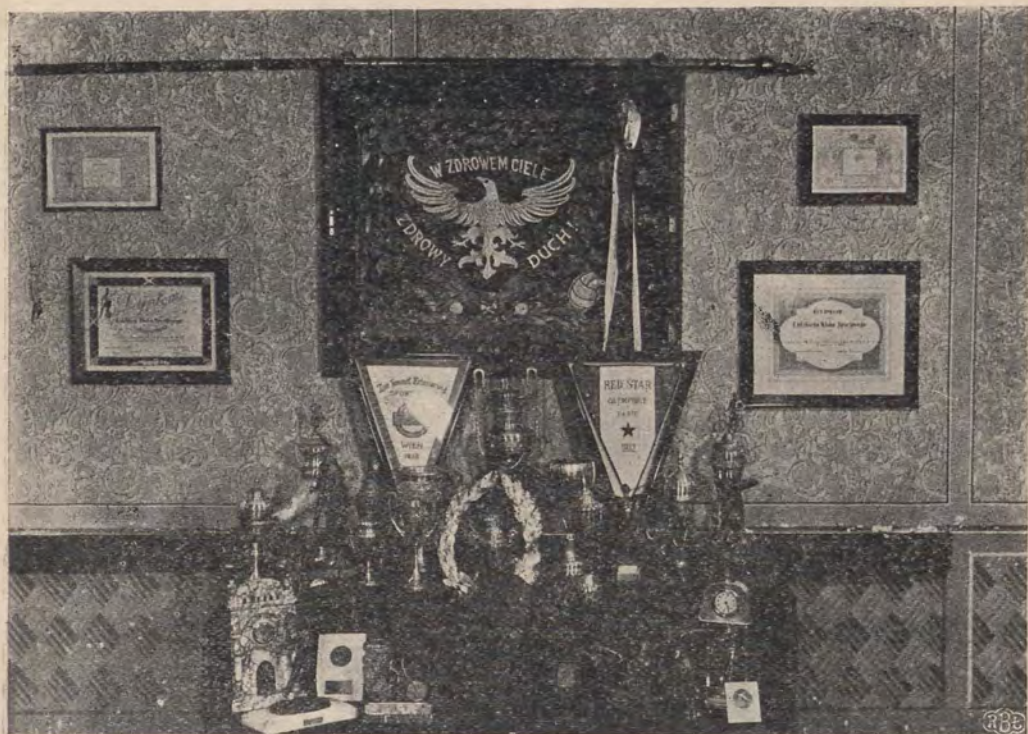
kopnąć; a już szczytem szczęścia było dlań wówczas, gdy po zawodach mógł przez czas pewien uganiać się z piłką po boisku. Śmiałyśmy się z niego, przepowiadając mu w żartach, że zostanie „internacjonalem”. A tymczasem żartobliwe przepowiednie najzupełniej się sprawdziły: chłopcem tym był dzisiejszy obrońca Ł. K. S-u kilkakrotny reprezentant barw polskich zagranicą – Karasiak.

Przypominając sobie te pierwsze kroki Ł. K. S-u po latach 25-ciu – z radością przebiegam myślą te szczeble po których wspinał się Ł. K. S. na dzisiejszy poziom... Ile to klubów z tamtych czasów zostało zupełnie zlikwidowanych względnie zmałało! Łódzki Klub Sportowy zaś jest dziś poważnym ośrodkiem sportu, uprawiającym różne jego gałęzie; posiada w swych szeregach zawodników dzielnych, a przy dalszej dobrej organizacji – ma zapewnioną żywotność.

Jakże przyjemnie nam, starym, wspominać swe pierwsze trudy, gdy widzimy obecnie tak pomyślny rozwój dawnych naszych poczynań! Odczuje to i zrozumie ten, kto miał możliwość przez ćwierć wieku działalność tę obserwować.

Tą refleksją pozwolę sobie zakończyć niniejszy szczupły rozmiarami zarys historii powstania Ł. K. S. Szczupły dlatego, że wobec zniszczenia i zagubienia w czasach wielkiej wojny wszelkich (niemal) dokumentów, – trzeba było poprzestać prawie wyłącznie na zaczerpniętych z pamięci wspomnieniach osobistych.

HENRYK LUBAWSKI

Zbiór nagród Ł. K. S.

PREZESI KLUBU:

R. Winter 1908-9.

W. Taubwürcel 1909-1921 i od tego roku prezes honorowy Klubu.

PREZESI KLUBU:

J. Woźniak 1922—1924.

H. Konopka 1925—1928.

*pułk. dypl. E. Chilariski 1929
do obecnej chwili*

ZAŁOŻYCIELE KLUBU:

A. Heiman

inż. Z. Sienkiewicz

H. Lubawski

J. Hirszberg

LEKKA ATLETYKA

Nie wszystkie towarzystwa sportowe zwracają baczną uwagę na królowę sportu – lekką atletykę.

Inne gałęzie sportu, a przede wszystkim piłka nożna, cieszą się wielkim poparciem organizacji sportowych oraz publiczności, lekka atletyka traktowana jest po macoszemu. A przecież piękno zmagania się zawodników i ich wyczyny sportowe, poza wielką emocją, przygotowują dla społeczeństwa i Państwa zastępy obywateli zdrowych, sportowo wyszkolonych, dla których nie jest obcą sprawą tężyzny fizycznej młodzieży.

Od chwili założenia Łódzki Klub Sportowy zdawał sobie sprawę z tego, jak wielkie znaczenie ma rozwój lekkiej atletyki dla społeczeństwa i dla Państwa i jednocześnie przy uprawianiu piłki nożnej zaczął dążyć do wychowywania lekkoatletów.

Już w roku 1908 dnia 5 października t. j. w roku powstania Klubu członkowie nasi Henryk Lubawski i Stanisław Lubawski startowali w biegach: pierwszy na 2 mile rosyjskie zdobywając II nagrodę w czasie 1 : 08 i 51²/₅, drugi w biegu na 2000 m. przybył V.

Wyniki w roku 1909 są następujące:

- 3 października – 1 mila angielska (1609 m.)
Michał Poznański I miejsce
Stanisław Lubawski III „
Aleksander Nowacki IV „
- 10 października – 2 mile angielskie (3218 m.)
Stanisław Lubawski III miejsce
- 24 października – 400 m. mistrzostwo Łodzi
Henryk Lubawski II miejsce

Na poprawę zawodników w roku 1910 wpłynął racjonalny trening zimowy wskutek czego możemy w tym roku zapisać na konto Klubu parę zwycięstw:

Zawody w Agrykoli w Warszawie:

Bieg 100 m. – Henryk Lubawski	I miejsce	11 ³ / ₅ sek.
„ 400 „ – „ „	I „	56 „
„ 110 „ przez płotki – Franc. Mühl	I „	17 „
Skok w dal – Franc. Mühl	I „	4,60 m.
„ wzwyż – Zenon Sienkiewicz	I „	1,40 „

Mistrzostwa miasta Łodzi:

Bieg 100 m. Henryk Lubawski	I miejsce	11 ¹ / ₅ sek.
„ 400 „ „ „	I „	54 „

Z roku 1911 nie posiadamy szczegółowych danych, nie mniej jednak czołowi lekkoatleci Klubu Henryk Lubawski, Stanisław Lubawski, Franc. Mühl, Józef Filipiński, Michał Poznański i Aleksander Nowacki przysporzyli Klubowi laurów, startując w zawodach lekkoatletycznych w Łodzi i Warszawie.

Dnia 16 maja 1912 roku odbyły się pierwsze w Łodzi lekkoatletyczne zawody międzyklubowe z okazji otwarcia i oddania do użytku własnego boiska.

Program tych zawodów obejmował konkurencje: bieg 100 m., 400 m., 3 x 200 m. i 1000 m., rzut dyskiem i piłką uszatą, skoki w dal, wzwyż i o tyczce.

Udział w poszczególnych konkurencjach brali zawodnicy następujących klubów: „Union“, „Kraft“, „Newcastle“ i Ł. K. S.

Szczegółowych danych nie udało nam się zebrać.

W roku 1913 odbyły się powtórnie międzyklubowe zawody lekkoatletyczne, przyczem pierwsze miejsca zajęli zawodnicy Ł.K.S., osiągając wyniki: w biegu na 100 m. J. Filipiński – 11,2 sek., bijąc rekord rosyjski 11,6 sek.; drużyna w biegu sztafetowym 3 x 200 m. w składzie H. Lubawski, J. Filipiński i F. Mühl – 1 : 20 sek., bijąc również rekord rosyjski; w biegu 200 m. W. Horocks przychodzi pierwszy w czasie – 28,5 sek.

W biegu juniorów 100 m. – 1) Szulc 12²/₅ sek., 2) Jokel 12³/₅ sek.

Dalszy rozwój lekkiej atletyki w Ł. K. S. został przerwany z powodu wybuchu wojny wszechświatowej i dopiero w roku 1922 na nowo rozpoczęto pracę w tym kierunku.

Aczkolwiek niezbyt pomyślnie układały się warunki do ćwiczeń, a to z braku boiska klubowego i instruktora, to jednak usilna praca

grona członków pozwoliła osiągnąć już konkretne rezultaty w roku 1922, a mianowicie w I biegu ulicznym „Kurjera Łódzkiego“ członek Ł. K. S. i jeden z pierwszych pionierów lekkiej atletyki w czasach powojennych – St. Kostrzewski przychodzi do mety drugi, mając

Drużyna lekkoatletyczna i gier sportowych r. 1927

w konkurencji zawodników tej miary co kapitan Baran, Kurletto i Woltersdorf. W tym samym roku w biegu „Głosu Polskiego“ tenże zawodnik zdobywa również drugie miejsce.

Wyjazd Kostrzewskiego na studia do Warszawy osłabia pracę w życiu sekcji i powoduje jednoroczną przerwę. Dopiero z wiosną 1923 roku Ł. K. S. zapewnił sobie współpracę Czesława Rembowskiego czynnego sportowca, doświadczonego organizatora i instruktora.

W roku tym pomimo bardzo poważnych braków w zaopatrzeniu sportowem liczba członków sekcji wzrosła do 47 i poraz pierwszy danem było lekkoatletom Ł. K. S. w liczbie 9 występować oficjalnie na zawodach o mistrzostwo Polski w Warszawie w dniach 24 i 26 sierpnia 1923 r.

Egzamin z tak krótkotrwałej pracy zdano o tyle dobrze, że poraz pierwszy Łódź figurowała na liście uczestników zawodów

mistrzowskich na IV miejscu jako miasto, a na VII – jako klub. Tytuł mistrza w biegu na 5 km. na rok 1923 zdobył S. Kostrzewski.

Z tym większym zapalem lekkoatleci Ł. K. S. zabrali się do dalszej pracy, zwłaszcza, że pierwszy ich występ pomyślny rokował nadzieję lepszych wyników.

W dniu 2 września 1923 roku Ł. K. S. zorganizował na własnym boisku zawody lekkoatletyczne, ustalając pierwsze klubowe

Jubileusz XV-lecia Klubu 1924 r.

Sekcja lekko atletyczna.

wyczyny, a mianowicie: Bieg 100 m. – 12,1 Kostrzewski, kula 10,12 m. – Rembowski, dysk 33,60 m. Kurpetowicz, skok wzwyż – 1,56 m., wdal – 5,70 m., oszczep 38,10 m. – Maciaszczyk. Podczas rozgrywanego w dwa tygodnie później pięcioboju klubowego pierwsze miejsce przyznano Cz. Rembowskiemu, przyczem czas zwycięży na 1500 m. wyniósł 4 : 37.

W początkach roku 1924 szereg osób na gruncie łódzkim, obserwując wzmagający się rozwój lekkiej atletyki w całej Polsce, zdecydował się na utworzenie w Łodzi magistratury lekkoatletycznej, któraby podtrzymała i poparła usiłowania poszczególnych klubów, czy jednostek, w kierunku rozwoju lekkiej atletyki.

W dniu 31 stycznia 1924 roku zostało zwołane Walne Zebranie Ł. O. Z. L. A. do którego akces zgłosiło szereg klubów, a w pierwszym rzędzie Ł. K. S.

W zawodach okręgowych, które odbyły się poraz pierwszy na terenie Łodzi, w dniach 31 maja i 1 czerwca tegoż roku Ł. K. S. zdobył miejsc: 6 pierwszych, 9 drugich i 5 trzecich.

Do tych zawodów Ł. K. S. zgłosił 23 zawodników i 4 zawodniczki, przyczem sekcja pań Ł. K. S. była jedyną sekcją w okręgu łódzkim, biorącą udział w zawodach.

Na powyższych zawodach zawodnicy i zawodniczki Ł. K. S. ustanowili pierwsze rekordy okręgowe, a mianowicie: biegi: 100 m. – 12,2 Krumholc, 800 m. – 2:20,8 Rembowski, 5000 m. – 18:28,2 Tadeusiewicz; sztafeta 4 x 100 – 47,4 sek.; rzuty: oszczepem 35,38 – Gerbich, dyskiem 30,10 Kurpetowicz; bieg 60 m. – 9,4 – Nentwichówna, skok wdal 3,40 m. i wżwyż 1,15 m. – Nentwichówna.

W roku tym na terenie Łodzi jedynym klubem kontynuującym stale pracę w dziedzinie lekkiej atletyki był Ł. K. S., urządzając szereg imprez lekkoatletycznych, dostępnych również dla zawodników innych klubów.

W dniach 10, 15, 16 i 17 sierpnia 1924 roku Sekcja Lekkoatletyczna Ł. K. S. z okazji uroczystości jubileuszowych 15-lecia istnienia klubu zorganizowała pierwszą na gruncie łódzkim lekkoatletyczną imprezę o charakterze ogólnopolskim.

Program zawodów przewidywał konkurencje: Biegi: 100 m. 1500 m., 4 x 100 m., 200 m., 5000 m.; skoki: wżwyż, o tycce, wdal; rzuty: dyskiem, oszczepem, kulą; pięciobój klasyczny, skrócony maraton (25 km.) i sztafeta 10 x 100 m. dla panów oraz dla pań: bieg 60 m., rzut oszczepem i piłką uszatą, skoki wżwyż i wdal.

Poszczególne wyniki w powyższych konkurencjach były następujące:

100 m.	11,4	Weiss (AZS)	Krumholc (ŁKS)	11,6 sek. II m.
skok wdal	5,38 m.	Zeidler (ŁTSG)	Zand	„ 5,30 m. II „
kula	9,76 „	Chełmicki (AZS)	Gerbich	„ 9,05,5 „ II „
oszczep	50,45 „	Gruner (AZS)		
Uwaga:	55,05 „	Szydłowski (AZS)	poza konkursem (Ł K S bez miejsca)	

1500 m.	4:47,4	Wituch (Warszawianka)	Rembowski (ŁKS)	4:48,5	III m.
200 m.	22,5 sek.	Weiss (AZS)	Krumholc	„	III „
4x100	„ 47,6 „	AZS	ŁKS	48. –	sek II „
5000	„ 17,44,6	Kostrzewski (AZS)			
tyczka	2,81 m.	Chelmski	„		
dysk	37,29 „	Szydłowski	„		
trójskok	12,25 „	Karczewski	„	Krumholc (ŁKS)	11,20 m. III „
skok wzwyż	160,5 cm.	Gruner	„	Kozicki	„ 151 cm. II „

Czołowi zawodnicy klubów stołecznych i okręgu łódzkiego dali możliwość publiczności łódzkiej w ciągu trzech dni trwania zawodów, porównania klasy zawodników miejscowych z asami polskiej lekkiej atletyki, jak: Weiss, Szydłowski, Kostrzewski, Chelmski, Gruner i inni.

Na zawodach tych padł nienaruszony od lat 12 rekord polski w rzucie oszczepem, a osiągnięte inne wyniki stały również na wysokim poziomie.

Zawody jubileuszowe nie zakończyły pracy w sekcjach. Różnica, jaka musiała się uwydatnić między zawodnikami Ł. K. S. a zawodnikami stołecznymi, przeważnie rekordzistami Polski, – stała się bodźcem do dalszej pracy. W trzy tygodnie po zawodach jubileuszowych zespół Ł. K. S. poraz drugi stanął do zawodów o mistrzostwo Polski. W ubiegłym roku Ł. K. S. był debutantem na zawodach o mistrzostwo Polski – rok 1924 utrwalił opinię Ł. K. S. jako klubu rzetelnie opiekującego się lekką atletyką. W tym roku panie poraz pierwszy stanęły do zawodów na obcej bieżni, jednak zdały egzamin godnie i w rezultacie zajęły 4-te miejsce w ogólnej punktacji mistrzostw Polski. Mistrzostwo Polski za rok 1924 w pięcioboju przypada w udziale zawodnikowi Ł.K.S. p. Cz. Rembowskiemu.

Z braku inicjatywy ze strony innych klubów okręgu łódzkiego Ł. K. S. wziął na siebie zaszczytne zadanie popularyzowania lekkiej atletyki przez organizowanie różnych zawodów.

Dzięki systematycznej pracy na treningach wyniki zawodników z sezonu 1924 roku przedstawiają się następująco:

100 m.	11,6 sek.	Krumholc
800 „	2 : 20 min.	Rembowski
1500 „	4 : 37 „	„
5000 „	18 : 06 „	Tadeusiewicz

*Lekko atletki Ł. K. S.
Smętkówna i Lutrosińska.*

skok wzwyż	1,56 m.	Sarnecki
„ wdal	5,70	„ Maciaszczyk
rzut kulą	9,38	„ Gerbich
„ dyskiem	33,60	„ Kurpetowicz
„ oszczepem	38,10	„ Maciaszczyk

W roku 1925 i 1926 sekcja lekkoatletyczna przeżywa kryzys. Przoduje jednak nadal w okręgu łódzkim. Ubywają nam w tym czasie najlepsi zawodnicy, przenosząc się do Warszawy – Maciaszczyk, Rembowski, Kozłowski, Gazicki, Maciński – lub też występując z klubu – Kurpetowicz, Gerbich.

Z młodszych zawodników wybijają się: Starosta, Kwaśniewski, Laufer. Z pań zaś: Wentłówna i Kobielska.

W latach 1927 i 1928, za czasu kierownictwa sekcją p. Kordasza, praca w sekcji poszła w kierunku rozwoju.

wszerz. W tym czasie Sekcja Lekkoatletyczna ŁKS-u liczy około 100 zawodników. Są to jednak młodzi, początkujący zawodnicy. W roku 1927 na czoło klubów lekkoatletycznych w okręgu łódzkim wysuwa się poraz pierwszy Koło Sportowe Młodzieży Sokolej w Piotrkowie. Już jednak w roku następnym Ł. K. S. zdobywa przodujące miejsce.

Zamiast dobrych wyników z lat 1923-4 zawodnicy ŁKS-u w roku 1927 osiągają wyniki przeciętne, ale do każdej konkurencji staje ich kilku a nawet kilkunastu. Tak przeprowadzona przez p. Kordasza praca rozwoju sekcji wszcz daje jednak konkretne rezultaty. W roku 1927 młodzi zawodnicy ŁKS-u osiągają już kilka pięknych sukcesów. Panna Kobielska bije rekord polski w pchnięciu kulą, osiągając wynik 9,41,5 m. na Mistrz. Okręgu w dniu 18/VI-27. W tych samych zawodach bije rekord okręgu w rzucie dyskiem – 27,8 m. W ogólnej punktacji Mistrzostw Okręgowych Pań Ł. K. S. zdobywa poraz trzeci pierwsze miejsce. Z zawodników największe sukcesy osiąga Starosta, który w Biegu Narodowym w Warszawie zdobywa 24 miejsce na 250-ciu startujących; w biegu 5000 m. na Mistrz. Polski zajmuje 6 miejsce w czasie 16,29 lepszym od rekordu okręgowego.

Panie nasze startują w Mistrz. Polski w Poznaniu osiągając kilka ładnych wyników: Kobielska zajmuje III miejsce w rzucie dyskiem oburącz — wynik 49,45 m.; Wentłówna — III miejsce w rzucie dyskiem jednorącz — wynik 25,74 m.

Sezon lekkoatletyczny w roku 1928 staje się dla Ł. K. S. znów pomyślny. W tym roku wybijają się dalej młodzi zawodnicy, jak: Hajek, Hrynkiewicz, Bobiński i Welnic.

W zawodach o Mistrz. Okręgu Panów drużyna ŁKS-u zdobywa pierwsze miejsce w ogólnej punktacji; zawodnicy nasi osiągają prawie wszystkie miejsca: 100 m. — Hrynkiewicz 11,6, 200 m. — Welnic 24,6, 400 m. — Welnic 56,8, 800 m. — Laufer 2.13; skok wzwyż — Hrynkiewicz 167 cm.; rzut oszczepem — Bobiński.

W zawodach o Mistrz. Okręgu Pań żeńska drużyna ŁKS-u poraz pierwszy traci prowadzenie w punktacji ogólnej na rzecz Sokola Pabjanickiego, w którym startują bardzo uzdolnione siostry Janowskie i Wajsówna.

Z naszych pań — panna Kobielska przez usilną i systematyczną pracę nad sobą dochodzi do bardzo pięknych wyników w rzucie dyskiem i zostaje wystawiona do reprezentacji polskiej, biorącej udział na Olimpijdzie w Amsterdamie.

Ze względu na dosyć wysoką klasę naszych zawodników, możemy sobie pozwolić na obsadzanie zawodów zamiejscowych:

25. 3. Hajek w biegu Narodowym w Warszawie zajmuje 16 miejsce na 200 startujących.

21. 4. Na zawodach eliminacyjnych w Krakowie nasi zawodnicy zajmują dwa II miejsca: Hajek w biegu na 5000 m., Bobiński w rzucie oszczepem i IV miejsce w biegu na 100 m. — Hrynkiewicz.

1i2.9. W zawodach o Mistrzostwo Polski w Warszawie — Bobiński zdobywa tytuł mistrza Polski w rzucie oszczepem oburącz — wynik 87,23 m., Hrynkiewicz — III miejsce w biegu na 100 m.

*M. Kwaśniewska
Mistrzyni Polski w oszczepie
i Trójboju 1932.*

21. 10. W biegu naprzelaj o Mistrz. Polski w Lublinie Hajek zdobywa VI miejsce.

W zawodach miejscowych Ł. K. S., między innymi, wygrywa Bieg Sztafetowy Łódź – Pabjanice. Drużyna w składzie: Klimczak T. Wirum, Laufer II, Wróblewski I, Laufer I, Janiszewski i Starosta zdobywa poraz drugi i ostatni nagrodę przechodnią Magistratu miasta Łodzi. Wszystkie biegi naprzelaj urządzone wiosną tego roku wygrywa nasz zawodnik Hajek. Pięcioboje o mistrzostwo Łodzi i Okręgu – tytuły zdobywa Bobiński.

W sezonie roku 1928 zawodnicy nasi osiągnęli następujące wyniki, które najlepiej zobrazują postępy od roku 1924. Są to wyniki przeważnie rekordów okręgowych:

100 m.	– 11,4	Hrynkiewicz	
200 „	– 23,8	„	
400 „	– 56,8	Welnic	
800 „	– 2,8	Hajek	
1500 „	– 4,24	Starosta	
skok wwyż		167 cm.	– Hrynkiewicz
„ wdal		6,35 m.	– „
rzut oszczepem		54,34 „	– „
rzut oszczepem oburącz		87,23 „	– „

W roku 1929 kierownictwo sekcji obejmuje pan A. Joss. Od roku tego sekcja przeżywa ponowny kryzys, aż do roku 1931. Powtarza się stara historia – odpływ dobrych zawodników. Hajek, Bobiński, Hrynkiewicz, Welnic odbywają w tym czasie służbę wojskową, inni występują z Klubu jak Kobielska i Starosta.

Dzięki tylko rozumnej i szczerzej pracy organizacyjnej Kierownictwa z p. Jossem na czele, sekcja lekkoatletyczna Ł. K. S. mimo tak poważnego ubytku lepszych sił zawodniczych, zdobywa i w tym roku jeszcze pierwsze miejsce w Mistrz. Okręg. Panów przed „Kruschenderem“ – Pabjanice. Drużyna żeńska spada już na II miejsce w Okręgu. Z ważniejszych sukcesów kobiecych należy zanotować II miejsce p. Kwaśniewskiej w trójboju o Mistrz. Okręgu; II miejsce p. Gałajówny w biegu naprzelaj o Mistrz. Polski w Łodzi; IV miejsce p. Rytłówny w biegu na 800 m. na Mistrz. Polski w Warszawie; I miejsce p. Kwaśniewskiej w trójboju na zawodach w Spale.

Poza pierwszym miejscem w ogólnej punktacji Mistrzostw Okręgowych – drużyna męska zajmuje I miejsce w biegu sztafetowym Łódź – Rzgów – Pabjanice, zdobywając poraz pierwszy nagrodę przechodnią „Kurjera Łódzkiego“. W zawodach w Spale zawodnicy nasi zdobywają kilka pierwszych miejsc, osiągając

wcale dobre wyniki przez Kwaśniewskiego, Sasa, Wróblewskiego i Hrynkiewicza. W meczu – Reprezentacja Pabjanic – Ł. K. S. osiągnięto wynik remisowy 56 : 56 punktów.

Zawodów lekkoatletycznych zarząd sekcji nie urządzał na własnym boisku, a to ze względu na brak bieżni, która została zniszczona przy budowie toru kolarskiego.

W latach 1930-1 i 32 kierownictwo sekcji obejmuje p. Z. Merle. W tym czasie sekcja nasza traci bezapelacyjnie swoją przewagę w Okręgu na rzecz „Kruszendera“. Jasnym punktem staje się jedynie drużyna żeńska, której najsilniejszą podporą jest Marysia Kwaśniewska obok pp. Lutrosińskiej, Głazewskiej i Smętkówny. I tak w roku 1930 lekkoatletki nasze, chociaż nie biorą udziału w głównych mistrzostwach okręgu, *gdyż zawody wszystkie ŁOZLA wyznacza w tym czasie w Pabjanicach*, narażając kluby łódzkie na olbrzymie koszty, to jednak poziom techniczny ŁKS-ianek odpowiada już pierwszej klasie polskiej. Początkująca p. Głazewska wygrywa bieg naprzelaj o mistrzostwo Okręgu 1930, stając się od tej chwili niepokonaną na długich dystansach aż do dnia dzisiejszego. Pozatem panie ŁKS-u odnoszą szereg zwycięstw w Spale, a p. Kwaśniewska w tym samym roku zdobywa tytuł mistrzyni Polski w skoku w dal z rozbiegu (486 cm.) Pp. Ryttlówna, Głazewska, Zylberżanka i Wentlówna i ś. p. Jaszczakówna I są wtedy czołowymi zawodniczkami Łodzi. W roku 1931 drużyna kobieca należy już do najlepszych w Polsce. Wygrywa bezapelacyjnie mistrzostwa Okręgu zarówno w klasie A jak i B, demonstrując doskonałą formę pp. Kwaśniewskiej, Głazewskiej, Lutrosińskiej, Smętkówny i Zylberżanki. W tym samym sezonie p. Kwaśniewska zostaje mistrzynią Polski w oszczepie i vicemistrzynią w skoku w dal z rozbiegu, inkasując pozatem punkty za skok wzwyż (V miejsce), w dal z miejsca (VI miejsce). P. Lutrosińska zostaje vicemistrzynią Polski w skoku wzwyż i ma VI miejsce w dal z miejsca. P. Głazewska jest 4 w biegu na 800 m. W sumie drużyna żeńska Ł. K. S. lokuje się na I-em miejscu na liście najlepszych klubów.

W roku 1932 ŁKS-ianki przodują w okręgu. Odnoszą walne zwycięstwo w zawodach głównych o mistrzostwo Okręgu, mimo braku p. Kwaśniewskiej na starcie. A więc stanowisko drużyny nie polega już na jednej utalentowanej zawodniczce. Pp. Głazewska, Smętkówna, Lutrosińska, Zylberżanka, Wentlówna, Gapińska wyprzedzają drużyny Kruszendera i Sokola – Pabjanickiego, mimo posiadania przez te zespoły zawodniczek tej miary co Wajsówna

i Janowska. Mistrzostwa Polski 1932, rozegrane na naszym stadionie są polem popisu naszych zawodniczek.

P. Lutrosińska zdobywa mistrzostwo Polski w skoku wdał z miejsca świetnym wynikiem 2,47 m., jest czwartą w skoku wzwyż; p. Smętkówna zostaje mistrzynią w rzucie oszczepem, godnie zastępując niestartującą p. Kwaśniewską, p. Głażewska jest 4 w ciężkim biegu na 800 m. i również 4 na 200 m oraz 4 w rzucie dyskiem, p. Zylberżanka zajmuje 3 miejsce w rzucie dyskiem. Ponadto w Królewskiej Hucie p. Głażewska zdobywa tytuł wice-mistrzyni Polski w biegu naprzelaj, a p. Smętkówna jest 4 w tym samym biegu.

Wysoki poziom sportowy naszych zawodniczek, sprawia, że są one wyznaczone do reprezentacji Łodzi na trójmecz Łódź – Kraków – Śląsk, a p. Smętkówna występuje w barwach państwowych w meczu Polska – Czechosłowacja.

Cały szereg rekordów klubowych ŁKS-u jest jednocześnie uwidoczniiony na liście rekordów okręgowych, a w wielu wypadkach minimalnie różni się od rekordów Polski.

W roku jubileuszowym drużyna żeńska liczy około 30 zawodniczek, z których 16 zaliczonych do klasy A PZLA.

Dla męskiej drużyny lata 1930-1 są najsmutniejsze. Brak bieżni, brak sprężystej organizacji wewnętrznej przyczyniły się bardzo do ogólnego zniechęcenia i zaniedbania pracy. Jedynie tacy zawodnicy jak: Kwaśniewski, Bobiński, Polak, Wróblewski pracowali z zapalem, osiągając kilka ładnych wyników:

skok wzwyż	– 170 cm.	– Kwaśniewski	–
		rekord okręgu	
oszczep oburącz	– 91,35 m.	– Bobiński	–
		lepszy od rekordu Polski	
„ jednorącz	– 54,49 m. i 55,88 m.	– Bobiński	
		rekord okręgu	
400 m.	– 54,3	– Wróblewski	W. wynik lepszy od rekordu okręgu
800 „	– 2.05	–	„
1500 „	– 4.20,8	–	„
5000 „	– 16.58	– Polak	
10000 „	– 36.52,8	–	„

Pozatem poraż drugi zdobywa drużyna ŁKS-u nagrodę przechodnią „Kurjera Łódzkiego“ w biegu sztafetowym Pabjanice – Rzgów – Łódź. Już jednak w roku 1931 i 1932 tracimy ją na rzecz „Zjednoczone“.

W roku 1932 zostaje oddana do użytku przez Zarząd Klubu bardzo dobra bieżnia. Fakt ten stał się zwrotnym punktem w historii ostatnich paru lat sekcji lekkoatletycznej ŁKS-u. W roku tym daje się zauważyć już duże ożywienie w sekcji, napływ młodych sił oraz zapal do pracy między bracią zawodniczą, czego dowodem niech będzie stałe polepszanie wyników, które w większej części należą do dobrej klasy polskiej: 5000 m. 16.56,4, 10000 m. 35.42,4, 3000 m. z przeszkodami (steeple-chase) 10.35,2 – Polak przyczem ostatnie dwa wyniki są rekordami okręgowymi; skok wzwyż 172 cm. – Kwaśniewski – nowy rekord okręgowy; rzut oszczepem 58,95 m. – Bobiński – wynik lepszy od rekordu okręgowego.

Nasi zawodnicy jak: Bobiński, Kwaśniewski, Müller, por. Sas, Polak i Wróblewski biorą dwukrotnie udział w reprezentacji okręgu na zawodach Śląsk—Kraków—Łódź.

W końcu sezonu roku 1932 kierownictwo sekcji lekkoatletycznej ŁKS-u po p. Z. Merle – obejmuje doświadczony organizator na polu lekkiej atletyki w okręgu łódzkim prezes ŁOZLA prof. L. Szumlewski.

REKORDY KLUBOWE.

K O B I E C E:

60 m.	–	8,4	Kobielska
100 „	–	13,8	Kwaśniewska (Polska – Włochy 1931)
200 „	–	29,1	Głazewska (1932)
800 „	–	2.37	Głazewska (Mistrz. Polski 1932) – Rekord Okręgu
skok wzwyż	–	1,415 m.	Kwaśniewska (Polska-Włochy 1931)
„ wdał z rozbiegu	–	5,18	„ „ (Mistrz. Polski 1931) Rekord Okręgu
„ „ z miejsca	–	2,47	„ Lutrosińska (Mistrz. Polski 1932) Rekord Okręgu
rzut kulą	–		Kobielska
„ dyskiem	–		„
„ oszczepem	–	36,60	„ Kwaśniewska (Polska-Włochy 1931) Rekord Okręgu
trójbój	–	164 pkt.	Kwaśniewska (Polska-Włochy 1931) Rek. Okr.
pięciobój	–	„	„ (mistrz. Okręgu 1931)
4 x 60	–	36,2 sek.	Drużyna: Głazewska, Miłulkówna, G. Jaszczakówna, B. Kwaśniewska
4 x 100	–	58	„ Głazewska, Lutrosińska, Woźniakówna, Kwaśniewska (Mistrz. Polski)

4 x 200 – 2 min. Głazewska, Lutrosińska, Kurzynowska
Smętkówna (M. O. 1931)
100+200+300+400 – Jaszczakówna, H. Kwaśniewska, Głazewska,
Ryttlówna (1931)

M E S K I E:

100 m.	–	11,2	–	Kwaśniewski
200 „	–	23,9	–	Hryniewicz
400 „	–	54,4	–	Wróblewski
800 „	–	2.03	–	Starosta
1500 „	–	4.20,8	–	Wróblewski
5000 „	–	16.56,2	–	Polak
10000 „	–	35.42,4	–	„
skok w dal	–	6,46 m.	–	Bobiński
„ wżwyż	–	172 cm.	–	Kwaśniewski
trójskok	–	12,24 m.	–	Bobiński
pchnięcie kulą	–	11,72 „	–	Müller
rzut dyskiem	–	36,12 „	–	por. Sas
„ młotem	–	34,06 „	–	Müller
„ oszczepem	–	58,95 „	–	Bobiński

W roku Jubileuszowym Kierownictwo Sekcji Lekkoatletycznej
ukonstytuowało się następująco:

Kierownik	–	p. prof. L. Szumlewski
Zastępca kierownika	–	p. Paweł Müller
Sekretarz	–	p. W. Wróblewski
Kapitanka	–	p. J. Głazewska
Kapitan	–	p. por. Sas
Gospodarz	–	p. B. Polak
Referat zawodów	–	p. J. Bobiński.

KOLARSTWO

Sekcję Kolarską Łódzkiego Klubu Sportowego z inicjatywy wszechstronnego sportowca p. Z. Krachulca powołało do życia

Z. Krachulec

Zebranie Organizacyjne kolarzy, członków Klubu, odbyte w dniu 30 stycznia 1925 roku. Na zebraniu tem było obecnych 15 osób. Liczba członków poczęła szybko wzrastać, tak, że przystępując do Związku Polskich Towarzystw Kolarskich Sekcja zgłosiła odrazu 24 osoby. Wybrany przez Zebranie Organizacyjne Tymczasowy Zarząd opracował regulamin Sekcji Kolarskiej Ł. K. S., który już w dniu 16 marca 1925 roku został zatwierdzony przez Zarząd Klubu. Dnia 17 marca 1925 roku wybrano na podstawie regulaminu pierwszy Zarząd Sekcji na rok 1925. Prezydjum zarządu stanowili: kierownik początkowo p. Władysław Strzelczykowski potem p. Zygmunt Krachulec, zastępca kierownika p. Józef

Pfeifer, sekretarz p. Stefan Wierucki. Władze Sekcji przystąpiły niezwłocznie do pracy nad rozwojem sportu kolarskiego przez organizowanie wycieczek turystycznych na bliższe i dalsze dystanse, wyścigów szosowych, zgłaszanie zawodników na imprezy urządzone przez inne kluby sportowe jak wyścigi szosowe, torowe, sztafety i t. p. Pierwszy rok działalności Sekcji Kolarskiej Ł. K. S. wytyczył linię postępowania na przyszłość tak w dziedzinie wewnętrzno-organizacyjnej, jak i w dziedzinie ściśle związanej ze sportem kolarskim, a ofiarność i pełna zapału praca pierwszych członków stworzyła podwaliny pod przyszły rozwój Sekcji Kolarskiej, pozwalając jej wysunąć się na czołowe miejsca wśród bratnich organizacji łódzkich. Rozwój ten wykazują przytoczone na końcu niniejszego sprawozdania tabelki porównawcze, za cały okres sprawozdawczy. Zaznaczyć należy, że nieszematyczne sprawozdania roczne nie-

zawsze pozwalają na ścisłe porównanie, w każdym jednak razie dają pewien obraz ewolucyj jakiej Sekcja przechodzi.

W roku 1926 kierownictwo sekcji stanowili: kierownik p. Zygmunt Krachulec, zastępca p. Józef Pfeifer, sekretarz p. Stefan Wierucki. Rok ten poza okrzepnięciem wewnętrznym organizacji przyniósł jej zarówno sukcesy na polu sportowym jak i ogromny wzrost popularności wśród społeczeństwa, do czego przyczyniło się zwycięstwo zawodnika naszego p. Alfreda Reula „Endego“ który zdobył pierwsze miejsce w wyścigu, urządzonym staraniem Komitetu Obchodu 150-lecia uzyskania niepodległości Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

*Po mistrzostwie szosowym
Województwa Łódzkiego r. 1932*

W roku 1927 kierownictwo Sekcją spoczywało w rękach p. Józefa Pfeifra, Henryka Świderskiego i sekretarza p. Stefana Wieruckiego. Rok ten był pomyślnym dla Sekcji, która wykazała dużą aktywność. Zaznaczyć należy, że na skutek rosnącej popularności Sekcji, zgłosiło się do nas Dowództwo 28 p. Strz. Kan. z prośbą o współpracę w służbie łącznikowej na manewrach wojskowych w Baryczu. Służbę tę pełniło ochotniczo 17 naszych kolarzy przez 6 dni, dając temsamem dowód, że Sekcja Kolarska Ł.K.S. zawsze jest gotowa do pracy dla dobra państwa i obywatelskiego

wychowania społeczeństwa. Na podkreślenie zasługuje również wprowadzona przez kierownika inowacja w postaci t. zw. „drużynowego biegu turystycznego“, który wszedł potem w coroczną tradycyjną imprezę Sekcji Kolarskiej Ł. K. S.

Rok 1928 zastaje na stanowisku kierownika Sekcji p. Zygmunta Krachulca, p. Alfonsa Jossa jako zastępcę kierownika oraz p. Stefana Wieruckiego jako sekretarza. W okresie tym dwóch członków Sekcji wzięło udział w gigantycznym biegu dookoła Polski, przyczem na 78 startujących zajęli p. Boczkowski 28, a p. Szymański 37 miejsce. Drugim godnym zanotowania faktem jest zakwalifikowanie przez najwyższą magistraturę kolarstwa P. Z. T. K., naszego członka

Start do mistrzostwa szosowego Klubu r. 1932

p. Alfreda Reula do wyjazdu na olimpiadę do Amsterdamu. Wreszcie nadmienić należy, że w dniu 7 października tegoż roku Sekcja ufundowała nagrodę przechodnią za bieg 100 km. z okazji 20-letniego jubileuszu Łódzkiego Klubu Sportowego.

W roku 1929 kierował Sekcją p. Zygmunt Krachulec, jako zastępca p. Józef Pfeifer i sekretarz p. Edmund Grajwoda. W okresie kadencji tego Zarządu przeprowadzono powtórny ewidencję członków Sekcji, przyczem okazało się, że zaledwie połowa dotychczasowych członków współpracuje czynnie w organizacji. Wobec tego Zarząd oparł swą pracę jedynie na tych, którzy istotnie gotowi byli ponieść trudy dla dobra Sekcji, złożyć dowody ofiarnej pracy i walczyć o barwy Klubu. W dniu 29 września tegoż roku ufundowano z okazji 5-letniego istnienia Sekcji Kolarskiej

Ł. K. S. nagrodę przechodnią za zwycięstwo w 50-ciokilometrowym biegu szosowym.

W roku 1930 stanowili kierownictwo Sekcji p. Józef Pfeifer jako kierownik, p. Stefan Wierucki jako zastępca oraz p. Adam Leszczyński jako sekretarz. Rok ten zaznaczył się wzmożoną działalnością Sekcji zarówno na polu sportowym jak i w życiu wewnątrzno-towarzyskim.

W roku 1931 w skład Kierownictwa Sekcji wchodził: p. Józef Pfeifer jako przewodniczący, p. Stefan Wierucki jako zastępca oraz p. Franciszek Michalski jako sekretarz. Praca tego Zarządu przyczyniła się do dalszego rozwoju Sekcji. Oprócz imprez dotychczasowych Sekcja zorganizowała w dniu 14 maja wyścig na przełaj na przestrzeni 25 km. o nagrodę przechodnią ufundowaną przez Kierownictwo Sekcji i p. Józefa Pfeifra.

W. Odartus, mistrz Woj. Łódzkiego

W przeciągu 1932 roku w składzie Kierownictwa Sekcji figuruje p. Józef Pfeifer jako Kierownik, p. Stefan Wierucki jako zastępca oraz p. Adam Leszczyński jako sekretarz. Przeprowadzono w sezonie imprezy kolarskie o pomyślnym przebiegu których świadczą najlepiej następujące fakty: zdobycie pucharu 20-lecia Łódzkiego Klubu Sportowego - na własność, zdobycie pucharu Stowarzyszenia Sportowego „Rapid” - na własność, zdobycie pucharu kryształowego z wyścigu do Morza Polskiego - nagroda przechodnia, zdobycie statuetki „Dnia Legjonów” z brązu - nagroda przechodnia oraz zdobycie tytułu mistrza Województwa Łódzkiego.

Zawodnicy Sekcji Kolarskiej Ł. K. S. zdobyli w ciągu tego sezonu ogółem 65 nagród. Zaznaczyć należy, że przez cały czas istnienia Sekcji zasadniczą przeszkodą dla jej większego jeszcze rozkwitu jest brak własnego toru.

Ogólny przebieg rozwoju i działalności Sekcji Kolarskiej Ł. K. S. za cały czas jej istnienia, t. j. od roku 1925 do roku 1933 przedstawiają następujące tabelki:

Rok	Ilość członków	Wpływy	Koszt utrzymania	Ilość wycieczek	Ilość km.	Frekwencja	Urząd. imprezy
1925	50	netto	389,—	19	1796	14	3
1926	84	431 75	748.—	25	2028	14	6
1927	105	netto	692.95	18	2327	12	3
1928	108	—	—	22	1999	26— 5	3
1929	53*)	netto	2729 97	22	1622	35— 5	4
1930	58	88.—	2020.64	17	1784	22— 5	4
1931	47	138 91	2883.34	14	1360	18— 5	3
1932	52	86.54	2984.62	26	1610	22— 5	3

*) Uwaga: nowa ewidencja członków Sekcji Kolarskiej Ł. K. S.

Wjazd Sekcji Kolarskiej na manewry wojskowe

MIEJSCA W ZAWODACH

Rok	szosowych					torowych					szosowy mistrz klubowy		
	I	II	III	IV	V	I	II	III	IV	V	nazwisko	trasa	czas
1925	3	8	4	1	—	6	3	3	1	—	Ekler	50 km	1.40.00
1926	10	6	5	5	5	8	1	2	—	—	Szymański	„	1.48.25
1927	2	—	2	1	—	8	4	4	2	1	Neszper	100 km	3.24.16 ³ / ₅
1928	2	—	1	1	1	13	7	4	—	—	Boczkowski	„	3.41.04 ¹ / ₅
1929	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Neszper	„	3.31.31 ¹ / ₅
1930	6	3	5	2	—	—	—	—	—	—	Bek Alfred	„	3.22.20 ² / ₅
1931	6	8	5	3	2	—	—	—	—	—	Hoffsznajder	„	3.26.47
1932	8	10	7	10	9	—	—	—	—	—	Odartus Wiktor	„	3.15.42

Ten krótki przegląd działalności Sekcji Kolarskiej Łódzkiego Klubu Sportowego i sukcesów przez nią osiągniętych świadczy dosadnie o jej stałym rozwoju i o tem, że praca ofiarna której liczne dowody złożyli jej członkowie, daje dobre wyniki i gwarantuje dalszy jej rozkwit.

*Rokrocznie biała śmierć pochłania tysiące ofiar.
Dlatego nie zwlekaj, ucz się pływać.*

PŁYWACTWO

Zarząd Ł. K. S., po oddaniu do użytku publicznego wzorowo urządzonej pływalni w swoim parku, o wymiarach 50 m. x 20 m., powołał do życia w roku 1931, sekcję pływacką.

W skład zarządu sekcji w pierwszym roku jej istnienia weszli: Rimler K., kierownik, Kędzierzawski H., sekretarz, Janyst, zastępca sekretarza.

Działalność zarządu sekcji początkowo skierowana została, ze względu na brak zawodników, do zorganizowania kilku kursów pływackich, mających na celu wyszkolenie i dostarczenie kilkunastu pływaków-zawodników zainteresowanym klubom, w celu stworzenia sekcji pływackich na terenie Łodzi. Następnie postanowiono, przez urządzenie wielkich zawodów pływackich z udziałem najlepszych zawodników krajowych, zainteresować sportem pływackim młodzież oraz szerszy ogół publiczności.

Zawody takie odbyły się 26 lipca 1931 r., jako pierwsze na pływalni Ł. K. S., z udziałem zawodników A. Z. S. i W. K. S. „Legja“ Warszawa, z mistrzem Polski K. Bocheńskim i M. Deutzem, trenerem „Legji“, na czele, przy współudziale zawodników lokalnych. Odbiły się one głośnie echem w całej Polsce, ze względu na zdobycie przez K. Bocheńskiego, nowego rekordu Polski na 500 m. stylem dowolnym, w czasie 7 min. Dawny rekord J. Kota „Cracovia“, wynosił 7, 30, 4. W zawodach tych wzięli również udział, pierwsi pływacy Ł. K. S-u, którzy startując w klasie II-ej, uzyskali nast. wyniki: 100 m. st. grzbiet. E. Majchrzak zajął II-gie miejsce czas 2, i 2 sek. 200 m. styl klas. J. Günther w czasie 3,37,2 zajął I miejsce, E. Majchrzak 4,15,7 II miejsce Z. Lutrosiński w czasie 4,44,5 III miejsce. W tym okresie sekcja liczy zaledwie 6-ciu zawodników, którzy, zależnie od osiągniętych wyników, zaliczają się do II-ej i III-ej klasy pływackiej.

W roku 1931 dochodzi do skutku organizacja Okręgowego Związku Pływackiego, a zatem centralna instytucja na terenie Województwa Łódzkiego, która wzbudza działalność w klubach

dotychczas dla pływactwa obojętnych, bądź też całkowicie niedorosłych do tych spraw. Akces kilku poważniejszych klubów sportowych, wróży jaknajlepszy rozwój pływactwa.

Dnia 5 września tegoż roku, urządza nowopowstały Związek zawody p. n. „Pierwszy Krok Pływacki,” dostępny dla wszystkich. Pływacy Ł. K. S-u uzyskali nast. czasy: 100 m. st. dowolny I. Kosiński St. 1,31,7, 2. Günther J. 1,32,4. 300 m. st. dow. I. Glugla 6,26,2. 100 m. st. grzbiet. 1. Majchrzak E. 2,08,3. 100 m. st. klas. 2. Lutrosiński Z. 2,29,2. Sztafeta 3 x 100 m. st. zmienny 2. Ł. K. S. (Günther, Majchrzak, Kosiński) 5,21,4 za A. Z. S. Warszawa (Szwankowski, Mackiewicz, Kosiński II), 5,07.

*Zawody pływackie
Start do 400 m.*

najlepszą sekcją Okręgu, dystansując pływaków Makkabi, Triumphu i innych. W tym czasie sekcja liczy 12 zawodników, którzy od dnia 5 stycznia 1932 roku rozpoczęli zaprawę zimową w basenie krytym Beutlera w Łodzi, dwa razy w tygodniu. Dnia 4 lutego tegoż roku odbyło się walne zebranie sekcji pływackiej, na którym między innymi wybrano nowy zarząd sekcji.

Nowy zarząd sekcji, w skład którego weszli p.p.: prok. Zgliczyński, kierownik, inż. Domaszewski St., zastępca, Kędzierzawski H. sekretarz, Majchrzak E., gospodarz, Endert W., kapitan oraz Krysiński J. i Günther J., członkowie zarządu, zabrał się energicznie do pracy.

Łódź, opóźniona o cały szereg lat pod względem popularyzacji sportu pływackiego w porównaniu z innymi okręgami, przedstawia

Dnia 13 grudnia organizuje zawody pływackie S. S. „Triumph” Łódź, w basenie miejskim w Zgierzu, na których to zawodach pływacy Ł. K. S-u osiągnęli b. dobre wyniki, które ze względu na dużą ilość nawrotów (dł. trasy 10 m.) nie są miarodajne.

Z powyższego zestawienia wynika, że pływacy Ł. K. S-u, zajmując wszystkie pierwsze miejsca, są

tem wdzięczniejsze pole do pracy. A więc zapewniono zawodnikom treningi, zakupiono potrzebne utensylja sportowe, przygotowano warunki, gwarantujące zawodnikom dobrą atmosferę w sekcji oraz opiekę lekarską, postanowiono sprowadzić w sezonie letnim trenera. W dniu 3 kwietnia 1932 r. urządzono zawody pływackie w miejskim basenie w Zgierzu, dzięki tej okoliczności, że A. Z. S. Warszawa, zgodził się na korzystnych dla nas warunkach wziąć udział w tych zawodach, z mistrzem Polski, K. Bocheńskim, na czele. W zawodach tych wzięli również udział zawodnicy lokalni z Ł. K. S-em na czele. Wykazały one b. dobrą formę naszych zawodników, a szczególnie Günthera J., który na 100 m. st. klas. zajął, czasem 1,21,5, pierwsze miejsce, przed zawodnikami A. Z. S-u, Gałkowskim i Kowalskim.

Ł. K. S., mając na względzie doniosłe znaczenie sportu pływackiego oraz propagandę pływactwa na tutejszym terenie, zaangażował na sezon letni trenera pływackiego, p. Pardygółę J., pod kierunkiem którego, zorganizowano kilka kursów pływackich, dostępnych dla wszystkich, oraz intensywne treningi dla zawodników sekcji, które odbywały się 6 razy w tygodniu w atmosferze zapалу i ambicji. Dzięki silnie rozbudzonemu zamiłowaniu ze strony członków sekcji zdołano zwiększyć liczbę członków do 30, przy 15 przeszło uczęszczających stale na treningi i to w okresie letnich ferji. W dniach 4 czerwca i 2 lipca zawodnicy Ł. K. S-u wzięli udział w zawodach organizowanych przez Ł. O. Z. P., zajmując wszystkie najlepsze miejsca. Dnia 30 lipca rozegrano dwumecz pływacki z Z. A. S. Sem Warszawa, który przegraliśmy z bardzo małą różnicą punktów. W ramach tychże zawodów odbył się mecz waterpolo Ł. K. S. – Z. A. S. S., który zakończył się zwycięstwem gości 3:1. Był to pierwszy występ waterpolistów Ł. K. S-u. W tydzień później rozegrano podobny dwumecz z W. K. S. „Legja“ – Warszawa. Wyniki zawodników Ł. K. S-u przedstawiają się następująco: 100 m. dow. 3. Szwanowski 1,24. 4 Kosiński 1,24,1. 200 m. klas. 2. Günther J. 3,12,4 (uzyskał I-szą klasę pływacką) 4. Majchrzak. 100 m. grzbiet. 1 Günther 1,37 4. Hempiński 1,46,2. Sztafeta 3 x 100 m. zmiennym 2. Ł. K. S. (Hempiński, Günther, Kosiński) 4,50. Sztafeta 5 x 50 m. dowolnym 2. Ł. K. S. (Szwankowski, Hempiński, Michalak, Kosiński, Günther) 3,05. W skokach Endert zajął II-gie, a Hempiński III-cie miejsce.

W okresie letnim 1932 r. odbyto 72 treningów.

Pierwszy raz danem było Łodzi występować na zawodach o „Mistrzostwo Polski“ (w klasie II-ej) w Warszawie w dniach 13, 14 i 15 sierpnia 1932 r. 7-miu pływaków Ł. K. S-u miało zaszczyt

współubiegania się na pływalni w Warszawie z najlepszymi zawodnikami Polski. Według nadesłanych z P. Z. P. komunikatów, Łódź figuruje jako 7-my okręg w Polsce pod względem uzyskanych wyników. Na „Mistrzostwach Polski“ pływacy Ł. K. S-u zajęli następujące miejsca:

100 m. klas. – Günther J. 1,32,5 (2. Majchrzak E. 1,46,2) (dziesiąty)
100 „ grzbiet – Günther J. 1,34,8 (piąty), Hempiński T. 1,50 (dziewiąty)
400 „ dow. – Szwanowski M. 6,59,3 (czwarty), Michalak 8,28,6
(dziewiąty)

3 x 100 m. Zmienn. – Ł. K. S. (Szwankowski, Michalak, Hempiński, Kosiński, Günther) 3,08,5 (trzecie).

Skoki – Endert W. (ósme) w konkurencji mistrzowskiej.

W pierwszych zawodach o mistrzostwo Okręgu w dniach 10 i 11 września, sekcja Ł. K. S-u, poza kilkoma zawodnikami Makkabi, była jedyną sekcją Okręgu. Zawodnicy Ł. K. S-u zdobyli wszystkie tytuły mistrzowskie. Osiągnięte wyniki były z powodu nieszczególnej pogody, jak również ze względu na start jednych i tych samych zawodników w kilku konkurencjach, jak na zawody okręgowe, stosunkowo słabe, niemniej jednak przyczynił się do tego brak konkurencji ze strony innych klubów. Mistrzami Łodzi na rok 1932 zostali:

100 m. st. klas.	Günther J.	1,35
200 „ „ „	Günther J.	3,25
100 „ „ dow.	Szwankowski M.	1,25,5
400 „ „ „	Szwankowski M.	7,44,4
1,500 „ „ „	Günther J.	32,44,3
100 „ „ grzb.	Günther J.	1,34,4
Sztaf. 3x100 „ „ zmienn. I.	Ł. K. S. (Günther J., Majchrzak, Kosiński)	5,07,4.

„ 5x 50 m. st. dowoln. I. Ł. K. S. (Szwankowski, Niemczynowicz, Hempiński, Kosiński, Günther) 3,09,9

Skoki Endert W. I. 64 p., Hempiński T. 45 p.

Związek Akademicki Koła Łodzian urządził na stadjonie Ł. K. S-u festival sportowy połączony z zawodami pływackimi, które były ostatnimi, jakie odbyły się na letniej pływalni Ł. K. S-u. Startowali jedynie zawodnicy Ł. K. S-u, z których Elsner B. uzyskał b. dobry wynik na 100 m. st. dowolnym 1,18,2. Po tygodniowej przerwie rozpoczęto zaprawę zimową w basenie miejskim w Zgierzu, którą z małą przerwą prowadzono do końca kwietnia 1933 roku. Pozatem zawodnicy uprawiali sport łyżwiarski na własnym lodowisku klubu.

Dnia 10 marca 1933 roku odbyło się roczne walne zebranie sekcji pływackiej, na którym postanowiono prowadzić pracę nad powiększeniem oraz podniesieniem poziomu Sekcji ze wzmoczoną energią.

Dnia 2 kwietnia 1933 roku odbyły się w Zgierskim basenie zawody pływackie, zorganizowane przez Ł. O. Z. P. Na starcie stanęły drużyny Ł. K. S-u, Makkabi i S. S. „Triumphu“. Wykazały one świetną formę zawodników Ł. K. S-u.

Kronikę więc pływactwa w Ł. K. S-ie na terenie Łodzi można zamknąć hasłem: prowadzimy pracę systematyczną i intensywną w której krąg wciągamy nowe szeregi młodzieży.

Łódź, dnia 3 kwietnia 1933 roku.

Zarząd Sekcji Pływackiej Ł. K. S. – na rok 1933.

Zgliczyński Stanisław	– kierownik
Domaszewski Stanisław	– zastępca kierownika
Majchrzak Eugenjusz	– sekretarz
Endert Willy	– skarbnik
Rybczyńska Stanisława	– gospodarz
Szwankowski Mieczysław	– kapitan
Kędzierzawski Henryk	– członek zarządu
Günther Jerzy	– członek zarządu

Spis zawodników Sekcji Pływackiej:

1. Bujnowicz Witold	16. Pryfer Jerzy
2. Cichocki Edward	17. Różański Zbigniew
3. Elsner Bodo	18. Stolarek Tadeusz
4. Endert Willy	19. Soltysiak Stefan
5. Günther Jerzy	20. Szwankowski Mieczysław
6. Hartwig Harry	21. Adolf Lucy
7. Hempieński Teodor	22. Adolf Erna
8. Imieniński Kazimierz	23. Molarow Marta
9. Kosiński Stanisław	24. Norska Eryka
10. Kudzielka Leon	25. Rybczyńska Stanisława
11. Lutrosiński Zdzisław	26. Skalska Wiesława
12. Majchrzak Eugenjusz	27. Szyszkiewiczówna Alicja
13. Michalak Henryk	28. Hofmanówna Władysława
14. Niemczynowicz Henryk	29. Rajchmanowa Aniela
15. Pol Hubert	30. Wolkenstein Elżbieta

GRY SPORTOWE

Niektóre z gier sportowych (koszykówka i siatkówka) uprawiane były w Ł. K. S-ie od bardzo dawna, znacznie wcześniej, niż powstała w Klubie sekcja, ujmująca tę gałąź sportu w ścisłe karby organizacyjne i specjalizująca cały szereg drużyn.

*Jubileusz XV-lecia Klubu 1924 r.
Sekcja gier sportowych.*

Kroniki klubowe notują już w r. 1923 zawody koszykarzy i siatkarzy Ł. K. S-u z drużynami szkolnymi, a nawet silnymi zespołami klubowymi. Do prawdziwych sukcesów tych pierwszych naszych drużyn zaliczyć należy w pierwszym rzędzie wysokocyfrowe zwy-

ciężstwa nad A. Z. S. Warszawa w meczu koszykówki w stosunku 20 : 4 w zimie z r. 1923 na 24. W tym samym sezonie drużyna koszykówki, bawiąc w Warszawie uzyskała wynik nierozstrzygnięty w spotkaniu z Y. M. C. A. Warszawa i powtórnie pokonała A.Z.S. Warszawa. W pierwszym tym oficjalnym zespole Ł.K.S-u występowali znani później zawodnicy: Weigt, Gazicki, Maciaszczyk, Rębowski, Nakielski i Ałaszewski M. Byli to przeważnie lekkoatleci, traktujący gry sportowe, jako zaprawę zimową. W sezonie letnim gry niemal zamierały.

W latach późniejszych, gdy ci pierwsi koszykarze i siatkarze Ł. K. S-u wyemigrowali na studia do Warszawy, Klub przez dłuższy czas nie posiada oficjalnych drużyn gier sportowych. Dopiero rok 1928 przynosi radykalną zmianę na lepsze. Pierwsze próby stworzenia związku gier sportowych polegają przedewszystkiem na zorganizowaniu mistrzostw Łodzi w koszykówce męskiej. Ł.K.S. bierze w nich udział, jednak bez większych sukcesów, gdyż wskutek braku oficjalnej sekcji, a przedewszystkiem wskutek braku przymusu rejestracji graczy w związku, cały szereg doskonałych zawodników-członków Ł. K. S. występuje z powodzeniem w barwach innych stowarzyszeń. W tym samym sezonie bardzo skuteczną propagandę gier sportowych rozwija na terenie Łodzi miejscowy Ośrodek W. F. Organizuje on, po całym szeregu kursów ćwiczebnych, zawody w kilku konkurencjach. Ł. K. S. bierze w nich masowy udział. Wygrywa turniej szczypiorniaka, palanta i hazeny t. j. wszystkich gier, będących nowością na terenie Łodzi.

Tak zachęcający początek pozwolił Sekcji Lekkoatletycznej Klubu wystąpić w zimie z r. 1928/29 z projektem utworzenia podsekcji gier sportowych, któraby już systematycznie organizowała tę gałąź sportu.

Nowy kierownik ówczesnej Sekcji Lekkoatletycznej p. Alfons Joss dokooptował wtedy p. Klaudjusza Lityńskiego, jako kierownika Podsekcji G. S.

Praca tej nowej komórki sportowej Klubu rozpoczyna się od przystąpienia męskiej drużyny koszykówki do turnieju o puchar „Expresu.” Olbrzymi udział drużyn (20) i obecność wśród nich zespołów o ustalonej sławie kazały przypuszczać, że Ł. K. S., jako nowicjusz, nie zajmie zbyt dobrej lokaty w rozgrywkach. Tymczasem wbrew wszelkim przewidywaniom Ł. K. S-iacy są rewelacją turnieju. Kroczą na czele rozgrywek i ustępują jedynie 2 czy 3 zespołom, gdyż turniej o puchar zostaje przerwany, a rozpoczynają się mistrzostwa Okręgu w koszykówce, siatkówce i hazenie.

Teraz zostają uruchomione i drużyny żeńskie. Zainteresowanie grami sportowymi staje się bardzo wielkie.

Po bardzo pracowitym sezonie letnim koszykarze zdobywają tytuł mistrza Ł. O. Z. G. S. Skład mistrzowskiej drużyny był następujący: Wróblewski W., M. Moskał, Laufer S., Pegzowie Wacław i Władysław, J. Janyst, Wentel T. i Klimczak T.

Męska drużyna siatkówki została z mistrzostw wycofaną.

Żeński zespół hazeny zostaje mistrzem Ł. O. Z. G. S., a następnie I mistrzem Polski. Skład drużyny tworzą: Gapińska C., Zylberżanka, Rytłówna, Jaszczakówny B. i J., Kwaśniewska, Głażewska, Konówna i Ejbuszycówna.

Żeńska drużyna siatkówki zajmuje w rozgrywkach mistrzowskich 4-te miejsce.

Późną jesienią żeńska drużyna koszykówki w zawodach o mistrzostwo Okręgu bezkonkurencyjnie zdobywa pierwsze miejsce. W mistrzostwach Polski nie bierze udziału ze względów zdrowotnych.

O klasie naszych zawodniczek i zawodników świadczy wybitnie fakt obecności w składzie reprezentacji koszykarskiej Łodzi przeciwko Warszawie naszych zawodników Pegzy i Wentla oraz w reprezentacji hazeny przeciwko Czechosłowacji p. p. Głażewskich, B. Jaszczakówny, Zylberżanki i Kwaśniewskiej.

W sezonie zimowym 1929/30 Podsekcja Gier montuje doskonałą drużynę siatkówki męskiej, która bije w zawodach towarzyskich czołowe zespoły Polski (Y. M. C. A. i Polonja Warsz.)

W tym samym czasie zostają wznowione rozgrywki o puchar „Expresu.” Nasi koszykarze eliminują kolejno szereg drużyn i biją wreszcie w finale drużynę „Triumf”, zdobywając puchar na własność.

Sezon towarzyski r. 1930 jest b. bogaty. Zostają zapoczątkowane tradycyjne czwórmecze ze stołeczną Polonją, które na gruncie łódzkim przynoszą naszym drużynom prawdziwe sukcesy.

Z początkiem sezonu letniego 1930 do rozgrywek mistrzowskich przystępuje 5 drużyn Ł. K. S-u do wszystkich konkurencji mistrzowskich Ł. O. Z. G. S. Ze zdobytej naczelnej pozycji w sporcie Łódzkim Podsekcja Gier Sportowych już się nie cofa.

Coprządza męskie zespoły muszą się zadowolnić tytułami wicemistrzowskimi w siatkówce i koszykówce, niemniej jednak moralnie są najlepszymi w okręgu.

Zespołom kobiecym powiodło się lepiej. Siatkówka zostaje wicemistrzem Ł. O. Z. G. S., a koszykówka i hazena Ł. K. S-u zatrzymuje swe tytuły mistrzowskie.

W rozgrywkach o mistrzostwo Polski żeńska drużyna koszykówki zdobywa faktyczne mistrzostwo, jednak pewne, krzywdzące

nas posunięcia naszych konkurentów, doprowadzają do utraty tytułu, na który zapracowała nasza drużyna rzetelnie.

Drużyna hazeny, po zwycięstwie nad A. Z. S.-Warszawa, jest o krok do zdobycia tytułu mistrza Polski. Jednak P. Z. G. S. wyznacza rozgrywkę finałową dopiero w końcu listopada, wobec czego Klub decyduje się ze względów zdrowotnych wycofać drużynę, aby nie była zmuszoną walczyć podczas mrozów.

O klasie drużyn Ł. K. S-u w roku 1930 świadczą zwycięstwa hazenistek nad A. Z. S.-Warszawa oraz obecność w reprezentacji Polski na Igrzyskach Kobięcych w Pradze naszych zawodniczek C. Gapińskiej i B. Jaszczakówny.

W koszykówce panie Ł. K. S-u mają do zanotowania zwycięstwa nad A. Z. S.-Warszawa, Polonią-Warszawa i Cracovią, nie licząc drużyn miejscowych.

P. P. Gapińska i Kwaśniewska reprezentowały Polskę w zawodach koszykówki w meczu ze Szwecją, pozatem p. Kwaśniewska występowała w tej samej drużynie przeciwko Czechosłowacji i Francji w Strassburgu.

Sezon zimowy 1930/1 jest nieprzerwanym pasmem sukcesów drużyn Ł. K. S-u. W meczach towarzyskich koszykarze nasi biją najsilniejsze drużyny Polski (Cracovię, A. Z. S.-Poznań, Polonię-Warszawa) zdobywają wreszcie puchar „Triumfu“, rozgrywany w konkurencji najsilniejszych drużyn łódzkich.

Siatkarze również są niepokonani w meczach towarzyskich.

Podsekcja nie zaniedbuje pracy propagandowej. Rozgrywa zawody w Pabjanicach, wysyła pozatem do Torunia aż 6 drużyn na wielki turniej propagandowy organizowany przez tamtejszy ośrodek W. F. Ł. K. S. odnosi w ciągu 2 dni same zwycięstwa, wzbudzając podziw swą klasą w siatkówce męskiej i żeńskiej, koszykówce i hazenie.

Sezon rozgrywek mistrzowskich 1931 jest dla nas mniej pomyślny. Drużyny żeńskie tracą tytuły mistrzowskie, zdobywając wicemistrzostwa w siatkówce, hazenie i koszykówce. Poziomu jednak swego nie obniżają.

Drużyny męskie nadal przodują. Siatkarze nareszcie zdobywają należny im tytuł mistrza Okręgu a następnie mistrza Polski. W składzie tego zespołu widzimy: Welnicę A., Linke, Krauzego W., Alaszewskiego E., Chłodzińskiego, Olczaka, Pęskiego i Załęskiego. Koszykarze zatrzymują tytuł wicemistrza Ł. O. Z. G. S., ciesząc się opinią jednej z najlepszych drużyn w Polsce. Dowodem ich klasy są zwycięstwa w zawodach towarzyskich nad mistrzem

Polski A. Z. S.-Poznań oraz doskonały wynik (25 : 28) uzyskany z drużyną estońską Y. M. C. A.-Ruś z Tallina.

W sezonie zimowym 1931-32 Podsekcja Gier Sportowych, pozostająca nadal niezmiennie pod kierownictwem p. Lityńskiego, wykazuje wysoką aktywność. Poza szeregiem imprez towarzyskich, drużyny Ł. K. S-u uczestniczą w Turnieju P. Z. G. S. o puchar dla drużyn siatkówki. Zespół żeński zajmuje drugie miejsce w turnieju łódzkim, drużyna zaś męska zwycięża w rozgrywkach lokalnych, a w turnieju finałowym zajmuje pierwsze miejsce przed drużynami

Drużyna gier sportowych.

A. Z. S.-Warszawa, Cracovią, Sokolem-Macierz ze Lwowa, W. K. S.-Gryf z Torunia i Strzelcem z Wilna.

W mistrzostwach okręgowych 1932 drużyny Ł. K. S-u nadal przodują. Siatkarze ponownie zdybywają mistrzostwo Okręgu a w rozgrywkach o tytuł mistrza Polski w sposób bezapelacyjny zajmują pierwsze miejsce, bijąc Cracovię i A. Z. S.-Warszawa. Skład drużyny jest niemal identyczny, co i w latach ubiegłych, a mianowicie tworzą go: Welnic, Ałaszewski, Chłodziński, Olczak, Weigt, Linka, Krauze, Załęski i Pęski.

Drużyna koszykówki, wskutek wyjazdu na ferie paru czołowych zawodników, zajmuje 3-cie miejsce w mistrzostwach Ł. O. Z. G. S.

Poraz pierwszy uczestniczący w zawodach mistrzowskich zespół szczypiorniaka, zdobywa tytuł mistrza Ł. O. Z. G. S. i bierze udział w mistrzostwach Polski w Poznaniu. Tu zajmuje drugie miejsce za A. Z. S. Poznań, jednak naskutek naszego protestu rozgrywki, w których mieliśmy pełne szanse na zdobycie pierwszego miejsca, zostały unieważnione i będą powtórzone na terenie Łodzi.

Drużyny żeńskie w lecie r. 1932 znacznie podnoszą swą klasę. Zespół siatkówki nadal utrzymuje tytuł wicemistrza, zmniejsza jednak różnicę dzielącą go od mistrza Okręgu H. K. S. Zespół koszykówki zajmuje trzecie miejsce, jednak pod względem umiejętności nadal jest drugą drużyną okręgu.

Drużyna wreszcie hazeny zdobywa tytuł mistrza Okręgu, a w rozgrywkach o mistrzostwo Polski zajmuje pierwsze miejsce, bijąc w finale zespół W. K. S. Legji-Warszawa. W składzie mistrzowskiej drużyny występowały p.p.: Lutrosińska, Gapińska, Jaszczakówna J., Domagalanka H., Kasperska H., Domagalanka S., Smętkówna, Głazewska i Zylberżanka.

W przededniu zatem Jubileuszu Klubu Sekcja Gier Sportowych zdołała uzyskać stanowisko najsilniejszej w Polsce, dzięki zdobytym 2-om tytułom mistrza Polski.

Sezon zimowy 1932/33 upłynął Sekcji na treningu zimowym na sali.

Pod względem organizacyjnym rok jubileuszowy rozpoczęła Sekcja przede wszystkim od powiększenia składu osobowego Kierownictwa. Przewodniczącym został p. K. Wardęszkiewicz, zastępcą jego p. W. Weigt, sekretarzem p. K. Lityński, gospodarzem p. K. Welnic, gospodynią p. Zylberżanka. Poza tym w skład Kierownictwa Sekcji wchodziły kapitaniki i kapitanowie poszczególnych drużyn.

Sekcja nie zaniedbała, przed rozpoczęciem mistrzostw Okręgu, odbycia całego szeregu zawodów towarzyskich. Zespół koszykówki męskiej w bardzo odmłodzonym składzie zajął drugie miejsce w turnieju o puchar Triumfu oraz również drugie miejsce w turnieju S. K. S-u.

Żeńska drużyna siatkówki uczestniczyła w turnieju S. K. S-u zajmując pierwsze miejsce.

Siatkarze wzięli udział w turnieju o puchar P. Z. G. S. we Lwowie, tym razem jednak zespół nasz był znacznie osłabiony i zdołał zająć dopiero 4 miejsce, tracąc posiadany puchar na rzecz Sokola-Macierzy-Lwów.

W roku jubileuszowym Klubu Sekcja Gier Sportowych, wykazując się niezwykle bogatym bilansem swych prac i utrzymując się na stanowisku najwszechstronniejszej i najżywotniejszej w Okręgu, obchodzi swój mały jubileusz 5-lecia. W ciągu tych lat pięciu sukcesy Sekcji opierały się na zgodnej pracy Kierownictwa i zawodników. Cały szereg z pośród nich pozostał w ciągu lat pięciu wierny barwom Ł. K. S-u i broni ich nadal.

W pierwszym rzędzie wymienić tu należy z drużyn żeńskich p. p. Gapińską Celinę, Głażewską Jadwigę, Zylberżankę Edę

Drużyna gier sportowych r. 1932.

i Jaszczakównę Julję, które bez przerw stale występowały w reprezentacyjnych drużynach Klubu. Pierwsze trzy z nich uczestniczyły dotychczas w pokaźnej liczbie około 150 meczów.

Z drużyn męskich jubilatami są p. p. Pegza Waclaw, stale w ciągu lat 5-ciu broniący barw Klubu oraz Załęski Władysław i Krauze Wilhelm, który wraz z W. Pegzą ponad 150 razy występowali w barwach Ł. K. S-u. Oryginalny jubileusz obchodzi zawodnik p. Waclaw Weigt, który jest najstarszym graczem Klubu. Bronił jego barw jeszcze w r. 1923.

Czynność Sekcji w latach 1929/33 ilustruje następujące zestawienie statystyczne:

ILOŚĆ ROZEGRANYCH ZAWODÓW

Rok	GRY MĘSKIE			GRY KOBIECE			Razem
	siatkówka	koszykówka	szczypiorniak	siatkówka	koszykówka	hazena	
1929	3	38	—	11	6	12	70
1930	34	40	—	17	19	16	126
1931	35	28	—	28	15	11	117
1932	33	29	10	13	14	11	110
Razem	105	135	10	69	54	50	423

TYTUŁY W MISTRZOSTWACH OKRĘGU

Rok	GRY MĘSKIE			GRY KOBIECE		
	siatkówka	koszykówka	szczypiorniak	siatkówka	koszykówka	hazena
1929	—	mistrz	—	IV miejsce	mistrz	mistrz
1930		vicemistrz	—	vicemistrz	mistrz	mistrz
1931	mistrz	vicemistrz	—	vicemistrz	vicemistrz	vicemistrz
1932	mistrz	III miejsce	mistrz	vicemistrz	vicemistrz	mistrz

TYTUŁY W MISTRZOSTWACH POLSKI

Rok	GRY MĘSKIE			GRY KOBIECE		
	siatkówka	koszykówka	szczypiorniak	siatkówka	koszykówka	hazena
1929	—	odpadła w półfinale	—	—	—	mistrz
1930	—	—	—	—	vicemistrz	vicemistrz
1931	mistrz	—	—	—	—	—
1932	mistrz i zdobywa pucharu	—	vicemistrz rozgrywki unieważniono	—	—	mistrz

**UDZIAŁ ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW
W REPREZENTACJACH OKRĘGU I POLSKI**

Nazwisko i imię	1929	1930	1931
Zylberżanka Eda . . .	hazena—repr. Łodzi	haz. — repr. Łodzi kosz.— repr. Łodzi	haz. — repr. Łodzi
Gapińska Celina . . .	—	kosz.— repr. Łodzi haz. — repr. Łodzi kosz.— repr. Polski haz. — repr. Polski	haz. — repr. Łodzi haz. — repr. Polski
Głazewska Jadwiga . .	hazena—repr. Łodzi	haz. — repr. Łodzi	haz. — repr. Łodzi haz. — repr. Polski
ś.p. Jaszczakówna Bron.	hazena—repr. Łodzi	haz. — repr. Łodzi haz. — repr. Polski	—
Kwaśniewska Marja . .	hazena—repr. Łodzi	kosz.— repr. Łodzi kosz.— repr. Polski haz. — repr. Łodzi	haz. — repr. Łodzi
Rytlówna Celina . . .	hazena—repr. Łodzi	haz. — repr. Łodzi	—
Lutrosińska Janina . .	—	—	haz. — repr. Łodzi
Kasperska Helena . . .	—	kosz.— repr. Łodzi	—
Pegza Wacław	kosz. — repr. Łodzi	kosz.— repr. Łodzi	kosz.— repr. Łodzi
Załęski Władysław . . .	—	kosz.— repr. Łodzi	kosz.— repr. Łodzi
Wentel Stanisław	kosz. — repr. Łodzi	—	—
Laufer Samuel	kosz. — repr. Łodzi	—	—
Linka Paweł	—	kosz.— repr. Łodzi	—
Welnic Alojzy	—	kosz.— repr. Łodzi	—

TENNIS

Sekcja Tennisowa należy do jednej z najmłodszych sekcji naszego klubu, liczy bowiem 6-ty rok istnienia. Powstanie jej datuje się od dnia 12 września 1927 r., kiedy z inicjatywy nestora p. Z. Krachulca zwołano zebranie organizacyjne z udziałem miłośników tego pięknego sportu. Na zebraniu tem wyłoniono Komisję Organizacyjną pp. inż. St. Kowalskiego, E. Szulca, A. Czecha, L. Spodenkiewicza, S. Rozenbluma. Zadaniem komisji było uzyskanie zgody Zarządu Klubu na utworzenie Sekcji Tennisowej i stworzenie podstaw do jej istnienia. W krótkim czasie Komisja opracowała regulamin Sekcji i regulamin turniejowy, i po zatwierdzeniu tychże przez Zarząd Klubu, zwołała dnia 5 grudnia 1927 r. I-sze Walne Zebranie członków Sekcji, na którym wyłoniono Zarząd Sekcji w osobach pp. Z. Krachulca – jako kierownika, A. Czecha – jako zast. kier., F. Szczygielskiego – sekretarza, L. Spodenkiewicza – skarbnika, E. Andrzejaka – gospodarza, E. Szulca – I kapitana i M. Korcellego – II kapitana.

Od tego czasu, a właściwie od wiosny 1928 r. rozpoczęła się normalna praca Sekcji. Jeśli praca ta nie nabrała od zarania należytego rozmachu, to winą tu był brak kortów, albowiem w chwili powstania Sekcji w Parku Sportowym Ł. K. S. były trzy korty, z tego jeden (pierwszy) zdalny do użytku, a dwa pozostałe w marnym stadium ciągłych przeróbek i przebudowań. To też jeśli liczebnie Sekcja stanęła na wyżynach, bo liczyła zgórą 70 członków, to jej wyczyn sportowy nie był nadzwyczajny, bo gdzie tu można było pomieścić na treningach tak znaczną ilość osób?

Jeśli spojrzymy wstecz, to przekonamy się, iż do chwili obecnej, kiedy posiadamy 6 dobrych i estetycznych dobrze utrzymanych kortów – zaszła ogromna zmiana, tak pod względem inwentarzowym, jak i sportowym. Na początku naszego istnienia byliśmy kopcuszkami tego sportu na terenie Łodzi, dziś zajmujemy poważną lokatę, a mając młody narybek i dobre chęci postaramy się wziąć prymat i w tej dziedzinie sportu, jak trzymamy prymat w innych gałęziach na terenie Łodzi.

Jeśli chodzi o doskonale zorganizowanie administracji Sekcji – to jest to zasługą jej długoletniego przewodniczącego inż. Z. Raua,

który wiele czasu i pracy poświęcił, aby Sekcję postawić na odpowiednim poziomie. Niezmordowanym i pieczołowitym gospodarzem był p. St. Rogacki, którego celem było wybudowanie jaknajwiększej ilości kortów. Wiele pracy włożył w treningi i turnieje kapitan Sekcji p. M. Komar. Pozostali członkowie Sekcji, jak pp. K. Jarociński, Z. Lange, M. Korcelli, E. Andrzejak i inni dostroili się do całości, dbając, aby wszystkie kółka działały sprawnie.

Z kolei przechodzimy do dat i ważniejszych wydarzeń naszej Sekcji, które zilustrują dokładnie stopniowy jej rozwój.

Otóż w 1928 r. Sekcja nasza przystąpiła, jako członek do Polskiego Zw. Lawn.-Tennisowego, i od tej pory nasi zawodnicy mogą brać udział w imprezach organizowanych przez członków tegoż Związku.

Pierwszy w dziejach turniej odbył się w czerwcu 1928 r., w którym wzięło udział 32 zawodników. Po zaciętej walce tytuły mistrzów klubowych zdobyli:

- w grze pojedynczej p. J. Moskal
- „ podwójnej pp. Saks i Wein
- „ z wyrównaniem p. M. Korcelli.

W 1929 r. nasza Sekcja wypłynęła na szersze wody, a to dzięki temu, iż rozegrano cały szereg mniejszych zawodów z lokalnymi przeciwnikami. W tym czasie nasz członek p. J. Szenwic zdobył tytuł mistrza Jaremcza i puchar przechodni, który po jednym roku niestety, nie wrócił już do nas, wobec braku obrony z naszej strony. Następnie dnia 14 września rozegrano zawody z Klubem Turystów na jego kortach przy ul. Wodnej z wynikiem 5:2 dla gospodarzy. Wskład naszej drużyny weszli pp. Król, Korcelli, Rozenholc, Saks, Szenwic i A. Zyndeband. Urządzony turniej we wrześniu o mistrzostwo Klubu wyłonił następujących mistrzów:

- w singlu I miejsce p. J. Saks
- „ II „ p. E. Rozenholc
- „ III „ pp. M. Korcelli i Z. Lange
- w dublu I miejsce pp. J. Szenwic i A. Wołyński
- „ II „ pp. M. Korcelli i Z. Lange

Rok 1930 dzięki uporządkowaniu naszych wszystkich trzech kortów wydatnie urozmaicił sezon, a więc: rozegrano dwa mecze towarzyskie z K. S. „Ostrovia“ w Ostrowiu dn. 27 lipca z wynikiem 3:2 dla nas. Barwy nasze reprezentowali pp. Król, Korcelli, Saks i A. Zyndeband. Rewanżowe spotkanie rozegrane w Łodzi, a przerwane skutkiem niepogody, w dn. 10 sierpnia dało wynik 2:2. Skład naszej drużyny był następujący: p. p. Król, Korcelli, Rozenholc, Saks, Szenwic i A. Zyndeband.

Turniej o tytuł mistrza dał poniższe wyniki:

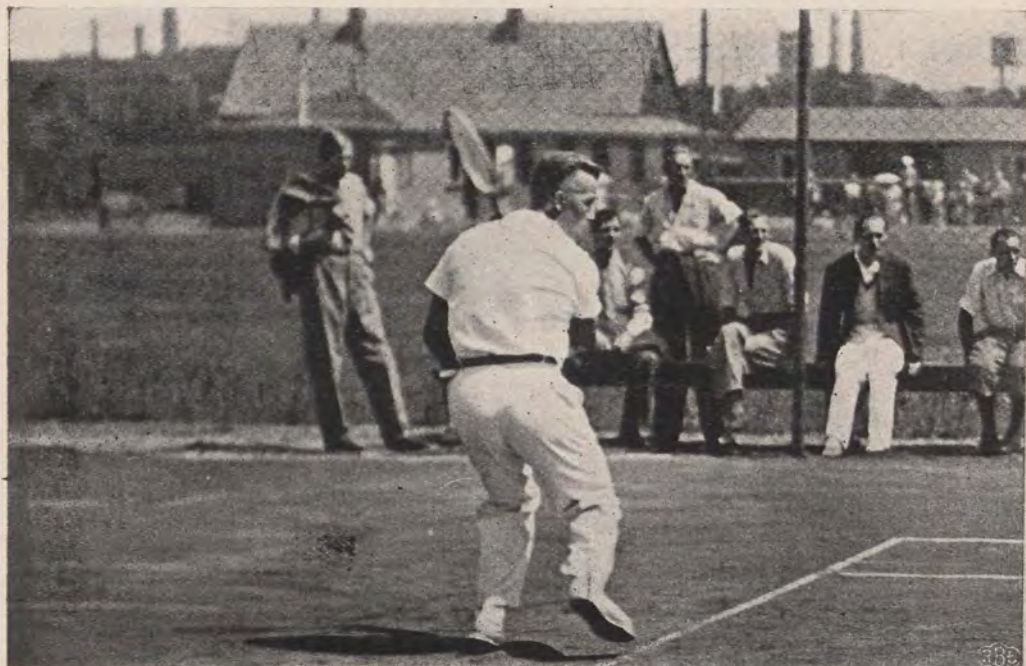
I single p. J. Saks i tytuł mistrza

II single p. J. Szenwic

I double p. p. J. Saks i J. Szenwic

II double p. p. W. Król i M. Korcelli

W 1931 roku nastąpiła dalsza poprawa i ogromny rozwój Sekcji, albowiem w tym roku pozyskano kilku juniorów, dobrze się zapowiadających i co najważniejsze wybudowano dalsze 3 korty,

W. Król w akcji

co daje w sumie 6 kortów, a więc dość miejsca dla zawodników i trenujących.

Z pośród rozegranych zawodów towarzyskich należy wymienić zawody z „Venetią” w Ostrowiu dnia 19 lipca z wynikiem 4 : 2 dla gospodarzy. Niekorzystny dla nas wynik należy wytłumaczyć betonowymi kortami, do których nasi zawodnicy nie są przyzwyczajeni. W barwach naszych występowali p. p. Kopel, Król, Rozenholc i Szenwic.

Rozegrane dnia 5 sierpnia zawody z miejscową „Makkabi” dały wynik 5 : 2 dla nas. Z naszej strony wzięli w zawodach udział p. p. Pajchłowa, Król, Kopel, Rozenholc i Szenwic.

Dnia 15 września zawody z Kl. Turystów zakończyły się naszą porażką 1 : 10. Sekcję naszą reprezentowali p. p. Pajchłowa, Landauowa, Król, Przedpelski, Rozenholc, Saks i Zyndeband A.

Prócz powyższego nasi zawodnicy brali udział w turniejach organizowanych i przez inne kluby, np. p. p. Pajchłowa i Szenwic w lipcu w Inowrocławiu na turnieju „Goplanji“. We wrześniu naszych 11 zawodników obsadziło turniej w Helenowie, przyczem p. E. Kopel wziął udział w mistrzostwie juniorów m. Łodzi. Od

Sekcja tenisowa r. 1932.

tego czasu mistrzostwo tej konkurencji leży w naszych rękach, bo i w następnym 1932 roku nasi juniorzy także uzyskali ten tytuł.

Zorganizowany we wrześniu turniej, w którym wzięły także liczny udział nasze tenisistki, dał następujący wynik:

- I single p. W. Król
- II single p. J. Saks
- III single p. p. St. Przedpelski i E. Rozenholc
- I double p. p. J. Saks i A. Zyndeband
- II double p. p. E. Rozenholc i W. Król
- I single pań p. A. Menkesowa
- II single pań p. W. Barcińska

Rok 1932 można nazwać przełomowym, albowiem w tym roku odnieśliśmy cały szereg wartościowych sukcesów, które nas wysunęły na poważne miejsce w Łodzi. Zawdzięczamy to w pierwszym rzędzie usilnemu i racjonalnemu treningowi, jaki rozpoczęliśmy od wiosny 1932 r. W pierwszym rzędzie do nielada sukcesów należy zaliczyć nasze zwycięstwo w grze o mistrzostwo Polski na miejscowym Union-Touring-Klub w stosunku 4 : 3. Gra ta

odbyła się na naszych kortach 12 czerwca i dzięki temu zwycięstwem zakwalifikowaliśmy się do następnej rundy do gry z Warszawskim Lawn-Tennis-Klubem, z którym rozegraliśmy zawody również u nas z wynikiem 0 : 7 dla gości. Na taki wynik nie zasłużyliśmy, jedynie brak obycia turniejowego i rutyny pozwolił przeciwnikowi rozprawić się z nami w takim stosunku. Barwy nasze reprezentowali w tych grach p. p. H. Landauowa, Król, Rozenholc, Saks i A. Zyndeband.

W turnieju helenowskim odnieśliśmy cały szereg sukcesów, nie mówiąc już o liczebności naszej reprezentacji, która przekroczyła 17 osób. Sukcesem niełada było dojście do półfinału p. dr. Landauowej i p. M. Korcellego, nie mówiąc już o wzięciu mistrzostwa juniorów m. Łodzi przez p. St. Przedpełskiego i vicemistrzostwa przez p. J. Piaseckiego.

W tym roku urządzono dwa turnieje: jeden wiosenny w którym

I miejsce w singlu zajął p. Rozenholc

II miejsce w singlu zajął p. J. Saks

III miejsce w singlu zajęli pp. M. Korcelli i dr. Z. Dziurzyński

I single pań p. A. Menkesowa

I double panów p. p. J. Saks i A. Zyndeband

W międzyczasie zostały rozegrane zawody z Union-Touring-Klubem na ich kortach z wynikiem 4 : 5 dla nich.

Drugi turniej w tym roku o mistrzostwo klubowe na rok 1932 został rozegrany na naszych kortach w czasie od 29. VIII. do 4. IX. Wyniki były następujące:

I single i tytuł mistrza p. J. Saks

II single i tytuł vicemistrza p. S. Przedpełski

I double p. p. W. Król i J. Saks

II double p. p. A. Zyndeband i dr. Z. Dziurzyński.

I single pań p. Z. Spodenkiewiczówna

II single pań p. H. Pajchlowa

I miejsce mixte double p. p. Pajchlowa, Król

II miejsce mixte double . p. Menkesowa, Lewi

W grze z wyrównaniem pierwsze miejsce zajął p. Stanisław Piotrowski.

Prócz tego w ciągu całego roku rozegrano cały szereg towarzyskich zawodów z innymi klubami dla celów treningowych i utrzymania kondycji zawodników.

Widzimy więc, jak nasza Sekcja stopniowo krok za krokiem, mimo kilku niepowodzeń, borykając się z trudnościami stara się wywalczyć wśród sportowców Łodzi należne jej miejsce. Mając za sobą pewien dorobek, patrzymy z ufnością na dalszą pracę, która powinna przynieść obfite rezultaty.

PIŁKA NOŻNA

Powstanie Sekcji Piłki nożnej w Ł. K. S. zbiega się z datą założenia Klubu, gdyż w pierwszych latach swego istnienia Ł. K. S. był wybitnie Klubem piłkarskim.

I drużyna piłki nożnej 1908 r.

*Stoją od lewej strony: A. Heiman, M. Poznański, H. Lubawski, J. Jarkiewicz
M. Łabędzki, M. Knabe, R. Kaszner, Z. Sienkiewicz, A. Nowacki, J. Hanke,
J. Panek.*

I dziś – mimo uprawiania w Ł. K. S. różnych gałęzi sportu, – Sekcja Piłki Nożnej ze względu na swe walory sportowe i uznanie wśród społeczeństwa otoczona jest przez Zarząd Klubu pieczołowitą opieką.

Jaką rolę odgrywa piłka nożna w Polsce i jakie korzyści czerpie młode pokolenie, uprawiające tę gałąź sportu, wykazują

dosadnie słowa obecnego prezesa P. Z. P. N. p. Gen. Władysława Bończy-Uzdowskiego (vide Rocznik Jubileuszowy P. Z. P. N. 1930 r.):

„Piłka nożna zdobyła sobie w Polsce czołowe miejsce wśród wszelkiego rodzaju sportów i chociażby kiedykolwiek w przyszłości musiała ustąpić swego pierwszeństwa innym sportom, – śmiało można stwierdzić, że zaszczytnie spełniła swe postannictwo.

Ona to do niedawna była jedynym sportem, rozpowszechnionym w całej Polsce, który potrafił zyskać sobie wielu sympatyków i stać się nieustannym bodźcem do szlachetnej rywalizacji o palmę pierwszeństwa, – o zwycięstwo na zielonej murawie.

Rozbudzenie tej „woli zwycięstwa“ było już pierwszym zwycięstwem i zasługą piłki nożnej.

Za drugą jej zasługę należy poczytać fakt, że stała się ona krzewicielką lekko-atletyki, tej podstawy kultury fizycznej i jej estetyki. Mało tego – była ona opiekunką stawiającej pierwsze kroki lekko-atletyki, która zdołała uzyskać sobie prawo samoistnego bytu dzięki wprowadzeniu jej w charakterze bezpłatnych widowisk przed zawodami piłki nożnej.

Wreszcie trzecim – a rzekłbym – największym sukcesem piłki nożnej – było to, że, jako gra zespołowa, wymagająca uzgodnienia wysiłków i wzorowej harmonii, – nauczyła podporządkowania najtęższych nawet indywidualności dla wspólnego celu – Zwycięstwa.

Ta właśnie cecha: podporządkowanie zbyt wybujałego u nas indywidualizmu dla wspólnych wyższych celów – każe nam życzyć sobie, aby piłka nożna wśród rozkwitu innych sportów zachowała i nadal swe przodownictwo oraz każe nam spodziewać się, że każdy dobry piłkarz będzie zarazem dobrym i pożytecznym obywatelem“.

W latach 1908 – 1909 Ł. K. S., liczący zaledwie kilkunastu piłkarzy, rozgrywa spotkania towarzyskie z istniejącymi na gruncie łódzkim Klubami oraz nawiązuje kontakt z Warszawą, z których to spotkań wychodzi zwycięsko.

W roku 1910 powstają przy Ł. K. S. dwie drużyny szkolne z pośród młodzieży polskich szkół średnich: Handlowa i Gimnazjalna.

Drużyny te, jako odrębne jednostki, zlikwidowały się w r. 1911 i utworzyły ogólne rezerwy klubowe.

Posunięcie to zawdzięcza Ł. K. S. p. Bernardowi Millerowi, ówczesnemu profesorowi Gimnazjum Polskiego, b. zawodnikowi

K. S. „Cracovia“, który, objąwszy kapitaństwo I drużyny, postanowił ją odmłodzić przez wstawienie rokujących przyszłość sztabaków. Widzimy więc: Józka Filipińskiego w obronie, Józka Lewalskiego i Icka Czekalskiego w pomocy, Emka, Zakiewicza i Zygę Hankego w ataku, a następnie Jurka Kaffanego w ataku i w bramce.

W roku 1910 zawiązano w Łodzi „Ligę Sportową“ – właściwie t. zw. „Lodzer Fussball Verband“, sprawującą najwyższą władzę w rozgrywkach o mistrzostwo Łodzi.

Z tą chwilą rozpoczynają się zacięte boje o pryma w piłkarstwie Łodzi.

Drużyny piłki różnej przed meczem Ł. K. S. — G. M. S. 1925 r.

Po raz pierwszy Ł.K.S. zdobywa mistrzostwo Łodzi w roku 1912 i dzierży je do dnia wybuchu wojny.

Wojna wszechświatowa przerwała życie normalne Ł. K. S., liczni sportowcy wędrują do wojska, tak, że Klub zmuszony jest zawiesić swoją działalność. Przerwa ta jednak trwa krótko, gdyż już w roku 1915 grono pozostałych członków powołuje klub do życia. W latach wojny drużyna Ł. K. S. podupadła, odnosi szereg klęsk, jednak w życiu sportowym na terenie Łodzi odgrywa ważną i ogólnie cenioną rolę. W tym czasie Ł. K. S. sprowadza do Łodzi kolejno wszystkie drużyny legionowe.

Ł. K. S. jest jedynym klubem, który wytrzymał wszelkie próby i przetrwał, inne kluby zginęły, powstały natomiast różne „ersatzy“, które do roku 1920 włącznie triumfowały w piłkarstwie łódzkim.

I znów, jak w roku 1911, pojawia się na gruncie łódzkim w roku 1920 krakowianin porucznik Adam Obrubański, zawodnik i działacz T. S. „Wisła“, zostaje kapitanem I drużyny, odmładzając, poddaje pilnemu treningowi, zestawia szczęśliwie i w rezultacie drużyna Ł. K. S. zdobywa w 1921 roku zaszczytny tytuł mistrza Okręgu Łódzkiego.

Pierwsze Walne Zebranie Sekcji piłki nożnej 1926 r.

Z prawdziwym zadowoleniem podkreślamy, że obaj krakowianie pp. B. Miller i A. Obrubański zapisali się pięknymi zgłoszkami w historii Sekcji Piłki Nożnej Ł. K. S.

W odrodzonej Polsce dzierżymy tytuł mistrza Okręgu Łódzkiego nieprzerwanie do 1925 roku, tracąc go w roku 1926 na rzecz Klubu Turystów.

Jako mistrz Okręgu, Ł. K. S. bierze udział w 1921 roku w zorganizowanych po raz pierwszy przez P. Z. P. N. mistrzostwach Polski. (Jednogrupowe).

W rozgrywkach tych Ł. K. S. odegrał smutną rolę dostarczyciela punktów. Zajął piąte (ostatnie) miejsce, zdobywając jeden punkt i stosunek bramek 7 : 31.

W roku 1922, grając w grupie północnej o mistrzostwo Polski, zajmuje drugie miejsce po „Warcie“ (Poznań) przed „Polonią“ (Warszawa), zdobywając 6 punktów i stosunek bramek 17 : 9.

W roku 1923, grając w grupie Zachodniej o mistrzostwo Polski, zajmuje trzecie miejsce po „Wiśle“ (Kraków) i „Warcie“ (Poznań), zdobywając 7 punktów i stosunek bramek 19 : 13.

Drużyna piłki nożnej przed meczem z K. S. Polonia Warszawa 1926 r.

W roku 1924 – z powodu przygotowań do Olimpiady – zawody o mistrzostwo Polski nie odbyły się.

W roku 1925 w rozgrywkach o mistrzostwo Polski (trzy grupy) w grupie pierwszej Ł. K. S. zdobywa na zielonej murawie 6 punktów, „Wisła“ – 4 pkt. i A. K. S. (Królewska Huta) – 2 pkt. Wobec przyznania „Wiśle“ valcoveru za mecz przegrany z A. K. S. i uzyskania w ten sposób równej ilości punktów z Ł. K. S., następuje trzecia rozgrywka między temi drużynami na gruncie Lwowa, zakończona zwycięstwem „Wisły“ w stosunku 6 : 3.

Od roku 1927 rozpoczynają się rozgrywki o mistrzostwo Ligi, którą utworzyło 14 klubów czołowych z następujących ośrodków Polski:

Warszawa	3
Lwów	3
Kraków	2
Łódź	2
Śląsk	2
Poznań	1
Toruń	1

Rolę, jaką odgrywa w Lidze Ł. K. S., jedyny już dziś reprezentant Łodzi, odtwarza poniższa tablica:

L. p.	1927 rok	1928 rok	1929 rok	1930 rok	1931 rok	1932 rok
1	Wisła	Wisła	Warta	Cracovia	Garbarnia	Cracovia
2	I F. C.	Warta	Garbarnia ⁰⁾	Wisła	Wisła	Pogoń
3	Warta	Legja	Wisła	Legja	Legja	Warta
4	Pogoń	Cracovia ⁰⁾	Legja	Polonia	Pogoń	Ł. K. S.
5	Legja	I F. C.	Ł. K. S.	Warta	Ruch	Legja
6	Turyści	Pogoń	Cracovia	Garbarnia	Ł. K. S.	Ruch
7	Ł. K. S.	Polonia	Polonia	Pogoń	Warta	Wisła
8	Polonia	Czarni	Warszaw.	Ruch,	Polonia	Warszaw.
9	Czarni	Turyści	Pogoń	Czarni	Cracovia	Garbarnia
10	T. K. S.	Warsz.	Czarni	Ł. K. S.	Czarni	22 p. p. ⁰⁾
11	Hasmonea	Ł. K. S.	Turyści*)	Warszaw.	Warszaw.	Czarni
12	Ruch	Ruch	I F. C.*)	Ł.T.S.G. ⁰⁾ *)	Lechja ⁰⁾ *)	Polonia*)
13	Warszaw.	Hasmonea*)				
14	Jutrzenka*)	Śląsk ⁰⁾ *)				
15		T. K. S.*)				

UWAGA: Kluby, oznaczone *) , wypadły z ligi.
Kluby, oznaczone ⁰⁾, weszły do ligi.

W BOJACH LIGOWYCH Ł. K. S. UZYSKAŁ:

Rok	Punktów	Stosunek bramek
1927	25	54 : 51
1928	25	58 : 57
1929	29	41 : 41
1930	15	38 : 40
1931	24	48 : 38
1932	23	50 : 32
Ogółem	141	289 : 259

Pożegnanie trenera Klubu p. L. Czaislera 1927 r.

Bramki w zmaganiach ligowych zdobyli:

1.	Król Władysław	61	bramek
2.	Herbstreich Henryk	38	„
3.	Durka Jan	36	„
4.	Sowiak Stefan	29	„
5.	Feja Romuald	29	„
6.	Tadeusiewicz Eugenjusz	26	„
7.	Stolenwerk Zenon	12	„
8.	Jańczyk Roman	10	„
9.	Moskal Józef	8	„
10.	Radomski Wacław	7	„
11.	Cyll Wawrzyniec	6	„
12.	Sledź Antoni	5	„
13.	Trzmiel Antoni	5	„
14.	Lange Zygmunt	3	„
15.	Miller Karol	2	„
16.	Hoffmann Juljusz	2	„
17.	Nikel Czesław	2	„
18.	Wisławski Eugenjusz	2	„
19.	Karasiak Władysław	1	„
	Samobójcze wzgl. valcovery	5	„

ogółem 289 bramek

Drużyna piłki nożnej na meczu Ł. K. S. — Hakoah Wiedeń 1927 r.

Udział w zawodach ligowych brali następujący zawodnicy:

1.	Galecki Antoni	130	razy
2.	Trzmiel Antoni	116	„
3.	Jasiński Kazimierz	115	„
4.	Durka Jan	110	„
5.	Król Władysław	107	„
6.	Mila Józef	193	„
7.	Cyll Wawrzyniec	86	„
8.	Sowiak Stefan	80	„
9.	Jańczyk Roman	71	„
10.	Sledź Antoni	69	„
11.	Feja Romuald	65	„
12.	Pegza Władysław	65	„
13.	Tadeusiewicz Eugenjusz	60	„
14.	Stolenwerk Zenon	52	„
15.	Herbstreich Henryk	44	„
16.	Karasiak Władysław	36	„
17.	Gosławski Bronisław	31	„
18.	Radomski Lucjan	24	„
19.	Frymarkiewicz Henryk	23	„

20.	Miller Karol	19 razy
21.	Welnic Alojzy	18 „
22.	Moskal Józef	17 „
23.	Kubiak Wacław	16 „
24.	Jegorow Wiktor	16 „
25.	Steinke Cezary	11 „
26.	Radomski Wacław	10 „
27.	Lange Zygmunt	9 „

*Drużyny piłki nożnej Ł. K. S. — Wisła 1927 r.
w dniu 200-tego meczu W. Cylla oraz 100-nego meczu Balcera.*

28.	Jeżewski Wacław	9 razy
29.	Mikołajczyk Józef	8 „
30.	Nikiel Czesław	7 „
31.	Kubik Aleksander	7 „
32.	Małek Wacław	6 „
33.	Kowalski Zygmunt	6 „
34.	Pile Hugo	6 „
35.	Jakóbiec Leopold	6 „
36.	Hoffmann Juljusz	5 „

37.	Sobociński Stanisław	4 razy
38.	Ałaszewski Edward	4 „
39.	Śledź Jan	4 „
40.	Wisławski Eugenjusz	4 „
41.	Szałapski Antoni	3 „
42.	Fiedler Ernest	2 „
43.	Fischer Adolf	1 „
44.	Kowalczyk Stefan	1 „
45.	Janecki Marjan	1 „
46.	Kędzierzawski Henryk	1 „
47.	Kalinowski Edward	1 „
48.	Wentel Stanisław	1 „

Ogółem więc 48 zawodników, w tem: 7 bramkarzy,
9 obrońców,
11 pomocników,
21 napastników.

Od roku 1927 miejsce I drużyny w Okręgu przejął rezerwa Ł. K. S., t. zw. Ib drużyna.

W roku 1927 rezerwa Ł. K. S. bierze udział w rozgrywkach o mistrzostwo Ligi Okręgowej i zajmuje drugie miejsce po Ł.T.S.G.

Od roku 1928 w rozgrywkach o mistrzostwo Okręgu (Ł. Z. O. P. N.) klasy A odgrywa ona poważną rolę, zajmując stale jedno z czołowych miejsc, o czym świadczy poniższa tabela:

Rok	Miejsce	Punktów	Stosunek bramek
1928	6	21	48 : 36
1929	4	25	45 : 28
1930	3	27	59 : 36
1931	3	26	54 : 34
1932	3	20	29 : 26

To samo da się powiedzieć i o pozostałych drużynach Ł. K. S., które biorą udział w spotkaniach o mistrzostwo Okręgu w klasach B i C.

Należy podkreślić, że II drużyna Ł. K. S. zdobyła mistrzostwo Okręgu kl. B w latach 1922, 1923, 1924 i 1930, zaś III drużyna była mistrzem Okręgu kl. C w latach 1924 i 1926.

Zawody międzynarodowe.

Pragnąc wyrobić sobie zdanie o wartości sportowej swej drużyny reprezentacyjnej oraz zapoznać ją z systemem gry drużyn innych państw, w których poziom piłkarski stał na wysokim poziomie, Zarząd Klubu nawiązał kontakt z Klubami zagranicznymi i doprowadził do następujących spotkań:

w 1912 roku	Ł.K.S.	przeciw:	Drezdner S. C.	1:3
			„Germanja“	3:3, 3:4
w 1922	„	„	Padurbice – Czechy	1:2, 3:4
			B. T. C. (Budapeszt)	2:2
w 1923	„	„	Vivo A. C. (Budapeszt)	1:3, 0:6
			Zugloi A. C. (Budapeszt)	1:4, 3:1
			D. S. V. Troppau (Czechy)	1:2, 1:2
w 1924	„	„	Schöneberger-Kickers (Berlin)	6:5, 3:0
			„Union“ Oberschöneweide „	2:2, 1:2
			Vivo A. C. (Budapeszt)	2:1, 3:3
			M. T. K. (Budapeszt)	1:2, 1:2
			D. S. V. Troppau (Czechy)	2:1, 1:1
			„Hakoah“ (Wiedeń)	2:12
			„Makkabi“ – (Brno-Czechy)	1:1
			Vasas – Budapeszt	1:2, 2:1
			Victoria-Ziskov Czechy	0:9
w 1925	„	„	Simmering (Wiedeń)	2:2, 2:2
			Hakoah (Wiedeń)	0:3, 1:3
			D. F. C. Praga	0:4
			Hakoah (Grac)	1:0
w 1927	„	„	Hakoah (Wiedeń)	4:1
w 1928	„	„	Hertha (Wiedeń)	1:2, 2:2, 2:2
w 1929	„	„	Nemzeti (Budapeszt)	1:3
			Philips (Holandia)	1:5
			Hakoah (Wiedeń)	1:2
w 1930	„	„	Hakoah (Wiedeń)	2:3
w 1932	„	„	Rapid (Wiedeń)	2:4
			Red Star Ol. (Paryż)	4:1
			Zidenice (Czechy)	4:1

Ogółem rozegrano więc 44 spotkań międzynarodowych. Z tego wygrano 10, przegrano 24, i zremisowano 10. Stosunek bramek 78 : 120.

Zawody międzypaństwowe.

W rozgrywkach międzypaństwowych w barwach Polski występowali:

w 1924 r. Cyll Wawrzyniec przeciw Szwecji w Sztokholmie
 Cyll Wawrzyniec przeciw Węgrom na Olimp. w Paryżu

I drużyna piłki nożnej na wycieczce w Zakopanem 1927 r.

Cyll Wawrzyniec	przeciw Turcji w Łodzi
Otto Zygmunt	przeciw Turcji w Łodzi
Hanke Karol	przeciw Turcji w Łodzi
Karasiak Władysław	przeciw Turcji w Łodzi
Śledź Antoni	przeciw Węgrom w Budapeszcie

w 1925 r. Cyll Wawrzyniec
 Jańczyk Roman
 w 1926 r. Cichecki Bolesław
 w 1929 r. Gałecki Antoni
 w 1932 r. Gałecki Antoni

przeciw Czechosłowacji w Warszaw.
 przeciw Turcji w Konstantynopolu
 przeciw Estonii w Warszawie
 przeciw Czechosłowacji zaw. w Pradze
 i Czechosłowacji amat. w Pradze
 przeciw Łotwie w Warszawie.

W reprezentacji Armji Polskiej przeciwko Armji Rumuńskiej
 brali udział w 1928 roku w Warszawie: Trzmiel Antoni, Gałecki
 Antoni i Gosławski Bronisław; w roku 1929 w Budapeszcie –
 Gałecki Antoni.

I drużyna piłki nożnej z trenerem p. K. Lindsmajerem w r. 1929

Zawody międzymiastowe.

W spotkaniach międzymiastowych (zagranicznych) brali udział:
 w 1924 r. Łódź – Helsingfors w Łodzi – Śledź Antoni
 w 1928 r. Łódź – Nev-York w Łodzi – Cyll Wawrzyniec
 Gałecki Antoni
 Durka Jan
 Jasiński Kazimierz
 Jańczyk Roman

W rozgrywkach międzymiastowych krajowych bronili barw
 naszego komino-grodu wszyscy zawodnicy drużyny I-ej Ł. K. S.,

Władze Klubu na zawodach piłki nożnej „Zarząd Ł. K. S. — Artyści Teatru” 1928 r.

I drużyna piłki nożnej na P. W. K. w Poznaniu 1929 r.

a niejednokrotnie władze okręgowe powierzały całkowicie zaszczyt reprezentowania barw Łodzi w tych spotkaniach drużynie Ł. K. S., z których wychodziła ona zwycięsko. (1927 r. przeciwko Śląskowi w Łodzi - 7 : 1, oraz w 1929 r. przeciwko Krakowowi w Łodzi 2 : 0).

I drużyna piłki nożnej r. 1932.

JUBILACI

Ł. K. S. posiada kadry zawodników, którzy pierwsze kroki w tej gałęzi sportu stawiali na boisku Ł. K. S., tutaj otrzymali fachowe wyszkolenie i dzięki usilnej pracy nad sobą godnie reprezentują barwy klubowe.

Świadczy o tem poniższy wykaz imienny zawodników, którzy należą do kategorii jubilatów Ł. K. S.

Ponad 300 meczy rozegrali:

1. Cyll Wawrzyniec
2. Durka Jan
3. Gałęcki Antoni
4. Jańczyk Roman
5. Jasiński Kazimierz
6. Trzmiel Antoni

Ponad 200 meczy rozegrali:

1. Feja Romuald
2. Kowalski Antoni
3. Kowalski Zygmunt
4. Mikołajczyk Józef
5. Radomski Lucjan
6. Stollenwerk Zenon
7. Śledź Antoni

I drużyna piłki nożnej r. 1933

Ponad 100 meczy rozegrali:

1. Czekalski Izidor	14. Miła Józef
2. Frymarkiewicz Henryk	15. Miller Karol
3. Fiszer Adolf	16. Mühl Franciszek
4. Gabrjel Henryk	17. Nowakowski Władysław
5. Hanke Karol	18. Otto Zygmunt
6. Jagielski Franciszek	19. Pegza Władysław
7. Jakubiec Leopold	20. Piotrowski Stanisław
8. Kowalczyk Stefan	21. Sowiak Stefan
9. Kowalski Aleksander	22. Szałapski Antoni
10. Król Władysław	23. Śledź Jan
11. Kubiak Waclaw	24. Tadeusiewicz Eugenjusz
12. Lange Zygmunt	25. Wentel Stanisław
13. Lewalski Józef	

Jest ich więc 38-miu, w tem 4-ch bramkarzy, 9-ciu obrońców, 12-tu pomocników i 13-tu napastników.

TRENERZY

Pierwszym zawodowym trenerem w Ł. K. S. zostaje p. Czeisler Lajos, Węgier, który na tym stanowisku pracuje w latach 1923–1926. Lajos Czeisler oddał nam nieocenione usługi. Zwrócił

on baczną uwagę na naszych maluczkich, uważając słusznie, że należycie wyćwiczony narybek jest przyszłością klubu. Zmontowane przez niego drużyny rezerwowe, a zwłaszcza III, były ogólnie podziwiane przez sportowców łódzkich. Drużyna III wyróżniała się wysoką techniką i pięknym stylem gry. W szeregach jej widzimy zawodników tej miary, jak: Gałęcki, Jasiński, Cichecki, Jańczyk, Feja, Stolenwerk, Radomski L., Trzmiel i inni. To też śmiało możemy powiedzieć, że dziś jeszcze Ł. K. S. sukcesy swe zawdzięcza pracy Czeislera Lajos'a. Ten sympatyczny i zacny Węgier był

I-b drużyna piłki nożnej r. 1933.

nietylko trenerem Ł. K. S., był on duszą oddany Klubowi. Mile więc go wspominamy, jako srogiego nauczyciela i oddanego przyjaciela.

Następnym z kolei trenerem drużyn piłkarskich Ł. K. S. zostaje p. Józef Linzmayer, Wiedeńczyk, pracuje on w latach 1928 i 1929.

Ponieważ stan finansowy Klubu nie pozwalał na utrzymanie trenera zagranicznego, skorzystano z otwarcia kursu piłkarskiego przy Centralnym Instytucie Wychowania Fizycznego w Warszawie i delegowano nań p. Otto Zygmunta, byłego reprezentacyjnego zawodnika Ł. K. S., który po powrocie do Łodzi objął funkcję instruktora, pracując w latach 1930 i 1931/32.

W roku 1932 obowiązki trenera sprawował pan Loeby Emil, Węgier.

Wyżej wymienieni trenerzy z obowiązków swych wywiązywali się ku całkowitemu zadowoleniu władz klubowych.

IV drużyna piłki nożnej r. 1933

WŁADZE SEKCJI

Co się tyczy strony organizacyjnej, to bezpośrednią władzę nad drużynami piłkarskimi sprawował Zarząd Klubu w latach 1908 - 1922.

W końcu 1922 roku powołano do życia Komisję Sportową. Przewodniczącym Komisji Sportowej w latach 1922-1923 był p. Konopka Heljodor, zaś w latach 1924-1925 p. inżynier Kowalski Stanisław.

W roku 1926 odbyto pierwsze Walne Zgromadzenie Sekcji Piłki Nożnej, na którym uchwalono regulamin oraz wybrano kierownictwo Sekcji.

Obowiązki Kierownika Sekcji sprawuje nieprzerwanie od 1926 roku p. Konopka Heljodor. Kierownika Sekcji nie wybiera Walne Zgromadzenie mianuje go Zarząd Klubu.

W roku Jubileuszowym skład osobowy Kierownictwa Sekcji jest następujący:

- 1) Konopka Heljodor, Kierownik Sekcji,
- 2) Goliński Paweł, Zastępca kierownika Sekcji,
- 3) Jędraszczak Józef, Sekretarz,
- 4) Miller Karol, Kronikarz,
- 5) Fiszer Adolf, Opiekun I b Drużyny,
- 6) Cyll Wawrzyniec Opiekun II Drużyny i gospodarz,
- 7) Miller Alfons, Członek Kierownictwa,
- 8) Bryl Stanisław, Członek Kierownictwa
- 9) Karasiak Władysław, Kapitan I drużyny i opiekun III drużyny,
- 10) Radomski Lucjan, Kapitan II drużyny

Sprawozdanie niniejsze obejmuje okres czasu od powstania Klubu do dnia 31 grudnia 1932 roku.

H. KONOPKA

BOKS

Sport bokserski nie łatwo dał się przeszczepić na gruncie łódzkim, co uwydatniło się też w Ł. K. S. Poczynania Zarządu, przez powołanych ze swego grona zdolnych organizatorów, kilkakrotnie spełzły na niczem. Gleba, naogół niedość podatna, nie dawała odpowiednich owoców. Pierwsze próby powołania do życia Sekcji bokserskiej poczynił Zarząd Klubu już w latach 1928/29, kiedy zdawałoby się sport bokserski znalazł na terenie Łodzi dostateczną ilość swoich zwolenników. Pora ta jednakże okazała się jeszcze zawczesną, bowiem działalność sekcji nie uwydatniła się nazewnątrz przez dwa zgórá lata. Przełomowy dla sportu bokserskiego staje się dopiero sezon 1931/32, w którym sekcja bokserska przełamuje lody i wpływa na horyzont, jako jedna z poważniejszych na terenie miasta Łodzi, inaugurując sezon w dniu 21 lutego 1932 r. zawodami międzyklubowymi z udziałem zawodników zamiejscowych oraz – czołowych miejscowych. Zachęczone udaną wszechmiar imprezą kierownictwo Sekcji Bokserskiej, systematyczną pracą doprowadza do dalszego pomyślnego rozwoju samej sekcji i w krótkich odstępach czasu organizuje dalsze popisy swoich zawodników, wykazujących z każdym niemal dniem swoje postępy w boksie.

Organizację i pierwsze kierownictwo sekcji bokserskiej powierzył Zarząd weteranowi Klubu, p. Zygmuntowi Krachulcowi, z którym współpracowali: p. Eugenjusz Lutrosiński, jako zastępca kierownika, p. Jan Noskiewicz – sekretarz, oraz jako członkowie Zarządu sekcji p. p. Stanisław Wnukowski, Jan Jarkiewicz, Stefan Kowalski, Roman Błaszczuk i Józef Jędraszczak. W następstwie, z powodu zaszyłych zmian, dokooptowano p. p. Edmunda Wisławskiego i Stefana Snawadzkiego. Pozatem brał udział w posiedzeniach zarządu sekcji p. Henryk Klimczak, jako przedstawiciel czynnych zawodników.

Na ogólną liczbę członków sekcji, wynoszącą 45 osób, organizacyjnie pracuje 10, czynnie natomiast – jako zawodnicy zgłoszeni do Polskiego Związku Bokserskiego – 35 członków, z której to liczby walczy na ringu na zmianę 15 zawodników.

Zawodnicy ci reprezentowali barwy Ł. K. S. z górą 80 razy, odnosząc w walkach zmienne wyniki, w przeważającej jednak ilości zwycięstwa, bądź nierozstrzygnięte walki.

Imienny wykaz zawodników Sekcji bokserskiej Ł. K. S. według wag przedstawia się następująco:

- a) waga papierowa: Antczak Czesław
Janik Kazimierz
- b) waga musza: Krzywański Czesław (II)

Bokserzy Ł. K. S. 1932 r.

- c) waga kogucia: Krzywański Józef (I)
Pietrzyński Julian
- d) waga piórkowa: Kustosz Zygmunt
Siekowski Teofil
Sójka Henryk
- e) waga lekka: Klimczak Henryk
Sobalski Józef
Szmigiel Kazimierz
- f) waga półśrednia: Jaranowski Stefan
Seweryniak Adam (przeniósł się do Warsz.)
- g) waga średnia: Kosiński Stefan (I)
Kustosik Franciszek

h) waga półciężka: Włodarski Zygmunt, oraz w różnych wagach zgłoszeni do P. Z. B.: Kuczyński, Kosiński II, Orłowski I i II, Kalinowski, Jankowski, Litke, Goszczko, Frank, Andrzejewski, Aftowicz, Bakoński, Białkowski, Błaszczński, Glamczyński, Wyrwas, Olczyk, Matusiak, Myśliwy i Maksymowicz.

Nie obce są występy bokserów Ł. K. S. na terenie różnych miast Polski, jak: Warszawy, Lwowa, Poznania, Inowrocławia i in. W miastach tych barwy Ł. K. S. były reprezentowane przez

Bokserzy Ł. K. S. 1933

zawodników: Adama Seweryniaka, Henryka Klimczaka i Zygmunta Włodarskiego.

Mistrzostwo Polski na 1932 r. w wadze półśredniej zdobył zawodnik Adam Seweryniak, mistrzostwo okręgu łódzkiego w wadze lekkiej – Henryk Klimczak, a w pierwszym kroku bokserskim 1932/33 r. w wadze średniej został mistrzem Stefan Kosiński (I).

Świetne zwycięstwo odniósł Henryk Klimczak (waga lekka) w zawodach międzypaństwowych Polska – Szwecja, odbytych w Poznaniu.

Już od zarania istnienia Sekcji bokserskiej kierownictwo jej starało się dać zawodnikom swoim odpowiednie warunki do uprawiania racjonalnego treningu. Zaopatrzyło się więc przede wszystkim

stkiem w odpowiedni i bogaty sprzęt bokserski, wyjednało w Ośrodku W. F. i P. W. wzorowo urządzoną salę do ćwiczeń, mieszczącą się w gmachu szkoły miejskiej im. Mickiewicza przy ul. D-ra Seweryna Sterlinga Nr. 24 oraz zaangażowano specjalnego trenera bokserskiego w osobie p. Tadeusza Kwiatkowskiego. – Po odejściu p. Tadeusza Kwiatkowskiego, który przeniósł się na stałe do Warszawy, pełnili zastępczo funkcję trenera honorowo na zmianę p. p. Roman Błaszczyk i Henryk Klimczak. Obecnie trenerem bokserskim jest p. Jan Gryc.

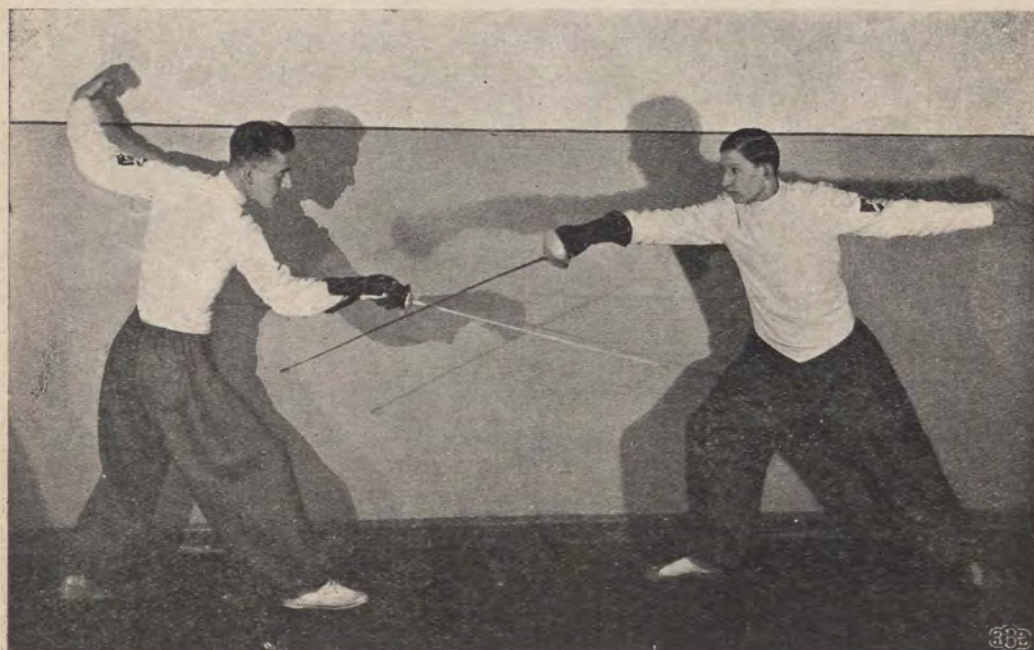
Nie można pominąć milczeniem godny podkreślenia fakt przychylnego odnoszenia się poszczególnych zrzeszeń pokrewnych do propozycji naszych odnośnie udziału ich zawodników w imprezach bokserskich, organizowanych nie rzadko przez sekcję bokserską Ł. K. S., za co tak Zarząd Ł. K. S., jak i kierownictwo sekcji bokserskiej zarówno wszystkim zrzeszeniom pokrewnym, jak i ich zawodnikom tą drogą składa serdeczne podziękowania.

Obecne kierownictwo sekcji bokserskiej Ł. K. S. składa się z następujących osób:

Zygmunt Krachulec	– kierownik Sekcji
Stanisław Wnukowski	– zastępca kierownika
Józef Jędraszczak	– sekretarz
Stefan Snawadzki	– ewidencja zawodników
Henryk Klimczak	– kapitan
Jan Jarkiewicz	– gospodarz
Roman Błaszczyk	} członkowie Zarządu Sekcji
Zygmunt Rąbalski	
Edmund Wisławski	
Henryk Wagner	

SZERMIERKA

Wśród licznych gałęzi sportu, uprawianych przez członków Ł. K. S-u nie posiadamy do końca 1932 roku sekcji szermierczej. Została ona powołana decyzją Zarządu a organizacja jej opiera się na postanowieniach określonych Statutem Klubu.

Trening szermierczy Ł. K. S.

Dzięki przychylnemu stanowisku Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego zdołano zgromadzić w szeregach sekcji 4 szermierki oraz 12 szermierzy, dotychczas niestowarzyszonych a rekrutujących się z pośród zawodów wyzwolonych i uczącej się młodzieży w wieku od 19 do 30 lat, którzy pod kierownictwem doświadczonego instruktora uprawiają systematyczny trening. Pracę organizacyjną i sportową

w sekcji posunięto o tyle, że w lutym b. r. drużyna nasza mogła wziąć udział w turnieju drużynowym w trzech rodzajach broni o nagrodę przechodnią im. dr. Rasalowskiego – członka naszego klubu – zorganizowanym przez łódzkie zespoły szermiercze.

Wprawdzie nasi młodzi szermierze nie mogą dotychczas poszczycić się żadnymi zwycięstwami niemniej jednak można się spodziewać, iż zawodnicy ożywieni zdrowymi ideami sportowymi, pracowici i oddani swym klingom, zajmą w niedalekiej przyszłości, zgodnie z tradycją Swego Klubu, nieostatnie miejsce pośród Polskiej Szermierki.

STRZELECTWO

Sekcja Strzelecka przy Łódzkim Klubie Sportowym, mająca na celu rozwój sportu strzeleckiego z broni małokalibrowej, powstała we wrześniu 1927 roku z inicjatywy p. p. Iżykowskiego Feliksa, Kordasza Aleksandra, Langego Zygmunta, Noskiewicza Mieczysława oraz Sznajdra Ludwika.

Po zakończeniu wstępnych prac organizacyjnych dokonano wyboru pierwszego Kierownictwa Sekcji, który ukonstytuował się jak następuje:

Wisławski Tadeusz	– Kierownik Sekcji
Iżykowski Feliks	– Sekretarz
Lange Zygmunt	– Członek Zarządu
Nower Antoni	– Członek Zarządu
Sznajder Ludwik	– Członek Zarządu

Kierownictwo Sekcji w pierwszej fazie swej działalności zajęło się werbowaniem członków, uchwaliło regulamin wewnętrzny Sekcji i regulamin zawodów strzeleckich o mistrzostwo Klubu oraz zorganizowało cały szereg zawodów strzeleckich z broni długiej małokalibrowej.

Mistrzem Klubu w roku 1927 został p. Antoni Nower, – wicemistrzem p. Jan Placek.

W roku 1928 Sekcja Strzelecka liczyła już 26 członków, przyczem czynnych zawodników było 18. Wyłonione w tym roku Kierownictwo ukonstytuowało się, jak następuje:

Wisławski Tadeusz	– Kierownik Sekcji
Nower Antoni	– Sekretarz
Urbanowicz Klemens	– Gospodarz
Sarna Bolesław	– Skarbnik

Działalność Sekcji wykazywała coraz większą żywotność, która przejawiała się w organizowaniu zawodów międzyklubowych, powiększeniu ilości zawodów klubowych wewnętrznych oraz uczestniczeniu zawodników Ł. K. S-u w zawodach strzeleckich, urządzanych przez pokrewne kluby. Po raz pierwszy też w tym roku

Sekcja wzięła udział w zawodach narodowych o mistrzostwo Polski, które to zawody odbyły się w Toruniu. W zawodach tych wzięli udział: p. p. Wentłówna Irena i Zylberżanka Eda oraz p. p. Nower Antoni i Sznajder Ludwik, przy czem p. Wentłówna w konkurencji pań zajęła II-gie miejsce w strzelaniu o mistrzostwo z karabinu wojskowego.

W związku z szybkim rozrastaniem się Sekcji dawał się dotkliwie odczuwać brak własnej strzelnicy, gdyż zawodnicy zmuszeni byli korzystać ze strzelnicy wynajętej. To też wysiłki Kierownictwa szły w kierunku uzyskania własnej strzelnicy, co udało się dopiero urzeczywistnić w następnym roku.

Rok 1928 przyniósł już Sekcji cały szereg sukcesów, gdyż zawodnicy Ł. K. S-u zajmowali czołowe miejsca we wszelkich zawodach lokalnych, zawodach okręgu łódzkiego oraz eliminacyjnych do zawodów narodowych.

Mistrzem Klubu w roku 1928 został p. Nower Antoni, – II-gie miejsce zajął p. Andrzejak Marjan, III-cie miejsce p. Sznajder Ludwik.

W roku 1929 wybrano następujące Kierownictwo Sekcji:

Wawrzecki Leon – Kierownik Sekcji

Wilkowicz Leon – Sekretarz

Nowicki Bolesław – Gospodarz

Sznajder Ludwik – Skarbnik

Poważnym krokiem naprzód w historii rozwoju Sekcji było wykupienie strzelnicy od p. p. Kowalskich, od których Sekcja dotychczas dzierżawiła ją. Po uzyskaniu na własność strzelnicy, Kierownictwo Sekcji dokłada wszelkich starań w kierunku gruntownego przebudowania jej i postawienia na odpowiednim poziomie technicznym i estetycznym, przy czem zaznaczyć wypada, że wymienione prace nad przebudową i urządzeniem strzelnicy odbywały się pod kierownictwem członka Sekcji Strzeleckiej p. Bolesława Nowickiego.

Sekcja Strzelecka, urzeczywistniając dążenia swe do racjonalnego rozwoju sportu strzeleckiego na terenie okręgu łódzkiego, przyczyniła się wydatnie do powstania centralnej władzy sportu strzeleckiego, jaką jest od roku 1929 Łódzki Okręgowy Związek Stowarzyszeń Strzeleckich, Łowieckich i Łuczniczych. Sekcja Strzelecka Ł. K. S-u posiada w Zarządzie oraz Wydziale Sportowym Okręgowego Związku od roku 1929 stale swoich przedstawicieli. Przedstawicielami tymi byli w poszczególnych latach: p. p. płk. dypl. Chilarski, Wawrzecki Leon, inż. Witold Mackiewicz, Nower Antoni, Sznajder Ludwik, Wilkowicz Leon, Michalski Zygmunt,

a ostatnio pierwszym wiceprezesem Zarządu Okręgowego Związku jest obecny Kierownik Sekcji p. pplk. Feliks Harasimowicz.

W roku 1929 zawodnicy Sekcji Strzeleckiej odnieśli szereg sukcesów na zawodach lokalnych i okręgowych, zajmując wszystkie czołowe miejsca w strzelaniach indywidualnych i zespołowych, przyczem nadmienić należy, iż w strzelaniach z broni małokalibrowej długiej I-szy zespół Ł. K. S-u jest na terenie okręgu łódzkiego dotychczas niezwycięzony i bezkonkurencyjny.

Mistrzostwo okręgu łódzkiego w roku tym zdobył p. Nower Antoni, wicemistrzem zaś został p. Wilkowicz Leon; w konkurencji pań mistrzynią została p. Wentłówna Irena.

Zespół Ł. K. S-u w zawodach okręgowych w roku tym po raz pierwszy zdobył nagrodę przechodnią Łódzkiego Okręgowego Związku, a mianowicie precyzyjny karabinek małokalibrowy B. S. A., który następnie zdobył poraz drugi i trzeci w r. 1930 i 1931; obecnie zaś karabinek ten stanowi własność Ł. K. S.

W roku 1929, który odznaczał się wyjątkowo ożywioną działalnością Sekcji, zawodnicy Ł. K. S-u brali udział w zawodach strzeleckich, organizowanych przez P. U. W. F. i P. W. w Spale, w zawodach o mistrzostwo miasta Płocka oraz w zawodach Polskiego Związku Broni Małokalibrowej w Warszawie. Na zawodach w Spale I-sze miejsce zajął p. Marjan Andrzejak, II-gie p. Stanisław Jarzębski; – zespołowo I-sze miejsce zajął Ł. K. S. zdobywając na własność nagrodę p. Wojewody Jaszczółta, w postaci karabinka młklbr. „Mauser“. W strzelaniu o tytuł strzelca wyborowego m. Płocka, I-sze miejsce zajął p. Nower, II-gie miejsce p. Jarzębski, – w strzelaniu zaś o nagrodę celności I-sze miejsce zajął p. Andrzejak Marjan.

Mistrzostwa Klubowe w r. 1929 dały następujące rezultaty:

w broni długiej

I-sze miejsce – Nower Antoni
II-gie „ – Nowicki Bolesław
III-cie „ – Wilkowicz Leon

z broni krótkiej

I-sze miejsce – Sznajder Ludwik
II-gie „ – Nower Antoni
III-cie „ – Wilkowicz Leon.

Kierownictwo Sekcji w roku 1930 ukonstytuowało się następująco:

Wawrzecki Leon – Przewodniczący
Nower Antoni – Sekretarz

Fabjański Aleksander – Skarbnik
Nowicki Bolesław – Gospodarz
Sznajder Ludwik – Kapitan.

W roku tym Sekcja, w związku ze stałym rozwojem sportu strzeleckiego oraz uwzględniając wymogi regulaminu zawodów Narodowych, postanowiła uzyskać od Zarządu Klubu teren, celem budowy strzelnicy na dystans 100 mtr. Zarząd Klubu, przychyliając się do prośby Sekcji, przydzielił odpowiedni teren dopiero jesienią omawianego roku, gdyż w tym okresie zakończone zostały ogólne prace niwelacyjne na boisku oraz przydziały odpowiednich terenów dla potrzeb poszczególnych gałęzi sportu.

W roku tym wzorem lat ubiegłych Sekcja Strzelecka uczestniczyła we wszystkich zawodach lokalnych, wysyłając swych zawodników również na zawody zamiejscowe.

W zawodach „Otwarcie Sezonu Sportu Strzeleckiego“, organizowanych przez Łódzki Okręgowy Związek – zawodnicy Ł. K. S-u uzyskali następujące lokaty:

w strzelaniu z broni małokalibrowej długiej:

I-sze miejsce zajął p. Wilkowicz Leon
II-gie „ „ p. Andrzejak Marjan

w strzelaniu z pistoletu dowolnego:

II-gie miejsce zajął p. Nowicki Bolesław
III-cie „ „ p. Andrzejak Marjan

w strzelaniu z pistoletu wojskowego:

III-cie miejsce zajął p. Andrzejak Marjan.

W zawodach centralnych Polskiego Związku Broni Małokalibr. w Warszawie:

w strzelaniu bojowym z pistoletu wojskow. — w 2 klasie:

I-sze miejsce zajął p. Houźwiczko Józef
II-gie „ „ p. Michalski Zygmunt

w strzelaniu z pistoletu dowolnego — w 2 klasie:

II-gie miejsce zajął p. Andrzejak Marjan
III-cie „ „ p. Nowicki Bolesław

w strzelaniu bojowym z broni małokalibr. długiej do sylwetek — w 2 klasie:

II-gie miejsce zajął p. Nowicki Bolesław.

W zawodach o mistrzostwo okręgu Łódzkiego:

z pistoletu dowolnego:

I-sze miejsce zajął p. Andrzejak Marjan
III-cie „ „ p. Nowicki Bolesław

z broni małokalibrowej długiej:

- a) stojąc: I-sze miejsce zajął p. Jarzębski Stanisław
II-gie „ „ p. Wilkowicz Leon
III-cie „ „ p. Andrzejak Marjan
- b) klęcząc: I-sze miejsce zajął p. Houźwiczko Józef
II-gie „ „ p. Andrzejak Marjan

W III-cich zawodach korespondencyjnych Polsk. Związku Broni Małokalibr.

z broni małokalibr. długiej:

- II-gie miejsce zajął p. Andrzejak Marjan
III-cie „ „ p. Jarzębski Stanisław

z pistoletu dowolnego:

I-sze miejsce zajął p. Andrzejak Marjan
Zespół Ł. K. S-u zajął I-sze miejsce zarówno w strzelaniu z broni długiej jak i krótkiej.

Zawody wewnętrzne o mistrzostwo Klubu dały następujące wyniki:

- 1) mistrzostwo z broni długiej zdobył p. Nower Antoni
II-gie miejsce zajął p. Jarzębski Stanisław
III-cie „ „ p. Nowicki Bolesław
- 2) mistrzostwo z broni krótkiej zdobył p. Nowicki Bolesław
II-gie miejsce zajął p. Sznajder Ludwik
III-cie „ „ p. Nower Antoni

Mistrzem Klubu z broni długiej i krótkiej łącznie został p. Nowicki Bolesław.

W roku 1930 inwentarz Sekcji powiększył się o pistolet małokalibrowy automatyczny systemu „Colt”.

W roku 1931 wybrano następujące Kierownictwo Sekcji:

- Mackiewicz W. inż. – Kierownik
Nower Antoni – Sekretarz
Fabjański Aleksander – Skarbnik
Nowicki Bolesław – Gospodarz
Wagner Henryk – Zastępca gosp.
Sznajder L. – Kapitan
Wilkowicz Leon – Zastępca kapitana

W roku tym sekcja, mając wyznaczony już przez Zarząd Klubu odpowiedni teren, wyteżyła wszystkie swe siły w kierunku wybudowania nowej strzelnicy, małokalibrowej na dystansie 100 metrowym o krytych stanowiskach, co też dzięki wydatnej pomocy Zarządu Klubu oraz ofiarnej pracy gospodarza Sekcji p. Nowickiego uwieńczono zostało pomyślnym rezultatem. Strzelnica

ta wybudowana została w ten sposób, że posiada 2-ie tarczownie na odległość 50 metrów i na odległość 100 metrów, tak, że w miarę potrzeby mogą się na niej odbywać strzelania albo na 50 m., albo też na 100 m. Przez pozyskanie nowej strzelnicy zawodnicy Ł. K. S-u otrzymali możliwość ćwiczenia się i opanowania strzelania na 100 m., to też w zawodach na tym dystansie stanęli oni na wysokości zadania.

Odbyte w dniu 28 i 29 marca 1931 r. V Korespondencyjne Zawody Strzeleckie Polskiego Związku Broni Małokalibrowej, będące jednocześnie otwarciem sezonu sportu strzeleckiego w Łodzi, dały następujące wyniki:

z broni małokalibrowej długiej:

- a) stojąc: I-sze miejsce – Andrzejak M.
II-gie „ – Nower A.
III-cie „ – Michalski Z.
- b) klęcząc: I-sze „ – Nowicki B.
II-gie „ – Houźwiczko J.
III-cie „ – Andrzejak M.

z pistoletu dowolnego:

- I-sze miejsce – Andrzejak M.
II-gie „ – Nowicki B.

Na Okręgowych Zawodach Strzeleckich zawodnicy Ł. K. S-u zdobyli następujące miejsca:

Pistolet typu wojskowego:

- I-sze miejsce – p. Andrzejak M.

strzelanie bojowe z broni długiej młkalibr. z postawy stojącej, klęczącej i leżącej:

- II-gie miejsce – p. Nower Antoni

z broni długiej wojskowej — 300 m.

- I-sze miejsce – p. Nower A.

W konkurencji E 1-bron młklbr. długa tarcza (20 x 14)-50 m.

- a) stojąc: I-sze miejsce – p. Andrzejak M.
II-gie „ – p. Nower A.
III-cie „ – p. Jarzębski St.
- b) klęcząc: II-gie „ – p. Andrzejak M.
III-cie „ – p. Jarzębski St.
- c) leżąc: II-gie „ – p. Andrzejak M.
III-cie „ – p. Jarzębski St.

z pistoletu dowolnego:

- I-sze miejsce – p. Andrzejak M.
II-gie „ – p. Nowicki B.

Na VI zawody Narodowe do Lwowa wyjechali w dniu 13 lipca 1931 r. następujący zawodnicy Sekcji: pp. Nower, Szoll, Michalski i Nowicki. Jakkolwiek zawodnicy Ł. K. S-u zaopatrzeni byli tym razem w nieco lepszą broń i akcesorja strzeleckie, to jednak nie udało im się osiągnąć lepszych miejsc.

W odbytych w ciągu czerwca, lipca, sierpnia, września i października zawodach o mistrzostwo m. Łodzi szereg zawodników Ł. K. S-u uzyskało w poszczególnych konkurencjach tytuły mistrzów:

1) p. Andrzejak tytuł mistrza Łodzi w strzelaniu z pistoletu małokalibrowego i z broni małokalibrowej długiej z postawy klęczącej, leżącej i z 3 postaw łącznie

2) p. Nower w strzelaniu z broni małokalibrowej długiej z postawy stojącej.

3) p. Szoll w strzelaniu bojowym z broni małokalibrowej długiej,

4) p. Houźwiczko w strzelaniu bojowym z broni krótkiej wojskowej.

Zespołowo Sekcja zajęła z postawy stojącej I-sze miejsce, klęczącej – II-gie miejsce, leżącej – I-sze miejsce i z 3 postaw łącznie – I-sze miejsce.

Niezależnie od uczestnictwa zawodników Sekcji w zawodach międzyklubowych i międzymiastowych, Sekcja Strzelecka organizowała także wewnętrzne zawody o tytuł mistrza Klubu.

Mistrzem Klubu w roku 1931 został – p. Andrzejak Marjan

II-gie miejsce – p. Nowicki Bolesław

III-cie „ – p. Jarzębski Stanisław

W roku 1932 Kierownictwo Sekcji ukonstytuowało się, jak następuje:

Mackiewicz W. inż. – Kierownik

Jeziński – Zastępca kierownika

Michalski Z. – Sekretarz

Houźwiczko J. – Skarbnik

Nowicki B. – Gospodarz

Nower A. – Kapitan

Szoll A. – Zastępca kapitana

Sekcja strzelecka, wzorem lat ubiegłych, przyjmowała i w tym roku żywy udział we wszystkich zawodach strzeleckich, organizowanych na terenie m. Łodzi, uzyskując we wielu konkurencjach dobre lokaty.

Dzięki przychylnemu stanowisku i wydatnemu poparciu Zarządu Klubu Sekcja otrzymała możliwość wydelegowania 2 zawodników na VII Narodowe Zawody Strzeleckie w Poznaniu, którzy na tych zawodach zajęli zaszczytne miejsca, a mianowicie:

- p. Michalski Z. w konkurencji E. D. 22 z broni długiej – I miejsce
 p. Michalski Z. „ „ E. D. 24 „ „ „ – IV „
 p. Nowicki B. „ „ E. D. „ „ „ krótkiej – III „

Tytuł mistrza Klubu na rok 1932 zdobył p. Michalski Zygmunt

„ „ z broni długiej p. Nower Antoni

„ „ z broni krótkiej p. Nowicki Bolesław

Na rok 1933 dokonano wyboru Kierownictwa Sekcji w następującym składzie:

- p. ppłk. Harasimowicz Feliks – Kierownik
 p. Michalski Zygmunt – Zastępca kierownika
 p. Wilkowicz Leon – Sekretarz
 p. Nower Antoni m. p. – Kapitan
 p. Sznajder Ludwik – Gospodarz
 p. Houźwiczko Józef – Skarbnik

Sekcja zapoczątkowała już w roku bieżącym sezon strzelecki zawodami o mistrzostwo Klubu, również zawodnicy Ł. K. S-u uczestniczyli w zawodach strzeleckich o puchar przechodni, organizowany przez Łódzki Okreg. Zw. S. S. Ł. i Ł.

Przechodząc do ogólnej oceny działalności Sekcji, należy podkreślić, iż Sekcja Strzelecka w zrozumieniu intencji „Odznaki Strzeleckiej“, nadawanej przez Związek Strzelecki, usilnie zachęcała swych członków do ubiegania się o zdobycie odznaki. W chwili obecnej stwierdzić można, iż większość zawodników Sekcji zdobyła już odznakę I klasy, a pozostali posiadają II bądź też III klasę. Jest to jeszcze jeden dowód, świadczący o wysokim poziomie zawodników i o systematycznej ich pracy nad sportem strzeleckim.

HOKEJ NA LODZIE

Myśl utworzenia w Ł. K. S-ie sekcji hokeja na lodzie powstała w zimie 1929/30. Ponieważ zachodziły pewne trudności organizacyjne, utworzoną drużynę hokejową oddano pod opiekę Sekcji Lekkoatletycznej.

Opiekunem tej najmłodszej sekcji klubu został p. Eugenjusz Kwaśniewski, kapitanem zaś drużyny prof. Lucjan Chelmicki.

Młodziutka drużyna odbywała swe treningi na szczupłym lodowisku zamrożonego basenu pływackiego, gdzie również rozgrywała swe pierwsze mecze z drużynami szkolnymi. Już wówczas zespół hokejowy Ł. K. S-u rokował jak najlepsze nadzieje, odnosząc nad swymi przeciwnikami wysokocyfrowe zwycięstwa. O spotkaniach jednak z zespołami klubowymi innych miast narazie nie myśłano.

Powstanie hokeja w Ł. K. S-ie pozwoliło utworzyć Łodzi podokręg, należący administracyjnie do okręgu Warszawskiego. W skład podokręgu W. O. Z. H. L. obok Ł. K. S-u weszła drużyna Unionu, która już od paru lat uczestniczyła w zawodach o mistrzostwo warszawskiej klasy B.

Dzięki istnieniu już 2 drużyn na terenie Łodzi Okręg Warszawski zarządził rozegranie mistrzostw podokręgu pomiędzy Ł. K. S. a Unionem. Wbrew wszelkim oczekiwaniom nasza młodziutka drużyna w pierwszym spotkaniu z Unionem, na lodowisku tego klubu, zdołała odnieść bardzo przekonujące zwycięstwo w stosunku 5 : 2, stając się w ten sposób mistrzem Łodzi.

W sezonie tym jednak do zawodów Ł. K. S-u z mistrzem warszawskiej klasy B o prawo awansu do klasy A nie doszło.

W skład pierwszego hokejowego zespołu Ł. K. S. wchodzili: L. Chelmicki – kapitan drużyny, Frencl, Rusinkiewicz, Król, Lutroński, Jakubiec i Kwaśniewski.

W sezonie 1930/31 podsekcja hokeja staje się samodzielną sekcją pod kierownictwem p. Zygmunta Langego. Otrzymuje w tej zimie własne lodowisko.

Poziom sportowy reprezentacyjnej drużyny podnosi się znacznie. Zdobyć mistrzostwa nie stanowi dla drużyny najmniejszego trudu. Najpoważniejszy konkurent Union przegrywa 0 : 2 i 0 : 6. Inne zespoły łódzkie ulegają przeważnie w dwucyfrowym stosunku.

Niski poziom sportowy naszych łódzkich przeciwników i brak spotkań z drużynami zamiejscowymi wpływa na to, że drużyna nasza przystępuje do zawodów o wejście do warszawskiej klasy bez rutyny. To też w spotkaniu z R. K. S. Marymontem przegrywa wysoko 0 : 5.

Drużyna hokej'a na lodzie 1932 r

W sezonie 1931/32 drużyna reprezentacyjna wzmocniona zostaje paru obiecującymi graczami rezerwy (Linka, Załęski) i zdobywa ponownie bez trudu tytuł mistrza Łodzi.

Teraz kierownictwo Sekcji wiele pracuje nad podniesieniem poziomu drużyny przez rozgrywanie meczów z drużynami zamiejscowymi. Na pierwszy ogień idzie mecz z Polonią stołeczną. Przegrywamy 1 : 7, lecz już w następnym spotkaniu z drużyną mistrza Polski A. Z. S-Warszawa zespół nasz ulega tylko 1 : 5, a w meczu z Legią 1 : 3. Sezon meczów towarzyskich kończą zawody z Ogniskiem z Wilna. Drużyna ta, posiadająca w swym składzie paru reprezentantów Polski, wygrywa z nami 3 : 1 i przegrywa w rewanżu 0 : 2.

Wyniki te dobitnie świadczą o znacznej poprawie techniki drużyny oraz nabraniu przez nią znacznej dozy rutyny.

Niestety w sezonie tym drużyna nie ma okazji porównania swego poziomu z warszawską klasą B, gdyż stołeczne rozgrywki były tak odwołane, że warunki atmosferyczne nie pozwoliły przedłużyć sezonu hokejowego.

Rok 1932/33 przynosi poważne zmiany w rozwoju łódzkiego hokeja. Powiększenie liczby drużyn do 6 pozwala na utworzenie samodzielnego Okręgu Łódzkiego.

Rozgrywki o mistrzostwo Łodzi są jednocześnie kwalifikacją drużyn do klasy A. Historia mistrzostw i tym razem nie zmienia się. Ł. K. S. zdobywa tytuł mistrza i kwalifikuje się do łódzkiej klasy A obok drużyny Unionu.

Ten awans daje naszej drużynie prawo brania udziału w zawodach o mistrzostwo Polski. Ponieważ jest to pierwszy start naszych hokeistów w mistrzostwach Polski, muszą oni rozegrać zawody eliminacyjne z drużyną T. K. S. w Toruniu.

Dzięki niebywalej ambicji zespół nasz zdołał odnieść zwycięstwo 2 : 1 nad starą rutynowaną drużyną, posiadającą w swym składzie znakomitych zawodników.

Dzięki temu zwycięstwu drużyna nasza uczestniczy w finałowych grach o mistrzostwo Polski w Krynicy.

Tutaj zaliczona do wspólnej grupy z drużynami tej klasy co A. Z. S-Poznań i Legja-Warsz. rozegrała 3 mecze. W spotkaniu z Legją przegrała w stosunku 0 : 1, uzyskała wynik remisowy z A. Z. S-Poznań 2 : 2 i wreszcie z tym samym zespołem w drugim spotkaniu przegrała 1 : 3, odpadając od dalszych gier.

Ciężkie mecze z T. K. S., Legją i A. Z. S. odbiły się ujemnie na kondycji drużyny, to też kończy ona sezon w gorszej formie przegrywając w meczu z Warszawianką 1 : 3.

W ciągu 4 lat swej pracy Sekcja Hokejowa na lodzie wychowała sobie drużynę, której wszyscy reprezentacyjni gracze bronili barw Łodzi. Wskazuje to na poziom sportowy Sekcji, który z roku na rok wykazuje znaczną poprawę. Poważnym dorobkiem są również rezerwy.

Pracę swą Sekcja prowadzi na wzorowym lodowisku, które dzięki olbrzymiej instalacji oświetleniowej należy do nielicznych torów hokejowych w Polsce, dających publiczności imprezy niezależnie od pory dnia.

Kierownictwo Sekcji w r. jubileuszowym tworzą pp. Kierownik — p. Z. Lange, Sekretarz A. Welnic, Gospodarz T. Wróblewski i Kapitan drużyny W. Król

KRONIKA ZARZĄDU

Niezmiernie ciekawym dla czytelników niniejszej broszury byłby krótki zarys działalności Zarządu od chwili powstania Klubu aż do doby dzisiejszej. Niestety pragnieniu temu nie możemy uczynić zadość, gdyż wszelkie akta i dokumenty, mogące zilustrować pracę Zarządu od roku 1908 — 1917 zaginęły w czasie wojny. To też musimy ograniczyć się do lat 1917 — 1933.

Jubileusz XV-lecia Klubu 1924 r.

Weterani Ł. K. S.

Stoją od lewej strony: Z. Krachulec, J. Hirszberg, A. Heiman, prezes honor. W. Taubwurcel, J. Montag, inż. Z. Sienkiewicz, Z. Hanke, J. Sobocki, H. Lubawski, A. Sosiński, J. Jarkiewicz.

Jak nam już wiadomo z poprzednich artykułów, działalność Klubu przerwana została z chwilą wybuchu wojny wszechświatowej w roku 1914. Przerwa ta trwa do 10 lipca 1917 roku, w którym to dniu kilku starych, przedwojennych członków zbiera się w celu wznowienia działalności Klubu. W dniu tym ukonstytuował się Tymczasowy Zarząd w celu — jak sam zaznaczył w swej uchwale — „zorganizowania Klubu i rozpoczęcia działalności”.

Zarząd ten rozpoczął swą działalność w bardzo ciężkich dla Klubu warunkach. Fatalny stan funduszków oraz brak najniezbędniejszych utensylii sportowych dla nowosformowanej drużyny piłkarskiej stwarzały już na wstępie przeszkody wprost nie do pokonania. A przecież wznowienie działalności poszczególnych gałęzi sportu związane było z poważnymi wydatkami. Toteż Tymczasowy Zarząd przystąpił do organizowania imprez sportowych (sprowadza drużyny legjonowe dla propagandy) oraz wykorzystywał niedziele i święta na rzecz zasilania finansów Klubu (zabawy ogrodowe, wieczorki taneczne i t. p.)

Kadencja Tymczasowego Zarządu trwała od 10 lipca 1917 r. do 17 czerwca 1918 r. W czasie tym Zarząd odbył 12 posiedzeń i powziął 53 uchwały.

17 czerwca 1918 roku odbyło się Ogólne Zebranie członków Ł. K. S., na którym wybrano nowe Władze Klubu.

Nowy Zarząd kontynuował zamierzenia i prace Tymczasowego Zarządu, odbył 19 posiedzeń, powziął 88 uchwał.

Jubileusz XV-lecia Klubu.

Wymarsz członków Ł. K. S. ze sztandarem na nabożeństwo polowe.

Następne z kolei Władze Klubu, wybrane przez Walne Zgromadzenie w dniu 15 marca 1919 roku, sprawowały swe obowiązki przez zgórą 2 lata, gdyż Doroczne Zebranie Klubu w 1920 roku nie odbyło się. Zarząd ten odbył 27 posiedzeń i powziął 132 uchwały.

Dopiero w dniu 12 maja 1921 roku Zarząd z roku 1919 otrzymał od Ogólnego Zebrania Klubu absolutorjum.

Nadmienić należy, że Ogólne Zebranie uchwaliło nowy Statut dla Klubu w miejsce do tej chwili obowiązującego Statutu, zatwierdzonego przez b. władze

rosyjskie. Księga protokołów posiedzeń Zarządu wykazuje odbytych posiedzeń 37 oraz zapadłych uchwał 226.

Rok 1922 ma niewątpliwie duże znaczenie dla rozwoju sportu w Klubie. Nowowybrany Zarząd z powodu nawału prac administracyjno-gospodarczych nie mógł podjąć ciężarem na nim obowiązkom i zająć się organizacją ruchu czysto sportowego. Postanowił przeto wyłonić ciało fachowe, powołując w tym celu do życia Tymczasową Komisję Sportową, która w miarę potrzeby tworzyłaby niezbędne sekcje. Komisja Sportowa miała być organem czysto fachowym, opiniodawczym Zarządu. Uchwałę w tej mierze powziął Zarząd na posiedzeniu w dniu 30 marca 1922 roku, powierzając opracowanie regulaminu wyłonionej Tymczasowej Komisji Sportowej, w skład której weszli: pp. Hanke, Skibicki, Łojszczyk, Waleński, Krachulec, Leonow, Kowalczyk, Horocks i Jarkiewicz.

*Jubileusz XX-lecia Klubu 1928 r.
Moment wręczania upominków na Akademji
w sali Rady Miejskiej m. Łodzi.*

Opracowany regulamin został przyjęty na posiedzeniu Komisji w dniu 15 września 1922 roku. Po zatwierdzeniu regulaminu przez Zarząd, Tymczasowa Komisja Sportowa złożyła swe mandaty. Zarząd powołał do życia nową Komisję Sportową w składzie następującym: pp. Konopka, Hanke, Łojszczyk, Skwarczyński, Czekalski, Nitecki i Trojanowski. W powyższym składzie Komisja rozwiązała się we wrześniu 1923 roku.

W roku 1922 na skutek starań Zarządu otrzymał Klub od Magistratu plac, położony przy ul. Aleje Unji Nr. 2 na urządzenie parku sportowego. Utworzono Komitet Budowy Parku i zabrano się energicznie do finansowania tego ważnego dla rozwoju Klubu przedsięwzięcia.

Zarząd w roku 1922 odbył 51 posiedzeń, na których powziął 336 uchwał. Ogólne Zgromadzenie Klubu, odbyte w roku 1923, nadało p. Wacławowi Taubwurołowi, w uznaniu Jego zasług położonych dla Klubu, godność dożywotniego prezesa honorowego Ł. K. S.

Zarząd w roku 1923 odbył 43 posiedzeń i powziął 399 uchwał.

Nowowybrany Zarząd na rok 1924 w celu ułatwienia sobie pracy wyłonił 2 Komisje: Sportową z p. inż. S. Kowalskim i Gospodarczą z p. Z. Hankem na czele.

Komisja Sportowa odbyła posiedzeń w okresie sprawozdawczym 14 i załatwiła 215 spraw. Komisja Gospodarcza odbyła 14 posiedzeń i załatwiła 69 spraw.

Powołanie do życia Komisji Gospodarczej okazało się bardzo szczęśliwym,

*Jubileusz XX-lecia Klubu 1928 r.
Uroczysta Akademia w sali Rady Miejskiej m. Łodzi.*

gdyż rozwój sportu w poszczególnych gałęziach wymagał czujnego oka nad staraniem się o powiększenie i konserwację inwentarza sportowego.

W roku tym zaangażowany został trener piłki nożnej p. Lajos Czeisler, b. zawodnik drużyny M. T. K. (Budapeszt), który pracował w Klubie do 1926 roku włącznie. Z inicjatywy Zarządu odbył się w czasie od 10 do 17 sierpnia obchód 15-lecia istnienia Klubu, połączony z ufundowaniem sztandaru oraz z poświęceniem i oddaniem do użytku parku sportowego.

Posiedzeń Zarządu w 1924 r. odbyto 45, uchwał powzięto 440.

Nadzwyczajne Walne Zebranie Członków Klubu, odbyte w dniu 28 lutego 1925 roku zmienia Statut Klubu, wprowadzając doń następujące doniosłe zmiany:

1. Rok administracyjny trwa od 1 grudnia do 30 listopada;
2. Prezesa Klubu wybiera bezpośrednio Walne Zgromadzenie;
3. Zarząd składa się z 11 członków i 3 zastępców.

Zwyczajne Walne Zebranie, odbyte w dniu 24 marca 1925 roku już na zasadzie nowouchwalonego Statutu, powierzyło mandat prezesa p. Heljodorowi Konopce.

Oprócz wyżej podanych zmian Statutu Zwyczajne Walne Zebranie uchwaliło powołać do życia instytucję Sądu Koleżeńkiego oraz pobór od członków klubu jednorazowej daniny w wysokości 10 złotych na sanację finansów. W roku 1925 Zarząd urządził I-szy bieg naprzelaj w Łodzi, zorganizował Sekcję kolarską i pierwszą w Łodzi Sekcję ping-pongową. W roku tym Zarząd odbył 47 posiedzeń, powziął uchwał 430.

Zarząd z roku 1926 bierze czynny udział w tworzeniu Polskiej Ligi Piłki Nożnej. W tej kadencji odbyto 46 posiedzeń, uchwał powzięto 412.

Na mocy uchwały Walnego Zebrania z 1927 roku członkowie Klubu, nie zalegający w płaceniu składek członkowskich, korzystają ze zniżek 50⁰/₀ od ceny biletów na wszelkie imprezy sportowe Ł. K. S.

Razem z innymi 13 Klubami Ł. K. S. tworzy w dniu 13 marca 1927 roku w Warszawie Polską Ligę Piłki Nożnej i zaraz potem na terenie Łodzi Łódzką Ligę Okręgową Piłki Nożnej.

Na skutek starań Zarządu Klub otrzymuje po raz pierwszy od Samorządu Łódzkiego subwencję w wysokości zł. 5,000.— oraz od Urzędu Wojewódzkiego na opłacanie zatrudnionych bezrobotnych przy budowie parku sportowego:

W tymże roku Państwowy Urząd Wychowania Fizycznego przyznaje Ł.K.S. subwencję w sumie zł. 40,000. — na budowę pływalni.

Organizacja Klubu powiększa się przez utworzenie w tym roku sekcji tenisowej i strzeleckiej. Posiedzeń Zarządu odbyto 40, powzięto uchwał 390.

W roku 1928 Zarząd bierze intensywny udział w sprawie połączenia Ligi z Polskim Związkiem Piłki Nożnej. Powołuje do życia Sekcję bokserską. Angażuje p. J. Linzmayera z Wiednia jako trenera piłkarskiego. W bardzo skromnych ramach urządzono obchód 20-lecia Klubu. Kontynuowane są roboty przy budowie, pływalni na które P.U.W.F. asygnuje dalsze zł. 40,000.— zaś Magistrat m. Łodzi 47,600 — zł.

W roku sprawozdawczym Zarząd odbył 44 posiedzeń, uchwał powziął 415.

Zarząd, wybrany przez Walne Zebranie z roku 1929, z płk. dypl. Eug. Chilariskim na czele, dzięki dalszej subwencji ze strony Samorządu Łódzkiego w sumie zł. 37,400.— wykańcza pływalnię. W tymże roku dzięki staraniom Zarządu Klub otrzymuje poraz pierwszy od Łódzkiego T-wa Elektrycznego w Łodzi subwencję w sumie zł. 5,000. — Organizacja Klubu wzbogaca się o sekcje: gier sportowych i hockeja na lodzie. W roku 1929 posiedzeń Zarządu odbyto 37, powzięto uchwał 376.

W roku 1930 na wniosek Zarządu Walne Zebranie mianowało członkami honorowymi pp. inż. Edwarda Ullmana i inż. Ludwika Tołoczke. Dodatkowa subwencja od miasta w sumie zł. 8,000.— umożliwia Zarządowi otwarcie I-szej pływalni w Łodzi. Dzięki subwencji od Ł. T-wa Elektrycznego w sumie zł. 3,500.— zdołał Zarząd wybudować i oddać do użytku strzelnicę 100 metrową dla broni małokalibrowej. Za działalność sportową na terenie Łodzi otrzymuje Klub od Związku Związków Sportowych dyplom uznania. W ciągu roku odbyto 37 posiedzeń, uchwał powzięto 381.

W roku 1931 powołano do życia sekcję pływacką i zorganizowano I-sze w Łodzi zawody pływackie przy udziale czołowego zawodnika Polski p. Bocheńskiego. Zaangażowano trenera pływackiego p. Mackiewicza z Warszawy.

Posiedzeń Zarządu odbyto 40, uchwał powzięto 390.

W roku 1932 restytuowano zlikwidowaną w roku 1915 sekcję szermierczą. Zaangażowano trenera pływackiego p. Jerzego Pardygółę z Górnego Śląska oraz trenera piłkarskiego p. Emila Loebego z Budapesztu. Posiedzeń Zarządu odbyto 47, uchwał powzięto 370.

ROZBUDOWA PARKU SPORTOWEGO

Od r. 1924 rozbudowa Parku Sportowego postępuje w nierównym tempie. W miarę przygniatającego Ł. K. S. kryzysu finansowego i zadłużenia, postęp inwestycyjny słabnie, ażeby przy pierwszych oznakach poprawy materialnej Klubu, znowu silniejszym uderzyć tętnem.

Jeżeli chodzi o szczegóły rozbudowy, to zasadniczo wytyczne było, budować naprzód te objekty, które potrzebne są do uprawiania ćwiczeń sportowych.

Dlatego też obecnie mamy gotowe już objekty ćwiczebne dla wszelkich gałęzi sportu, ale nie mamy krytej trybuny dla widzów. Stanowisko nasze okazało się może ze względów finansowych dla nas niekorzystne, ale z punktu widzenia idei wychowania fizycznego było jedynie racjonalne. Nikt nam nie może zarzucić, że kierowaliśmy się materializmem i że, dla uniknięcia kłopotów finansowych, budowaliśmy objekty dochodowe zaniedbując działalność sportową.

Na ogół jednak jesteśmy przekonani, że roboty prowadzone były celowo, stosunkowo tanio, a najważniejszy obiekt basen pływacki wykonany został bez zarzutu, czego nie można powiedzieć ani o basenie warszawskim ani o basenie w Królewskiej Hucie.

Poniżej postaramy się przedstawić przebieg budowy, jak ona w chronologicznym porządku wyglądała:

Rok 1925 był okresem reakcyjnym. Po nadzwyczaj intensywnej pracy inwestycyjnej w r. 1924 nastąpił chwilowy zastój zarówno ze względów natury finansowej, jakoteż z powodu chwilowej dezorganizacji w planach dalszej rozbudowy. Przy wydatnym poparciu Wydziału plantacji Magistratu m. Łodzi zasadzono jednak drzewa dookoła parku.

W roku 1926, dzięki inicjatywie trzech członków Klubu, rozpoczęto budowę trzech kortów tenisowych, strzelnicy 50 metrowej, szatni tenisowej i drugiego szaletu murowanego dla publiczności z miejsc siedzących.

Ł. K. S. był więc po za Lawn-Tenis Klubem Łódzkim drugą organizacją w Łodzi, która posiadała własne place tenisowe. Wykorzystując budowę kanalizacji w Łodzi, postaraliśmy się o dowóz wywożonej ziemi dla rozpoczęcia robót przy sypaniu wirazów toru kolarskiego.

Pułk. Ulrych przyznał Ł. K. S-owi z funduszy P. U. W. F. i P. W. 80,000 zł. subwencji na budowę pływalni i w ten sposób otrzymaliśmy kategorię impulsu do rozpoczęcia budowy.

Wczesną wiosną r. 1928 rozpoczęto budowę studni mającej w przyszłości zasilać basen pływacki wodą, a narazie służącą do robót żelbetowych.

Druga studnia głęboka, wywiercona w rogu Parku przy zbiegu Al. Unji i ul. Karolewskiej, o głębokości 60 m, i średnicy 500 mm., jest w stanie dostarczać około 40 m³ wody na godzinę. Prace żelbetowe pływalni rozpoczęła firma W. Krasnowski w końcu lata 1928 r. a ukończyła na wiosnę r. 1929.

OBECNY PLAN PARKU SPORTOWEGO.

Skala 1:500.

teren tymczasowy.

teren zastępczy.

teren dodatkowy.

STRZELNICA 70 m.

STRZELNICA 100 m.

KORTY
TENNISOWE

TRYBUNA.

TOR DLA CYKLISTÓW. 480 m.

BIEŻNIA 400 m.

BOISKO ĆWICZEBN.

BOISKO GŁÓWNE

PLAŻA.

WIDOWNIA.

PIYWAŁN

KABINY.

BOZONKA

Łódź. 1933.

rys. Jaki

VL. KAROLEWSKA.

ALEJA VNJI.

Już w czasie robót żelbetowych, nastąpiło połączenie basenu z kolektorem kanalizacji miejskiej przez firmy Hauk i Kociński. Tu zaznaczyć musimy, że budowa basenu nie mogłaby być dokonana, gdyby nie wydatna pomoc Magistratu m. Łodzi, który przez udzielenie subwencji w kwocie 80,000 zł. umożliwił nam doprowadzenie robót do końca.

Na wiosnę roku 1929 wykończono budowę basenu, wyrównano wokół niego teren i napełniono wodą dla sprawdzenia czy nie zajdzie potrzeba wykonania jakich przeróbek i poprawek. Z otwarciem pływalni postanowiono wstrzymać się do następnego roku. Ponieważ sypanie toru kolarskiego zostało już ukończone, postanowiono przerobić bieżnię, która przy budowie toru znacznie ucierpiała. Całą bieżnię skopano aż do dna koryta, korytu nadano odpowiedni spadek na zewnątrz na prostej i na wewnątrz na wirażach. W tych najniższych miejscach założono dreny odwodniające, które przez studzienki kontrolne umieszczone wokół bieżni, odprowadzają wody deszczowe pod wirażem toru kolarskiego do studni drenowej. Wewnętrzną krawędź bieżni ustalono przez obłożeni krawężnikami betonowymi. Następnie wypełniono bieżnię warstwami gruzu i żużlu i ostatecznie pokryto specjalną nawierzchnię.

W roku 1930 przekonawszy się, że konstrukcja basenu jest bez zarzutu zamówiono we Wiedniu pompę podwodną systemu »Uta«, która zatopiona wraz z motorem na głębokości około 20 metrów, funkcjonuje od sierpnia 1930 roku bez zarzutu, dostarczając około 35 m³ na godzinę. Całą instalację pompy w studni, doprowadzenie rur do basenu i kable do studni, wykonano przy ofiarnej pomocy Zarządu i pracowników Łódzkiego Tow. Elektrycznego. Po wybudowaniu 32 kabin dla użytku pływających jakoteż 6 natrysków prowizorycznych, pływalnię uruchomiono w dniu 15 sierpnia 1930 roku. W tymże roku otwarto również drugą strzelnicę 100 metrową, posiadającą wysoką halę o 5 stanowiskach dla pozycy leżącej, stojącej i kłęczącej z dwoma krytymi tarczownikami, na odległości 50 i 100 metrów. Betonowe tarczownie pod ziemią są tak duże, że w każdej z nich urzędować może cała komisja sędziowska. Strzelnica zabezpieczona jest dwoma odpowiednio wykonanymi kulochronami, które w zupełności wystarczają, ażeby zabezpieczyć lot kul poza obręb strzelnicy.

Rok 1931 zaznacza się dalszą intensywną pracą przy rozbudowie Parku Sportowego. Wykonano piękną szatnię zbiorową dla pływalni. Szatnia ta posiada 31 kabin i na obu końcach po 3 prysznice dla kobiet i mężczyzn i obsłużyć może na raz 600 osób. Nad głębszą częścią basenu wybudowano skocznię 5 metrową, ażeby umożliwić naukę skoków wieżowych. Prymitywna plaża urządzona w poprzednim roku okazała się niewystarczającą wobec czego zwieziono około 500 m³ czystego piasku i ułożono wokół basenu. Ponieważ dotychczasowe 3 korty tenisowe okazały się niewystarczające, postanowiono urządzić dalsze 3 korty. W tym celu naprzód doprowadzono do nich wodociągi w ten sposób, że każde dwa korty leżące obok siebie mają wspólny hydrant, następnie na kortach ułożono dreny odwadniające, które również przez studzienki kontrolne prowadzą do wspólnej studni drenowej. Wszystkie 6 kortów zostały na nowo ogrodzone siatką cynkową założoną na rurach 4 metrowej wysokości oraz nasadzono wazony żeliwe do kwiatów. Wazony te wykonała bezpłatnie Odlewnia St. Weigt i S-ka. Dla wygody publiczności stojącej na widowni boiska głównego ustawiono dalszych 5 stopni betonowych, tak że liczba ich wzrosła do 17-tu, przyczem uprzednio trzeba było odpowiednio nasypić ziemi. Wreszcie po raz pierwszy zainstalowano na boisku telefon sezonowy Nr 179-28 który funkcjonuje zwykle od 15 maja do 15 października.

W roku 1932 ilość stopni na widowni boiska głównego powiększono do liczby 22, zmontowano otrzymany drogą plebiscytu zegar boiskowy »Omega«, zasiano trawą boisko treningowe, przerobiono i odnowiono altanę tenisową, rozszerzono plażę na pływalni i zaprowadzono oświetlenie elektryczne w domku dozorczy i na pływalni. Ostatnią wreszcie inwestycją w roku 1932 było oświetlenie reflektorami toru hokejowego i urządzenie przenośnych trybun na przeszło 300 miejsc siedzących. Wreszcie musimy podkreślić, że cały chodnik wzdłuż Aleji Unji długości 340 metrów i szerokości 9 metrów jest przez Ł. K. S. całkowicie wykonany.

Oto wszystko. — A plany na przyszłość?

Wprost boimy się cokolwiek projektować wobec ciężkiej sytuacji finansowej Ł. K. S-u, miasta i całego kraju. Na jesień zeszłego roku wnieśliśmy podanie do Magistratu o przyznanie nam dodatkowego terenu pod boiska treningowe, gdyż dotychczasowe musi być wzięte częściowo na powiększenie plaży przy pływalni. Jesteśmy przekonani, że Magistrat, który dotychczas wykazywał całkowite zrozumienie dla naszej pracy i tym razem przychylił się do naszej prośby.

SKIBICKI ZYGMUNT

Zawodnicy w dniu poświęcenia boiska — 1924 r.

TYM, KTÓRZY ODESZLI...

W ciągu ćwierćwiecza istnienia Klubu szeregi członków zmniejszyły się o kilkanaście osób, których nielitościwa śmierć zabrała z pośród nas i nie pozwoliła im dożyć pięknej chwili wybicia się Ł. K. S. na wysokie szczyble drabiny sportowej. Zmarli członkowie brali żywy udział w pracach Klubu i przyczynili się w wielu wypadkach do uzyskania laurów dla Ł. K. S. zarówno na zawodach klubowych, jak i międzyklubowych.

Oto niektórzy z nich:

Winter Ryszard, I-szy prezes Ł. K. S., zasłużony działacz na polu organizacji Klubu;

Horocks Wiliam, członek honorowy Ł. K. S. Jego poparciu zawdzięcza Ł. K. S. otrzymanie w dzierżawę od firmy I. K. Poznański w roku 1912 boiska sportowego kompletnie urządzonego przy ul. Srebrzyńskiej;

Komorowski Leopold, jeden z lepszych lekko-atletów, długoletni członek Zarządu. Pełnił przez kilka lat funkcję gospodarza Klubu;

Galawas James, członek honorowy Ł. K. S.;

Kaffanke Mieczysław, gracz I-ej drużyny piłki nożnej w latach 1909 – 1910;

Hanke Józef, gracz I-ej drużyny piłki nożnej w latach 1908 – 1914;

Zmigrod Józef, członek czynny;

Jeziński Feliks, długoletni członek Klubu;

Poznański Antoni, gracz I-ej drużyny piłki nożnej w latach 1912 – 1914;

Mike Stanisław, gracz II-ej drużyny piłki nożnej;

Polankiewicz Aleksander, długoletni członek klubu;

Fejer Władysław, gracz I-ej drużyny piłki nożnej w latach 1923 – 1925;

Jaszczakówna Bronisława, lekko-atletka i reprezentacyjna zawodniczka Polski w grach sportowych;

Neszper Henryk, czołowy kolarz Klubu;

Żakiewicz Emil, gracz I-ej drużyny piłki nożnej w latach 1910 – 1914;

Merle Zygmunt, piłkarz, kierownik Sekcji lekko-atletycznej oraz członek Zarządu Klubu;

Potz Tadeusz, piłkarz;

Skibicka Władysława z Kowalskich, długoletnia członkini Klubu.

Wysiłki ich i ofiarna praca nie poszły na marne. W chwili tak bardzo podniosłej dla Klubu – Jubilata, który, stojąc w pełni rozwoju organizacyjnego, realizuje zaszczytne hasła swego sztandaru, poświęcamy te słów kilka wdzięcznemu wspomnieniu zmarłych członków.

Cześć Ich pamięci.

O CZEM SIĘ NAWET PISAĆ NIE CHCE

Właściwie artykuł, który poniżej kreślę należałoby zatytułować inaczej, konkretniej; umyślnie jednak dałem taki ogólnikowy nagłówek, żeby czytelników nie zrażać. Są tytuły książek, filmów, artykułów, które przyciągają, ale są i takie, które odpychają.

Mamy już bowiem takie natury, że nieprzyjemne problemy społeczne skazujemy na ignorancję w przekonaniu, że znajdzie się taki, który się tem zajmie i jakoś tam będzie. Ludzie wolą iść po linii najmniejszego oporu i dopiero twarda konieczność zmusza ich do zmiany drogi na bardziej uciążliwą ale ostatecznie pewniej do celu prowadzącą. Poza tem my Polacy za mało jesteśmy obowiązkowi i łatwiej nam oddać życie za daną sprawę, aniżeli dla niej żyć i skutecznie pracować. Czy nie zauważyliście n. p., że łatwiej niejednego skłonić do grubszej ofiary jednorazowej na cel dobroczynny, niż przyzwyczaić do małej choćby, ale stałej miesięcznej składki.

Mam wrażenie, że nie nadużywam łamów »Jednodniówki Jubileuszowej« pisząc o tem co jest przecież fundamentalnem pojęciem sportu. Bo sport, to: uprawianie stałe ćwiczeń cielesnych z myślą osiągnięcia doskonałości. A ponieważ doskonałość jest nieograniczona, więc dążenie do tego ideału starczy każdemu na całe życie. W ten sposób patrząc na rzecz, każdy prawdziwy sportowiec jest szczęśliwym, ma cel w życiu.

Czyż inaczej możnaby sobie wytłumaczyć takie wysiłki jak: ekspedycje polarne, zdobywanie Ewerystu, skok przez Atlantycką kapor. Skarżyńskiego i t. p. niebezpieczne zamierzenia? Czy w myśl słów naszego wieszczka: »i ten szczęśliwy kto padł wśród zawodu, jeśli swym ciałem dał innym szczebel do sławy grodu« nie byli szczęśliwymi ś. p. Żwirko i Wigura ginąc w kilka dni po zdobyciu szczytu szczytu? Ilu jednak wygodnickich myślało sobie w skrytościach: „lepiejby im było sytym sławy wypocząć i zbierać zasłużone pochwały i w błogiej beczynności długiego żywota na miękkim łożu dokonać”. Otóż widocznie nie lepiej — i nie jedni oni tak myśleli — śmierć ich nikogo nie zniechęciła.

Od Ikara, przez Kolumba i Skarżyńskiego świat ciągle nowych przodowników potrzebuje i produkuje.

Ten przydługi może wstęp, niech służy czytelnikom za dowód, że i mnie nie bardzo chce się pisać na temat, który wreszcie muszę wam zdradzić: „Czem sport jest dla społeczeństwa i co społeczeństwo robi dla sportu.“

Dla zobrazowania pierwszego, cofnijmy się wstecz o jakie lat 40 i przypomnijmy sobie jaki był program dnia n. p. robotnika fabrycznego:

Praca trwała 12 godzin, poczem człowiek szedł do domu jadł wieszczę i kładł się spać, żeby z rana znowu wstać do pracy. A w niedzielę nie jeden szedł do knajpy i dużą część ciężko zapracowanych pieniędzy zostawiał szynkarzowi za wodę życia, za wodę zapomnienia, która pozwalała mu nie myśleć o szarem, smutnem życiu. W ten sposób bytowali ludzie nietylko dojrzały ale i młodzież od lat 10. Dziś, gdy praca trwa 8 godzin, cóż ma począć dorosły, nieletnia młodzież i poważni obywatele? 8 godzin pracy to nie jest tak wyczerpujący wysiłek, ażeby

resztę czasu trzeba było zużywać na posiłek i odpoczynek. Młodzież zwłaszcza pełna energii jak ma zużyć wolny od pracy i odpoczynku czas? A niedziele i święta, a urlopy?

Więc radzi się: pracownicy fizyczni powinni dać odpocząć mięśniom a kształcić umysł; więc lektura, odczyty, teatr, muzyka, kino i t. p., a dla pracowników umysłowych: lekka praca fizyczna, przechadzka, gimnastyka, tańce i t. d.

Ale czy te rzeczy dadzą się masowo zastosować? Czy każdy da się tak łatwo do tego namówić nawet przez lekarza?

Umysłowe zajęcia dla pracowników umysłowych musiałyby być bardzo rozumnie dobierane, jeśli mają wzbudzić nie tylko zainteresowanie ale pozostać na dłuższy czas w pamięci. Znamy przecież wypadki, gdy po kilkunastu minutach takiego odczytu wszyscy studenci byli w głębokim śnie pogrążeni.

A jaka praca fizyczna może być interesująca dla pracowników umysłowych w mieście? Gdzie można urządzić odpowiednie spacery? Do czego mogą doprowadzić ciągłe tańce?

I potężny genjusz ludzkości, którego gigantyczne kroki widzimy już od początku XIX stulecia wynalazł cudowne wprost zajecie:

Sporty wszelkiego rodzaju!

Od tego czasu jedno z najbardziej potężnych zagadnień zostało rozwiązane w sposób generalny: każdy może i powinien w miarę swych sił i warunków, zdrowia i skłonności uprawiać mniej lub więcej wyczerpującą jego energję gałąź sportu.

Każdy, a więc: mężczyzna i kobieta, młodzież, dojrzała a nawet starcy, robotnicy, urzędnicy, pracownicy wolnych zawodów, włościanie, duchowni, filozofowie i królowie a nawet — nawet kalecy

Ale jakież są korzyści płynące ze sportu, że tyle o nim mówimy?

Sport nakłania do korzystania ze świeżego powietrza, do pozbywania się większej części niehygienicznej odzieży, do przebywania na słońcu, do utrzymywania w czystości ciała, do intensywnego pocenia się, do kształcenia estetycznych i zgrabnych ruchów. A więc wyrabia zdrowie i siły uodparnia organizm przeciwko chorobom i złym skutkom pewnych prac zawodowych

A pozatem sport zmusza do podporządkowania się pewnym przepisom, wyrabia solidarność i zdolność poświęcania się, opanowanie nerwów i gentlemństwo, mimowoli uczy wielu prawideł fizykalnych, a przez zainteresowanie kształci w geografji Wreszcie zabierając czas i energję dla sportu pozbawia się równocześnie młodzież możliwości oddania się w tym samym czasie szkodliwym zajęciom i nałogom.

A to wszystko dzieje się nietylko w stosunku do samych czynnych sportowców ale też do wszystkich tych którzy jako widzowie duchowo biorą udział w sporcie.

Naturalnie zdarza się, że i sportowiec się zaziębi, że lekkomyślny zawodnik się upije, że piłkarz złamie nogę, że lotnik kark skręci, że bokserowi pęknie serce; ale naogół sportowcy nie zaziębiają się, nie piją, wyrabiają natomiast zdrowe nogi i ręce, serce i płuca zwłaszcza jeśli w tych sprawach od czasu do czasu zasięgają porady lekarza.

A jednak mimo, że potrzeba uprawiania sportów jest nie mniej ważną, jak różne reformy społeczne np. kasa chorych, ubezpieczenia, 8 godzinny dzień pracy, wolność polityczna i społeczna i t. p. nie widzimy dotychczas jeszcze należytego ustosunkowania się społeczeństwa do tego wielkiego zagadnienia

Gdy na Zachodzie idea „w zdrowem ciele zdrowy duch” stała się powszechną, i obowiązującą, u nas jakże często hasło to złośliwie parafrazują, a poważne traktowanie ogranicza się do pewnych tylko sfer i w pewnych tylko okolicznościach. Społeczeństwo i naród jako masa jeszcze się sportem nie interesuje. Dziś, gdy nie tylko nasza polska magistratura sportowa ustaliła P. O. S. jako obowiązek

każdego obywatela, ale nawet „wielka reformatorska Rosja sowiecka” uznała konieczność podniesienia fizycznego poziomu narodu, jak często jeszcze spotykamy się z ignorancją, bezczynnością, niechęcią, a nawet wrogiem nastawieniem tych, którzy osobiście czynny udział w sporcie brać powinni.

Ażeby stan ten lepiej sobie uzmysłwić, podzielimy społeczeństwo na pojedyncze części w ten sposób, jak one w stosunku do sportu się ugrupowują:

Pierwsza grupa to pionierzy sportu z przed lat kilkudziesięciu, stowarzyszenia i kluby sportowe: jest ich w stosunku do poziomu sportu i do ilości ogółu sportowców w Polsce dużo, dlatego też obserwujemy znamieny fakt, że o ile w miejscowościach w których dotychczas organizacji sportowych nie było, takowe się tworzy o tyle w większych skupieniach ludności co raz częściej widzimy likwidację lub fuzjonowanie się kilku stowarzyszeń sportowych. Przyczyną zamierania jest głównie brak odpowiednio silnych materialnie podstaw danego klubu. Do rzadkości należy fakt, posiadania własnej nieruchomości, nie mówiąc już naturalnie o pięknych gmachach, ale choćby skromnie urządzonej terenach sportowych. A jak długo stowarzyszenie nie posiada własnego terenu sportowego, lub nie ma zapewnionej dzierżawy długoletniej, byt jego stoi ciągle pod znakiem zapytania. Zarządowi trudno utrzymywać liczne sekcje sportowe nie mające stałego miejsca ćwiczeń i zmuszone korzystać stale z obcych i coraz innych obiektów sportowych

Ale i stowarzyszenia posiadające własne tereny znajdują się w bardzo ciężkich tarapatkach finansowych. Urządziwszy się bowiem jako tako w lepszych ale droższych czasach zaciągnęły mniejsze lub większe zobowiązania finansowe, które obecnie wobec zmniejszonych dochodów zmuszone są prolongować czekając lepszych czasów. Zresztą powiedzmy otwarcie: objekty sportowe nie przynoszą dochodu.

Wpływy pokrywają jedynie koszta konserwacji i eksportacji o amortyzacji kosztów budowy mowy niema. A przecież każdy teren wymaga dalszej rozbudowy, a więc nowych wydatków. Po za tem stowarzyszenie utrzymywać musi lokal i propagować cały szereg sportów, które dużo kosztują. W rezultacie dobrze jest jeśli dany klub równoważy swój budżet.

W takich warunkach Zarząd stowarzyszenia ma bardzo utrudnione zadanie, ludzie stronią od pracy w Zarządzie i normalnie tylko kilku lub kilkunastu zapaleńców klubowych poświęca cały swój wolny czas i wolną gotówkę, ażeby organizację do coraz świetniejszej przyszłości prowadzić.

Zawodnicy i czynni sportowcy stanowią drugą niestety stosunkowo bardzo nieliczną grupę. Z natury słaba budowa fizyczna naszej młodzieży, marne zdrowie, kiepskie odżywianie się, fatalne warunki mieszkaniowe, brak pracy a więc dochodów, brak porządnie urządzonej i licznych terenów sportowych, brak podziału i zainteresowania się ze strony starszego społeczeństwa wytworzyły takie stosunki, że mamy wprawdzie wybitnych rekordzistów w każdej gałęzi sportu, ale nie mamy masy średnich zawodników. A przecież ważniejszym jest mieć masy zdrowych i silnych ludzi, aniżeli kilkunastu asów.

Trzecią grupę stanowią t. zw. „kibice” klubowi, jest to rodzaj ludzi o których można powiedzieć, że nie wiadomo czy przynoszą stowarzyszeniu więcej szkody czy też pożytku. Zależnie od wyników poszczególnych konkurencji sportowych to wpadają w zachwyt i entuzjazm zaprawione zresztą szowinizmem klubowym, to znowu z nieusprawiedliwionem zwątpieniem krytykują wszystkich i wszystko. A więc sport wogóle, zawodników i zarządy sekcji. Składek z zasady nie płacą, od wszelkiej pracy się wykręcają, bardzo często nie są nawet członkami danego stowarzyszenia,

mimo to wszędzie się wkręca, do wszystkiego się wtrącają, a jeżeli chodzi o muzykalność widowni i zajęcie najlepszych miejsc są po prostu bez konkurencji. Co najciekawsze jednak sami o sobie sądzą, że są dla stowarzyszenia bardzo pożyteczni i wymagają odpowiedniego traktowania.

Zwyczajni członkowie opłacają składki miesięczne mniej lub więcej regularnie stanowią czwartą i również nieliczną grupę. U nas niedoszło jeszcze do tego, ażeby każdy dojrzały członek obojga płci uważał za swój obowiązek być członkiem a choćby zwolennikiem tego lub innego stowarzyszenia sportowego. Smutnem jest też że grupa ta przeważnie ogranicza się do płacenia składek i uczęszczania na poważniejsze zawody ignorując nawet Walne Zebrania organizacji.

Największą grupę jednak stanowią ci, których sport wogóle nie obchodzi. Niektórzy jeszcze uznają imprezy sportowe w charakterze reprezentacyjnym między państwowym, chwalą zwycięzców, krytykują zwyciężonych przeważnie nie mając o samem ćwiczeniu zielonego pojęcia, potem o wszystkim zapominają i przez pół roku niczem się nie interesują. Inni sport uważają jeszcze za dziecinnadę nie wartą wogóle ich uwagi, a tem bardziej poparcia. Jeszcze wyścigi konne (ze względu na totalizatora) lub zapasy ciężkoatletów mogą ich pociągnąć, ale takie tam kopanie, bieganie, ciskanie to dobre dla uliczników, ale nie dla szanującej się młodzieży. Czyż tego nie dowodzi frekwencja na zawodach Polska - Belgja, na które Warszawa licząca miljon mieszkańców dała 7,000 widzów (niecały 1¹/₀).

Wreszcie ostatnią grupę stanowią instytucje finansowe, arystokracja i plutokracja, władze komunalne i rządowe. Jeżeli na Zachodzie widzimy masę stadjonów, pływalni, hal sportowych, skoczni narciarskich i t. p. obiektów to powiedzmy otwarcie: w lwiej części wybudowano je za pieniądze tej właśnie grupy. Nie brak tam stałych i dorywczych subwencji, ofiar, fundacyj, zapisów i wszelkiego rodzaju poparcia działalności organizacyj sportowych, a jeśli chodzi o uczęszczanie na zawody to zwyczaj ten należy do dobrego tonu i obowiązków obywatelskich nietylko przeciętnego zjadacza chleba, ale nawet głowy państwa

Stąd też nic dziwnego, że sport u nas nie rozwija się w tem tempie jak powinien, bo organizacje sportowe muszą bardzo ciężko pracować aby koniec z końcem związać, a często im się to nie udaje. A jednak możnaby trochę pomódz inicjatywie i energii prywatnej, bo bez tej pomocy nawet najbardziej oddani się zniechęcają i opuszczają ręce, co nie leży przecież w niczym interesie

Ale o tem się nawet czytać nie chce. Prawda?

ANTONI ROLA

ZAKOŃCZENIE

Przedkładając niniejsze Sprawozdanie ogółowi członków Ł. K. S. oraz Społeczeństwu Łódzkiemu spodziewamy się, że przyjęte ono zostanie z życzliwością. Staraliśmy się przedstawić w nim dorobek sportowy poszczególnych sekcji za ubiegłe ćwierćwiecza istnienia klubu.

Ł. K. S. skromny w roku powstania — mający zaledwie kilkunastu członków — nie zmarnował szybko biegnącego czasu, lecz skupiwszy w swych szeregach ludzi dobrej woli, ogarnął zasięgiem swych wpływów szerokie sfery młodzieży i starszego pokolenia i starał się w pracach swych osiągnąć rezultaty, których wstydić się nie potrzebuje.

10 lat temu mogliśmy przedstawić rezultaty działalności swych 2 sekcji piłki nożnej i lekkiej atletyki. W ciągu 10 lat zdołaliśmy wzmoczoną pracą — lotem w górę — zorganizować kilka gałęzi sportu, jak: kolarstwo, pływactwo, gry sportowe, tenis, boks, szermierkę, strzelectwo i hokej na lodzie. Jesteśmy dumni, że w ciągu tak krótkiego czasu sportowcy nasi zdołali osiągnąć dobre wyczyny sportowe i dorobkiem swym przysporzyć laurów klubowi. Bez przesady można śmiało twierdzić, że Ł. K. S. w Łodzi to ognisko sportu, to znicz, który płonie wiecznym ogniem udzielając swego blasku innym klubom i wskazując im, że dobra wola i zapał mogą zdziałać wiele.

Nie sądzimy, aby praca nasza była w końcowym etapie; abyśmy mieli spocząć na laurach. Mamy swą ideę, mamy postulaty, które musimy zrealizować. Państwo nasze odrodzone potrzebuje obywateli zdrowych; jego mocarstwowe stanowisko wymaga wyrobienia karnego, zdyscyplinowanego i należyście zorganizowanego społeczeństwa. My, jako komórka społeczna, jako rodzina sportowa przyobiecujemy, że nikt nie zawiedzie się na nas, że zdrowi duchem i owiani chęcią pracy będziemy dalej pracować z myślą o dobru państwa.

Zadania nasze są wielkie. Dokończenie budowy parku sportowego, budowa własnego domu sportowego, oto najbliższe cele naszej pracy.

Sądzimy, że społeczeństwo łódzkie doceniające wyniki naszej pracy nie poskąpi nam sympatii i poparcia.

Wykaz imienny członków Zarządu.

L. p.	Nazwisko i imię	1917	1918	1919 — 1920	1921	1922	1923	1924	1925	1926	1927	1928	1929	1930	1931	1932	1933
		1	Bogacki L.	g													
2	Borkowski K.										cz						
3	Chilarski E.												p	p	p	p	p
4	Ciaś J.								s	s	s		p				
5	Cichocki W.									g							
6	Cywiński A.		sk														
7	Czekalski J.	cz		sk													
8	Domaszewski St.															cz	cz
9	Duszyński B.							s									
10	Feja Fr.				sk	sk		w			w	w					
11	Fichna S.									cz	sk	sk	sk	sk	sk	sk	sk
12	Goliński P.								sk	sk	sk	sk	sk	sk	sk	sk	sk
13	Grajwoda E.																cz
14	Hanke Z.		cz					g									cz
15	Harasimowicz F.																
16	Heiman A.		sk														cz
17	Henneberg E.					s	cz										
18	Hirszberg J.	sk															
19	Jarkiewicz J.												cz			cz	
20	Joss A.																
21	Kołaczkowski J.				g	g	g										
22	Kołaczkowski Z.																
23	Komorowski J.	g															
24	Konopka H.							w		p	p	p	w	w	w	w	w
25	Kordasz H.								g	cz	cz	cz					
26	Kowalski A.		cz		s												
27	Kowalski St.	s		sk				cz	cz	w	cz	cz	cz	cz	cz	cz	cz
28	Kozielski W.							g									
29	Krachulec Z.	s	s	s	w	w				w	w	w	w		cz	cz	cz
30	Krysiński J.																cz
31	Lange Z.												sk	sk	sk	sk	sk
32	Liebert L.													cz			
33	Lityński K.		cz													cz	cz
34	Lubawski H.																
35	Lutrosiński E.				g	g											
36	Lukasiewicz K.							s	cz								
37	Mackiewicz W.															cz	cz
38	Merle Z.											cz			cz	g	
39	Mike Z.					s											
40	Montag J.	sk															
41	Pfeiffer J.										cz					cz	cz
42	Piątkowski St.								s	s							
43	Piotrowski St.			g											s		
44	Przybyszewski Cz.			s	s												
45	Rau Z.												cz	w	w	w	w
46	Rąbalski Z.											g		s	s	s	cz
47	Rzewski A.								w								
48	Skibicki Z.				sk	cz		cz	cz	cz	g	s	g	g	g	g	s
49	Skwarczyński H.						s										
50	Sobeżyński J.			g													
51	Sosiński A.							sk	sk								
52	Szemiet B.							sk									
53	Sznajder J.			w	g												
54	Szumlewski L.																cz
55	Szwarc J.	cz															
56	Tadusiewicz R.															g	
57	Taubwurel W.	p	p	p	p	p	w										
58	Waleński K.	p	w				w										
59	Wardeszkiewicz K.																s
60	Wawrzecki L.																
61	Wisławski T.						sk	sk	sk	g	g	cz	g	g		cz	g
62	Wnukowski Tt.																
63	Wolczyński J.						s	w	p	p	w						
64	Woźniak J.																
65	Zgliczyński S.															cz	cz
		9	8	9	8	9	9	13	12	11	11	10	12	11	17	16	17

p = prezes
 w = wice prezes
 s = sekretarz
 sk = skarbnik
 g = gospodarz
 cz = członek

WYKAZ CZŁONKÓW ŁÓDZKIEGO KLUBU SPORTOWEGO W ROKU 1933.

CZŁONKOWIE HONOROWI

Taubwurcel Wacław, prezes honorowy
Prof. Dyr. Ulman Edward, członek honorowy
Inż. Tołoczko Ludwik, „ „ „

1. Abramowiczówna Kazimiera	48. Bryl Stanisław Inż.
2. Adamowicz Antoni	49. Brzeziński Władysław
3. Adrelowa Lili	50. Budkiewicz Jan
4. Adolf Lucy	51. Cerbel Oskar
5. Aftergut Oskar	52. Chachulski Eugenju z
6. Ajzensztajn Ilja	53. Chilarski Eugenjusz, Płk. Dypł.
7. Amster Emil	54. Chojnacka Jadwiga
8. Andrzejak Edmund	55. Chudzicki Kostanty
9. Andrzejak Jerzy	56. Cias Józef
10. Andrzejak Marjan	57. Cichocki Witold
11. Angelewicz Haralambi	58. Ciesielski Eug njusz
12. Ankerstein Witold	59. Cieślik Ryszard
13. Antonowicz Roman	60. Cunge Emanuela
14. Arenson Arnold, Dr.	61. Cyll Wawrzyniec
15. Augustyniak Józef	62. Czajkowski Marjan
16. Bajaskin Jakób Stanisław	63. Czapliński Kazimierz
17. Banacki Jerzy	64. Czarnomski Mieczysław
18. Barbier Eugenjusz	65. Czech Aleksy
19. Barski Leon	66. Czekalski Izidor
20. Bartczak Ludwik	67. Dawidowicz Władysław, Inż.
21. Bartoszek Jan	68. Dąbrowski Czesław, Inż.
22. Bednarek Czesław	69. Denel Fryderyk
23. Bednarek Jerzy	70. Dębowski Józef
24. Bellen Emeryk	71. Dickstein Władysław
25. Bellen Marja	72. Doberstein Aleksander
26. Bendarzewski Kazimierz, Inż.	73. Dobkin Adolf
27. Bengsz Aleksander	74. Dobrucka Helena
28. Bernecker Erwin	75. Dobrzyniecki Aleksander
29. Białkowski Stanisław	76. Domaszewski Stanisław Inż.
30. Biberгал Bronisław	77. Dominikowski Eugenjusz
31. Bielobradkowa Janina	78. Durko Adam
32. Bienias Feliks	79. Dytberner Alfred
33. Birke Hugon	80. Drażkiewiczówna Janina
34. Bluszkę Artur	81. Dziuszyński Zygmunt, Dr.
35. Błasiak Aleksy	82. Ekler Feliks
36. Błaszczyk Roman	83. Ekler Stefan
37. Błaszczyński Stanisław	84. Endert Wili
38. Boliński Józef	85. Ewert Edmund
39. Bocheński Piotr	86. Ewert Otto
40. Bogus Stanisław	87. Fabjański Aleksander
41. Boczkowski Jan	88. Fabjański Władysław
42. Bogdański Jerzy	89. Faust Bolesław
43. Bojanowski Bronisław	90. Feilchenfeld Ludwik
44. Bojanowski Stanisław	91. Inż. Feinkind Stefan
45. Borkowski Karol	92. Feja Franciszek
46. Bottke Artur	
47. Bronowicki Juljan	

93. Feja Hieronim
 94. Feja Ludwik
 95. Dr. Fichna Bolesław
 96. Fijałkowski Jan
 97. Inż. Filcek Tadeusz
 98. Fiszer Adolf
 99. Fiszer Mieczysław
 100. Fitze Max Adolf
 101. Fligieli Edward
 102. Frymarkiewicz Henryk
 103. Fuks Karol
 104. Futerman Dawid
105. Gabriel Henryk
 106. Gałeczki Antoni
 107. Garelik Maks
 108. Garfinkiel Lucjan
 109. Gasiński Stefan
 110. Gerhard-Berhard Jan
 111. Gessler Wiktor
 112. Gibaszek Edward
 113. Gliwny Janusz
 114. Glugla Eugenjusz
 115. Glugla Jan Kazimierz
 116. Głazewski Aleksander
 117. Golański Jan
 118. Goldkopf Stefan
 119. Goliński Kazimierz
 120. Dyr. Goliński Paweł
 121. Dr. Gontarski Bogumił
 122. Gostomski Karol
 123. Grabowski Leon Jan
 124. Graf Wilhelm
 125. Grajwoda Edmund
 126. Graliński Włodzimierz
 127. Grall Edward
 128. Grudziński Władysław
 129. Inż. Grynspan Seweryn
 130. Grzybowski Jan
 131. Gutekunst Teodor Jan
 132. Gutman Bernard
 133. Guze Alfons
134. Hajek Paweł
 135. Hajek Szczepan
 136. Hanke Zygmunt
 137. Ppłk. Harasimowicz Feliks
 138. Hauptfleisch Rudolf
 139. Heiman Arnold
 140. Heleniak Tadeusz
 141. Hellman Paweł
 142. Hendlar Henryk
 143. Hennenberg Emanuel
 144. Herbstreich Henryk
 145. Hetman Leonard
 146. Hintz Gustaw
 147. Hirsberg Jerzy
 148. Hoffmanówna Władysława
 149. Holcgreber Wacław
 150. Houżwiczko Józef
151. Iżykowski Feliks
 152. Iżykowski Zenon
153. Jabłońska Antonina
 154. Jabłoński Dyonizy
 155. Jabłoński Roman Józef
 156. Jachacz Henryk
 157. Jakubiec Leopold
 158. Jakubowski Marjan
 159. Jamroz Józef Mieczysław
 160. Janecki Marjan
 161. Janiak Zenon
 162. Janic Czesław
 163. Jankowski Aleksander
 164. Jankowski Konstanty
 165. Janowski Aleksander
 166. Jańczyk Roman
 167. Jaranowski Stefan
 168. Jarkiewicz Jan
 169. Jarościński Kazimierz
 170. Jaroszek Marceł
 171. Jaroszyński Stanisław
 172. Jarzębowski Bernard
 173. Jarzębski Stanisław
 174. Jasiński Kazimierz
 175. Jegorow Wiktor
 176. Jesiołowski Władysław
 177. Jezierski Andrzej
 178. Jeziorski Stanisław
 179. Jędraszczak Józef
 180. Jędrzejczak Feliks
 181. Jędrzejewska Wanda
 182. Joffe Sergjusz
 183. Inż. Johanson Mikołaj
 184. Joss Alfons
 185. Jurczyński Alfred
 186. Jurczyński Edmund
 187. Just Antoni
188. Kaczmarczyk Mieczysław
 189. Kaczmarczyk Władysław
 190. Kaczorkiewicz Stefan
 191. Kahanówna Halina
 192. Kалеcka Marja
 193. Kалеcki Władysław
 194. Dyr. Kalinowski Mieczysław
 195. Kałużny Alojzy
 196. Kanel Leon
 197. Kantor Roman Józef
 198. Kauczyńska Janina
 199. Kaźmierczak Mieczysław
 200. Kermen Paweł
 201. Kędzierzawski Henryk
 202. Kikolski Rafał
 203. Klausowa Janina
 204. Klek Wacław
 205. Klimczak Henryk
 206. Klimczak Tadeusz
 207. Kling Bronisław
 208. Klinger Stanisław
 209. Knapik Henryk
 210. Koczaski Leon
 211. Kękorzycki Edmund
 212. Kołodziejczak Wacław
 213. Kołodziejczyk Wacław
 214. Koman Walerjan

215. Komar Mieczysław
216. Konarski Aleksander
217. Konarzewski Henryk
218. Kononowicz Józef
219. Konopka Heljodor
220. Korceli Mieczysław
221. Inż. Korwin Kostyrka
222. Kosiński Mieczysław
223. Kosiński Stefan
224. Kosut Franciszek
225. Kowalska Henryka
226. Kowalska Leokadja
227. Kowalska Marja
228. Kowalski Aleksander
229. Kowalski Antoni
230. Kowalski Romuald
231. Kowalski Stanisław
232. Kowalski Stanisław
233. Koziorowski Stanisław
234. Kowalski Stefan
235. Kowalski Tadeusz
236. Kowalski Zygmunt
237. Kozuchowska Zofja
238. Köhler Brunon
239. Krachulec Zygmunt
240. Krise Hugon
241. Krogulski Wiktor
242. Król Władysław
243. Inż. Kryłowiecki Henryk
244. Kryłowiecki Mikołaj
245. Krysiński Jan
246. Krzaczewski Zygmunt
247. Krzemiński Mieczysław
248. Inż. Krzymuski Jerzy
249. Kucharski Ferdynand
250. Kuczyński Józef
251. Kudzielka Leon
252. Kulary Stefan
253. Kulesza Bronisław
254. Kuligowski Stanisław
255. Kuliński Władysław
256. Kulisiewicz Józef
257. Kunce Maks
258. Kurt Henryk
259. Kurt Einbrodt
260. Kuzan vel Kuzaniak Wiktor
261. Kuzan Władysław
262. Kuźnicki Roman
263. Kurzawski Wacław
264. Kwaśniewski Eugenjusz
265. Kwiatkowski Stanisław
266. Kwieciński Józef

267. Lachowski Jan
268. Landau Gustaw
269. Landauowa Hanka
270. Landau Władysław
271. Lange Zygmunt
272. Latuszkiewicz Alfred
273. Latuszkiewicz Antoni
274. Lederman Władysław
275. Leszczyński Adam
276. Leśniak Czesław

277. Leutschacher Henryk
278. Leutschacher Rudolf
279. Lewi Mieczysław
280. Lewiński Jerzy
281. Lipska Helena
282. Lipszyc Marek
283. Lisowski Zygmunt
284. Lityński Kludjusz
285. Lubawski Henryk
286. Lubowiecki Edmund
287. Lubowiecki Eugenjusz
288. Lutrosiński Eugenjusz

289. Łabudziński Marjan
290. Łęczycza Zofja
291. Łopatkiewicz Stefan
292. Dr. Łukasiewicz Karol
293. Łuszkiewicz Józef
294. Łuszkiewicz Kazimierz
295. Łuszkiewicz Wacław

296. Inż. Mackiewicz Witold
297. Magdzička Janina
298. Malinowski Stanisław
299. Małczyński Mikołaj
300. Małecki Edward
301. Inż. Mańko Stanisław
302. Marciniak Józef Tadeusz
303. Marczewski Jan
304. Markiewicz Edward
305. Mjr Marszałek Tadeusz
306. Inż. Musliński Antoni
307. Matusiak Stefan
308. Maurer Paweł
309. Maurer Wawrzyniec
310. Mendelski Brunon
311. Menkesowa Aniela
312. Dr. Mertert Alfred
313. Michalak Mieczysław
314. Michalski Franciszek
315. Michalski Juljan
316. Michalski Zygmunt
317. Mikołajczyk Ignacy
318. Mikołajczyk Józef
319. Miller Alfons
320. Miller Edmund
321. Miller Karol
322. Mirecki Stanisław
323. Mirzyński Franciszek
324. Dr. Misjon Bolesław
325. Młotkiewicz Jerzy
326. Młotkiewicz Zbigniew
327. Modrzejewski Adam
328. Motylewski Tadeusz
329. Musiałowicz Janusz
330. Mühl Franciszek
331. Müller Alfons
332. Müller Eugenjusz
333. Mrówczyński Alfons
334. Myśliwy Stanisław

335. Naze Czesław
336. Nikiel Mieczysław
337. Niemczynowicz Henryk

338. Niemiec Adam
339. Nippe Mikołaj
340. Nitsche Aleksander
341. Niewczas Mieczysław
342. Nojman Tadeusz
343. Noskiewicz Jan Mieczysław
344. Nowakowski Marjan
345. Nowakowski Tadeusz
346. Nower Antoni
347. Nowicki Bolesław
348. Nowicki Józef

349. Obmiński Adam
350. Odartus Wiktor
351. Dr. Oksza-Strzelecki Kazimierz
352. Olas Józef
353. Olawiński Anzelm
354. Olejnik Tadeusz
355. Olszaniecki Juljusz
356. Olszański Jan
357. Olszta Jerzy
358. Ołubek Zygmunt
359. Omakowski Jan
360. Omieciński Zygmunt
361. Orzechowski Wiktor
362. Otocki Feliks
363. Otto Zygmunt

364. Pająkówna Marta
365. Pajchej Józef
366. Pajchłowa Helena
367. Palczewski Kazimierz
368. Paprota Antoni
369. Pegza Władysław
370. Penczak Bolesław
371. Petersilge Aleksander
372. Petzold Bruno
373. Pęski Mieczysław
374. Pęsko Stefan
375. Pfan Erwin
376. Pfeiffer Elżbieta
377. Pfeiffer Józef
378. Piasecki Edward
379. Piątkowski Józef
380. Piątkowski Stanisław
381. Piecz Mieczysław
382. Pierzchała Adam
383. Piestrzeniewicz Józef
384. Pietraszek Wacław
385. Pilichowski Henryk
386. Piotrowicz Janusz
387. Piotrowski Stanisław
388. Pladek Alfons
389. Pladek Edmund
390. Placek Jan
391. Placek Jan
392. Fleszczyński Eugenjusz
393. Dyr. Podciechowski Stanisław
394. Polanowski Jan
395. Potz Bogdan
396. Potz Tadeusz
397. Proce Mieczysław
398. Przybyszewski Czesław

399. Pukaczewski Leonard

400. Rabinowicz Samuel
401. Rąbalski Zygmunt
402. Radomski Stefan
403. Rajchmanowa Aniela
404. Inż. Rau Zygmunt
405. Reszke Paweł
406. Reul Alfred
407. Rimler Karol
408. Rogacki Stanisław
409. Rogalski Czesław
410. Romaszówna Irena
411. Rosałowski Fryderyk
412. Rozenberg Maks
413. Rozenblum Samuel
414. Rozenholz Edward
415. Rozner Aleksander
416. Rusin Rusiński Józef
417. Rutkowski Wacław
418. Rybczyńska Stanisława
419. Rychter Wiesław
420. Rygler Jerzy
421. Rygler Stanisław
422. Ryszelewska Stanisława
423. Rzewski Aleksy

424. Saks Józef
425. Salm Stanisław
426. Sędzia Salm Witold
427. Samborski Donat
428. Sarnecki Longin
429. Sas-Klechniowski Czesław
430. Saulewicz Leopold
431. Sawicki Witold
432. Schmelerowa Małgorzata
433. Inż. Sejniewski Mieczysław
434. Sędziwy Mieczysław
435. Sierakowski Wacław
436. Sierpiński Longin
437. Skarzyński Teodor
438. Dyr. Skibicki Zygmunt
439. Smolewski Bogumił
440. Snowadzki Stefan
441. Sobieraj Wojciech
442. Inż. Sokołowski Piotr
443. Sowiak Stanisław
444. Sowiński Adam
445. Spodenkiewicz Zofja
446. Spychalski Adam
447. Stahl Korneljusz
448. Starosta Marjan
449. Stasiakiewicz Mieczysław
450. Stankiewicz Mieczysław
451. Staszewski Zdzisław
452. Stera Stanisław
453. Stępiński Antoni
454. Stępiński Henryk
455. Sumera Alfons
456. Sumera Kazimierz
457. Suwała Stefan
458. Suwała Wawrzyniec
459. ppłk. dypl. Switalski Adam

460. Szatsznajder Ryszard
461. Szczygielski Florjan
462. Szcześniewski Gracjan
463. Szebel Brunon
464. Szefler Leon
465. Szemiót Bronisław
466. Szlindenbuch Edward
467. Sznajder Ludwik
468. Szoll Alojzy
469. Szostakiewicz Stanisław
470. Szumacher Józef
471. Szumlewski Ludwik
472. Szymański Czesław
473. Szymczyk Henryk
474. Szyszkiewiczówna Alicja

475. Tadeusiewicz Eugenjusz
476. Tadeusiewicz Jan
477. Tadeusiewicz Roman
478. Taubwurcel Waclaw
479. Tomankiewicz Tadeusz
480. Trautówna Adela
481. Dr. Trawiński Henryk
482. Trzaska Stanisław
483. Trzęsowski Henryk
484. Trzmiel Antoni
485. Twardowski Antoni
486. Tylman Alfred

487. Ulatowski Bolesław
488. Ulkowski Czesław
489. Urbanowicz Klemens
490. Uryszek Władysław

491. Wadowski Marjan
492. Wagner Arno
493. Wagner Henryk
494. Wagner Bronisław
495. Wajberg Mieczysław
496. Wardęszkiewicz Henryk
497. Wardęszkiewicz Kazimierz
498. Wasilewski Stanisław
499. Wawrzecki Leon
500. Wawrzyniak Adam
501. Wefle Teodor
502. Weigt Waclaw
503. Wejrych Konstanty
504. Welnic Karol
505. Wentel Antoni
506. Wernerówna Jadwiga
507. Wiankowski Henryk

508. Wierucka Irena
509. Wiktorski Władysław
510. Wilkowicz Leon
511. Wilkuszewski Tadeusz
512. Wilmańska Irena
513. Winter Ludwik
514. Wisławski Edmund
515. Wisławski Tadeusz
516. Wiśniewski Władysław
517. Wiśniewski Leon
518. Włodarski Zygmunt
519. Wnukowski Stanisław
520. Woerucki Stefan
521. Wojciechowski Ireneusz
522. Wojtczak Marjan
523. Wolski Jerzy
524. Wolski Witold
525. Wołyński Aleksander
526. Wołowski Edmund
527. Wołowska Wanda
528. Woteć Józef
529. Woyde Stanisław
530. Woźniakowski Zygfryd
531. Woźnicki Stefan
532. Wójcikiewicz Bolesław
533. Wróblewski Waclaw
534. Wróblewski Władysław
535. Wucow Henryk
536. Wysocki Ksawery

537. Zaniewski Józef
538. Zawadziński Julian
539. Zawieja Władysław
540. Dr. Zboromirski Edmund
541. Zdonek Franciszek
542. Zemełko Eugenjusz
543. Zgleczewska Klara
544. Zgliczyński Stanisław
545. Zielński Eugenjusz
546. Zielke Alfred
547. Ks. Ziemiański Michał
548. Zórawski Zenon
549. Zubrulin Wiktor
550. Zwierzchowski Antoni
551. Zychla Eryk
552. Inż. Zyge Tadeusz
553. Zylberzanka Eda
554. Zyndenband Alfred
555. Zyndenband Jerzy
556. Zyrzyński Waclaw

KANDYDACI:

1. Adolf Erna

2. Babiacki Marjan

3. Babiacki Stanisław

4. Barciński Jan

5. Bartodziejska Janina

6. Bujnowicz Witold

7. Cichecki Edward

8. Dajwłowski Eugenjusz

9. Dobrusin Jerzy

10. Dotecki Kazimierz

11. Dura Bolesław

12. Einsenbraun Robert

13. Eitingon Ira

14. Elsner Bodo

15. Faflik Rudolf

16. Glamaczyński Eugenjusz
17. Głowiński Jan
18. Gortel Zbigniew
19. Goszczko Zenon
20. Görlitz Arno
21. Graliński Arsenjusz
22. Gutmann Helmut
23. Gönther Jerzy
24. Haegelen A.
25. Hajkówna Marta
26. Hartwig Harry
27. Hofsznajder Jan
28. Imieniński Kazimierz
29. Jabłoński Janusz
30. Jakubson Roman
31. Jankowiak Franciszek
32. Jaskułowski Józef
33. Kaczkowski Jan
34. Kędziński Kazimierz
35. Kędziński Leonard
36. Klecki Witold
37. Kosiński Stanisław
38. Krzywański Józef
39. Kukulski Tadeusz
40. Leszczyński Maks
41. Lutrosińska Janina
42. Majchrzak Eugenjusz
43. Majorek Seweryn
44. Mikołajczyk Marjan
45. Mikołajczyk Romuald
46. Mielczarek Ludwik
47. Minc Jerzy
48. Müller Mirka
49. Nawrot Polikarp
50. Neuman Erwin
51. Niewinowski Feliks
52. Okółowicz Jan
53. Ordyńska Stefanja

54. Piasecki Janusz
55. Pietrzyński Juljan
56. Pol Hubert
57. Przedpełski Stefan
58. Przybysz Bronisław
59. Rawicki Marjan
60. Robaszek Roman
61. Rossman Jerzy
62. Rudnicki Henryk
63. Rychterski Wacław
64. Schutz Artur
65. Sobolewski Alfred
66. Soczyna Stanisław
67. Staniszewski Kazimierz
68. Stolarek Tadeusz
69. Świętek Leon
70. Szadek Eugenjusz
71. Szczeńiak Arkadiusz
72. Szulc Leon
73. Szymański Mieczysław
74. Tarczyński Piotr
75. Tomala Mieczysław
76. Ulrichs Tadeusz
77. Urbankiewicz Jerzy
78. Warycha Ludwik
79. Warycha Zygmunt
80. Watten Wojciech
81. Wągrowska Wiesława
82. Weimiger Juljan
83. Wiśniewska Jadwiga
84. Wolkenstajnowna Elżbieta
85. Wolski Juljan
86. Woźniakowski Wacław
87. Wójtowicz Zygmunt
88. Wysokiński Michał
89. Zelazko Stefan
90. Zimowski Kazimierz

D Z I A Ł
OGŁOSZENIOWY

M.B.
L. W.
Lodź

**Z J E D N O C Z O N E
ZAKŁADY WŁÓKIENNICZE**

K. SCHEIBLERA i L. GROHMANA

SPÓŁKA AKCYJNA W ŁODZI

**Zakłady wyrabiają tkaniny bawełniane
wszelkiego rodzaju:**

krośniaki, nansuki, prześcieradła, batysty, obrusy, ręczniki, chustki do nosa, chustki na głowę, płócienna kolorowe, drukowane, satyny farbowane i drukowane, kołdry deseniowe i gładkie, popeliny koszulowe, flanele farbowane, kolorowo tkane i drukowane, materiały pościelowe, podszewkowe, meblowe, tkaniny półjedwabne i t. p.

SKŁADY WŁASNE:

ŁÓDŹ, WARSZAWA, LUBLIN, KRAKÓW, KATOWICE, LWÓW
POZNAŃ, BYDGOSZCZ, WILNO, BRZEŚĆ N/BUGIEM

Spółka Akcyjna Wyrobów Bawełnianych

I. K. POZNAŃSKIEGO

**W ŁODZI
ul. Ogrodowa 17**

Tel. Centr. Nr. 197-05

Rok założenia 1872

**Kapitał zakładowy
Zł. 31.250.000.**

Fabryka posiada: przedziałnię cienką (140.000 wrzecion), przedziałnię czesankową (20.000 wrzecion), skręcalnię i motalnię (30.000 wrzecion), przedziałnię odpadkowo-wigonjową (9.000 wrzecion). Tkalnię mechaniczną z oddz. przygotowawczym (4.200 krosien). Wykończalnię z wydz. bielnika, opalarni, merceryzacji apretury, farbiarni i drukarni (z 12 maszynami drukarskimi).

Fabryka wyrabia towarów z bielonych: madapolamy, sielesie, nansuki, batysty, popeliny, jedwabie, etaminy, płóciennika, krośniaki pościelowe, obrusy, ręczniki, prześcieradła i t. p.

Z towarów farbowanych i drukowanych: tyk, zephyry, oksfordy, muśliny, satyny, jedwabie, voile, popeliny, kaszmiry, materiały ubraniowe, flanele, kołdry, koce oraz tkaniny dla celów Rządowych, Wojskowych i Lotniczych.

Przędę cienką od Nr. 60—120.

UWAGA!!! Ostatnio fabryka udoskonaliła i opatentowała trwałość na tkaninach drukowanych.

Wyroby firmy nabywać można w składach:

Warszawa, ul. Gęsia 16-18
Warszawa, Plac Żelaznej Bramy 3
Lwów, Trybunalska 1
Poznań, Stary Rynek 44

Kraków, ul. Grodzka 55
Wilno, ul. Wielka 30
Łódź, ul. Piotrkowska 40

Najpiękniejsze i najlepsze rowery
najtaniej się kupuje, tylko we
firmie Hurtownia rowerów:

H. Spikulitzer

Ł Ó D Ź

Piotrkowska 50

**Powyższa firma jest już od
wielu lat znana, jako jedna
z najsolidniejszych i najtańszych.**

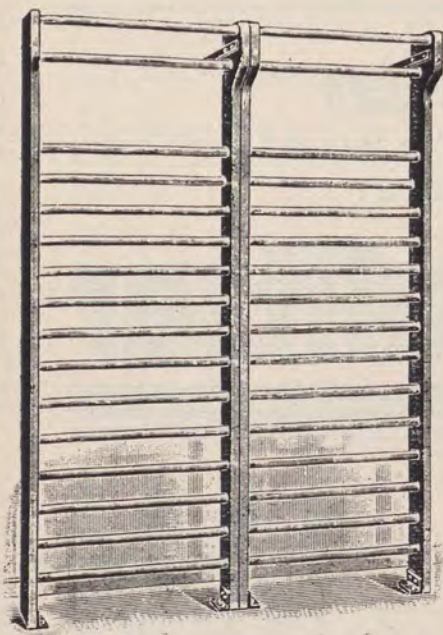
**Wszelkie części
do rowerów stale
na składzie.**

**Dla P.T.Kupców i Mechaników
udzielam znaczne rabaty.**

**Stale na składzie w wielkim wyborze,
wszystkie rozmiary rowerów dziecięcych.**

Proszę o zapamiętanie adresu:

PIOTRKOWSKA 50, H. SPIKULITZER

**Przybory Gimnastyczne
oraz wszelkiego rodzaju drabiny
poleca firma**

„DRABINA”

Sp. z o. o.

Łódź, Kilińskiego 136, tel. 177-00

Na żądanie bezpłatne
oferty na wyposażenie
całych sal gimnasty-
cznych. Dla towarzystw
wioślarskich polecamy:
kajaki, wiosła i aparaty
treningowe wioślarskie.

**Fabryka wyrobów
trykotowo-dzianych**

H. Szenwicz

ŁÓDŹ

Detal: Piotrkowska 128, tel. 218-96

Hurt: Wólczańska 125, tel. 174-86

**WIELKI
WYBÓR:**

pullowerów, swetrów,
reform, pończoch,
skarpetek, rękawiczek
i innych artykułów
damskich, męskich
i dzieciennych.

1908-1933

ŁÓDZKA ODLEWNIA ŻELAZA

„Ferrum”

Właśc.: E. Bruer i A. Weldmann

Łódź, Kilińskiego 121. Tel. 218-20

**Wykonywa szybko, dokładnie
i po cenach znacznie obniżonych:**

Wszelkie odlewy z szarego
żelaza podług własnych
lub nadesłanych modeli
rysunków, oraz wszelką
mechaniczną obróbkę
metali.

XXV

KRAJOWA RAKIETA TENNISOWA

„FREMA”

DO NABYCIA WE WSZYSTKICH
MAGAZYNACH SPORTOWYCH

Franciszek Hesse

Łódź, Andrzeja 1

TELEFON 146-20.

Artykuły
sportowe oraz
ubioły samochodowe
i motocyklowe.

WYTWÓRNIA
SWEATRÓW

„Olymp“

Łódź
Piotrkowska 70

SPECJALNY
DZIAŁ
SPORTOWY

PUHARY, FIGURY

i inne nagrody dla sportowców
po cenach bardzo przystępnych

poleca firma

M. SIEGELBERG

ŁÓDŹ, Piotrkowska 45

Telefon 112-44

Mech. Wytwórnia Rowerów

i sprzedaż części do rowerów

St. RĘDZIA

Ł Ó D Ź

Rynek Bałucki Nr. 3
Telefon Nr. 113-99

EGZYSTUJE OD 1919 ROKU

Największy wybór przyborów sportowych

poleca

najstarszy w Polsce sklep sportowy

N. B. MIRTENBAUM

W Ł O D Ź I

ULICA PIOTRKOWSKA Nr. 69

FABRYKA ROWERÓW
W. SIERPIŃSKI

Egz. od 1891 r.

ŁÓDŹ, KILIŃSKIEGO 96-a. TEL. 110-74

**Poleca rowery wszelkich typów:
wyścigowe, inwalidzkie i transportowe.**

Fabryka Rowerów
L. TALER, Łódź

ul. Engla 8, tel. 150-42

Wytwarza rowery czołowe i turystyczne,
oraz dokonuje wszelkich reperacji. Zamiana
na starych rowerów na nowe balonówki.

Dla zrzeszonych kolarzy specjalne rabaty.

HURTOWNIA
ROWERÓW i CZĘŚCI

p. i.

Kokoszko i Borysewicz

Łódź, Piotrkowska 109
Telefon 247-53

P O L E C A :

**Rowery i części po
wyjątkowo niskich cenach**

SPÓŁDZIELCZY

BANK PRZEMYSŁU MIĘSNEGO

z ograniczoną odpowiedzialnością.

W ŁÓDZI

RADWAŃSKA 73, TEL. 221-45

Załatwia wszelkie czynności

w zakresie bankowości wchodzące

Biuro czynne od 9 do 3 popoł.

Hotel „Savoy“

Łódź, Traugutta 6

**DLA SPORTOWCÓW
CENY SPECJALNE.**

SKŁAD BRONI i AMUNICJI

SPÓŁKA ŁOWIECKA

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
ŁÓDŹ, PIOTRKOWSKA 114
T E L E F O N 110-75

Na składzie duży wybór broni bezkurkowych i kurkowych belgijskich fabryk;
największy wybór pistoletów automatycznych rewolwerów i karabinów sportowych
znanych światowych fabryk po konkurencyjnie niskich cenach.

**ZNAJDUJĄCY SIĘ PRZY SKŁADZIE
WARSZTAT PUSZKARSKI
WYKONYWA WSZELKIE ROBOTY
SZYBKO, SOLIDNIE I TANIO**

H O T E L
„POLONIA-PALACE“
ŁÓDŹ, UL. NARUTOWICZA № 38

Dla P. P. Sportowców cena jednolita
Zł. 3.— za dobę

Dyrekcja:
B-cia DOBRZYŃSCY

RESTAURACJA
i KAWIARNIA

„NEGRO“

TRAUGUTTA 6. TEL. 238-36
(GMACH HOTELU SAVOY)

DYREKCJA:
MARJAN DOBRYSZYCKI

Pierwszorządna kuchnia
Trunki krajowe i zagraniczne

Ceny niskie

Codziennie koncert
doborowego zespołu

Uprzejmie zapraszamy
wszystkich sportowców

Przed każdą podróżą —
prosimy W. P. zwrócić się o
bezpłatne informacje
bilety I, II, III kl.
podmiejskie
okresowe
krajowe
zagraniczne
po cenach nominalnych

Wagons-Lits // Cook

ŁÓDŹ

Piotrkowska № 64

TELEF. 170-77

CENY NOMINALNE.

FABRYKA RESORÓW SAMOCHODOWYCH
ALFRED HERMANS, ŁÓDŹ

UL. KILIŃSKIEGO 136/138

TELEFON 184-21

Wykonujemy natychmiast naprawę resorów do samochodów osobowych i ciężarowych wszelkich marek. Na składzie stale: Nowe kompletne resory, oraz pojedyncze pióra (lagi) do samochodów: Ford, Chevrolet, Tatra i wiele innych.

GRAND-HOTEL, ŁÓDŹ

SP. AKC.

200 POKOI
KOMFORT
NOWOCZESNY

Pokoje już
od 6-ciu zł.
dziennie

Dla sportowców specjalne rabaty

Restauracja

„LOUVRE”

Piotrkowska 86.

TELEFON Nr. 16-168.

WYŚMIENITE I BEZKONKURENCYJNE

OBIADY

od godziny 12 — 5 p. p.

z 3 dań po 1.50 gr.

z 4 dań po 2.30 gr.

Specjalność **PIWO ŚWIĘTOJAŃSKIE** (mo-
nachijskie) browaru Okocimskiego.

Kuchnia pod nowym kierownictwem.

Codziennie pierwszorzędne
występy artystyczne!

Soboty, niedziele i święta
podwieczorki taneczne

SKŁAD APARATÓW i PRZYBORÓW
FOTOGRAFICZNYCH

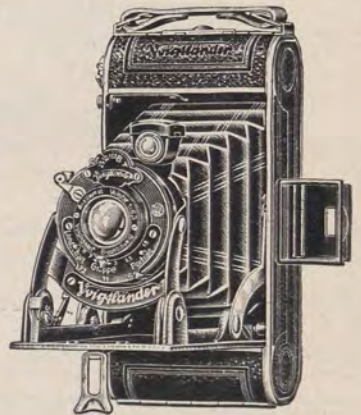
J. MORGENSTERN

ŁÓDŹ, PIOTRKOWSKA 40. TELEFON 120-63

poleca

najnowsze modele aparatów fotograficznych.

Nowoczesne laboratorjum.

Składnica Sportowa

„STADJON”

Poleca
wszelkie artykuły sportowe
po cenach konkurencyjnych

Łódź, Piotrkowska 183

CUKIERNIE JÓZEF PIĄTKOWSKI

W ŁODZI

C e n t r a l a :

Plac Wolności Nr. 4, tel. zamów. 215-63

„Z i e m i a ń s k a”

Piotrkowska Nr. 76, tel. zamów. 211-11

Piotrkowska Nr. 126, tel. zamów. 136-33

PABJANICE, ul. Zamkowa Nr. 7, tel. 114

Poleca: Wyroby cukiernicze znane ze swej dobroci
Wielki wybór pism krajowych i zagranicznych

ZAKŁAD RYTOWNICZY

A. Kessler

ŁÓDŹ, ul. WÓLCZAŃSKA 91

WYKONYWA

ODZNAKI

Wszelkiego rodzaju

PLAKIETY ORDERY GWOŹDZIE

Skład broni

S. Chabrowski

Ł Ó D Ź

Piotrkowska 83

Telef. 126-62.

Wylączny przedstawiciel na Polskę i Gdańsk pistoletów automatycznych „M.A.B” kal. 6.35 i 7.65, oraz wielu innych fabryk broni poleca wielki wybór broni i amunicji oraz przyborów myśliwskich.

Na żądanie wysyłam cennik i katalog bezpłatnie.

Restauracja „SALA MALINOWA“

CUKIERNIA i PASZTECIARNIA
PRZY **GRAND HOTELU**

ŁÓDŹ, PIOTRKOWSKA 72

WYDAJE ŚNIADANIA, OBIADY i KOLACJE
BANKIETY **ZARZĄD**

BAR AUTOMAT „QUICK“

Łódź, ul. Piotrkowska 63

TO MIEJSCE SPOTKAŃ
WSZYSTKICH SPORTOWCÓW

SKŁAD APARATÓW i PPZY-
BORÓW FOTOGRAFICZNYCH

M. JAKUBOWSKI

UL. PIOTRKOWSKA 82, TEL. 190-82

POLECA NAJNOWSZE MO-
DELE APARATÓW FOTO-
GRAFICZNYCH.

Nowoczesne laboratorjum.

OPONY

samochodowe
i rowerowe
części zamienne
wyroby gumowe

najtaniej dostarcza

Hurtownia „BERSON”, Łódź
Narutowicza 16

ODDZIAŁ WARSZAWA
SIENNA 12

Państwowa
Odznaka Sportowa.

Odznaki Przynależności Wojskowej oraz wszelkie ozdoby wojskowe, straży granicznych, pożarnej, związków strzeleckich, harcerstwa, klubów sportowych i t. p. w artystycznym wykonaniu dostarczają

ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE
BRONISŁAW GRABSKI
ŁÓDŹ

ul. Zakątna 61/63. Tel. 138-53.

Odznaka za strzelanie.

Magazyn
skórzanej
galanterji

Jerzy Langner

Ł Ó D Ź

Andrzeja 14

Poleca w wielkim wyborze:

Torebki damskie, portfele, portmonecki, papierośnice damskie i męskie, paski damskie i męskie, **pasy wojskowe**, kufry, walizki, walizeczki do robótek, koszyczki do śniadań, **plecaki**, teczki, tornistry **po cenach przystępnych.**

ARTYSTYCZNA PRACOWNIA SZYLDÓW
i REKLAM, SPEC. SZYLDY SZKLANE

JAN JANOWSKI

ŁÓDŹ, Sienkiewicza 91
TELEFON № 168-63

FIRMA ZOSTAŁA NAGRODZO-
NA MEDALEM NA WYSTAWIE
P.W.K. W POZNANIU W 1929 R.

PRACOWNIA WYKWINTNEGO OBUWIA

K. PŁONKA

ŁÓDŹ, UL. NAWROT № 15

SPECJALNOŚĆ!

Zamówienia podług najnowszych
fasonów **oraz obuwie sportowe!**

Ceny przystępne. Obsługa fachowa.

Dla Stowarzyszeń i klubów ustępstwa.

**Piękny fason!
Trwały materiał!
Solidne wykonanie!
Ceny kryzysowe!**

Oto zalety bucika damskiego
i męskiego nabytego w firmie

A. LEWANDOWSKI

UL. ŚRÓDMIEJSKA № 9
(dawniej Cegielniana Nr. 24)

Dla członków klubów sportowych specjalne rabaty.

PIERWSZORZĘDNY
ZAKŁAD KRAWIECKI

J. F. HOFFMAN

ŁÓDŹ, UL. PRUSA 8, TEL. 177-76

Wykonywa wszelkie za-
mówienia pg. ostatnich pa-
ryskich i angielskich modeli

Specjalność

UBIORY SPORTOWE.

**Piękna Pani —
Wytworny Pan**
ubierają się tylko
w f i r m i e

„THE GENTLEMAN”

Ł Ó D Ź

ul. Piotrkowska Nr. 89

Odznaki P. O. S-u w 3-ach wielkościach artystycznie wykonywa za specjalnym zezwoleniem P. U. W. F. i P. W. za Nr. 256-7a 33 wyszk. firma

**RYTOWNIK-EMALJER
ALFRED DYTBERNER**

**ŁÓDŹ, PIOTRKOWSKA 112 (w podwórzu)
TELEFON 251-08**

Łlucznia medali i odznak, wyrób pieczęci mosiężnych i gumowych, monogramy, herby, faximile, gwoździe do sztandarów, trawienie solami i kwasami, emaljowanie i t. p.

DR. G. RYDZEWSKI

ZAMENHOFA 6

b. lekarz Warszawskiego Szpitala Św. Łazarza

**ordynuje w chor.
skórnych
i wenerycznych**

od 9 do 10 rano i od 6 do 8 wiecz., niedziele od 10 do 12 rano.

Wszystkie sportowe rekordy osiągniesz stołując się w najwykwintniejszej i najtańszej

Mleczarni i Wędliniarni

„ROMA“

Piotrkowska 152, tel. 236-77

„A S“

**wyrocznią
mody męskiej**

**ŁÓDŹ
PIOTRKOWSKA 67**

DROGA NA OLIMPIJADĘ

prowadzi przez los, nabyty w najszcześliwszej kolekturze

A. D. Międzyrzecki

Łódź, Piotrkowska 61, tel. 166-23

Konto P. K. O. 64766

Fabryka Listew do Ram

Ram do firanek oraz
oprawa obrazów
po cenach fabrycznych

J. KRĘŻLEWSKI

**ŁÓDŹ, GDAŃSKA 105 przy Andrzeja
HURT — DETAL**

Dla Stowarzyszeń, Związków i Klubów
specjalne rabaty.

SKŁAD PAPIERU
i MATERJAŁÓW
PIŚMIENNYCH
WYDAWNICTWO
POCZTÓWEK

A. J. Ostrowski

ŁÓDŹ

PIOTRKOWSKA 55.

TELEFONY: 203-54, 215-40.

**PIERWSZORZĘDNY
ZAKŁAD KRAWIECKI
JAN JUST**

Łódź, Al. Kościuszki 41

Wykonuje wszelkie zamówienia z własnych i powierzonych materiałów p.g. ostatnich paryskich i angielskich modeli.

SPECJALNOŚĆ:

UBIORY SPORTOWE

Ceny niskie. Wykonanie pierwszorzędne

ZAKŁAD KRAWIECKI MĘSKI

F. CHOJNACKI, ŁÓDŹ

Sienkiewicza 59. Telefon 173-94

C e n y
przystępne

*Wykonuje wszelkie zlecenia w za-
kres krawiectwa męskiego wchodzące.*

UWAGA DLA SPORTOWCÓW!

Cała Łódź Sportowa już się przekonała, że najlepsze rowery po cenach bezkonkurencyjnych są tylko we firmie

S. OPATOWSKI, ŁÓDŹ

ul. Piotrkowska 70. Tel. 233-20.

SENSACJA! — SENSACJA!

Od 15-go czerwca do 15-go lipca 1933 r. reklamowy tani miesiąc sprzedaży rowerów i wszelkich artykułów sportowych. Proszę się przekonać, bo tylko w firmie

S. OPATOWSKI, ŁÓDŹ

ul. Piotrkowska 70. Tel. 233-20.

Łódź, Przejazd 1, tel. 126-30

Egz. od r. 1912

Łódź, Piotrkowska № 100

Telefon № 111-92

WYKWIĘTNA PRACOWNIA
UBIÓRÓW MĘSKICH

B. KRYSZTAŁ

ŁÓDŹ, Piotrkowska 24

TELEFON 205-85

MAGAZYN i ZAKŁAD KRAWIECKI

S. EWIGKEIT

ŁÓDŹ

NARUTOWICZA № 6

TELEFON № 115-38

WIELKI WYBÓR
PŁASZCZY SPORTO-
WYCH, NIEPRZEMA-
KALNYCH, GOLFÓW
i t. p.

„CZUJ-CZYN” SPÓŁDZIELNIA HARCERSKA

w Łodzi, ul. Zielona 5, tel. 233-99

Poleca:

mundury, wiatrówki, pasy, chlebaki,
mapniki, apteczki polowe, kotły, menażki,
manierki.

Sprzęt sportowy:

piłki: nożne, siatkowe, terenowe i t. p.
rakiety tenisowe, pantofle gimnastyczne,
kostjumy gimnastyczne.

Czapki, ozdoby i emblematy dla policji, szkół, Wojsk. Zw. Rez. i t. d.

PRZEDSIĘBIORSTWO

Inżynier - Elektro-Mechan.

MAURYCY RAK

ŁÓDŹ, UL. ZAWADZKA 12, TELEFON 214-11

Warsztaty reperacyjne.

■ Na składzie wszelkie
motory i dynamomaszyny.

Urządzenia, siły, światła, dźwigów, transmisji, sygnali-
zacji, **piorunochronów** i budowa elektrowni.
Reparacje: motorów, dynamomaszyn, transformatorów,
dźwigów, i wszelkich aparatów elektro-leczniczych.

Biuro ogłoszeń
S. FUCHS
Łódź, Piotrkowska 50, tel. 21-36.

Przyjmuje ogłoszenia **do wszystkich**
pism świata na korzystnych warunkach.

GRATIS

sporządza kosztorysy, udziela rad i wskazówek, redaguje i tłumaczy, dostarcza egzemplarze dowodowych.

ZAKŁADY GRAFICZNE

J. K. BARANOWSKIEGO

W Ł O D Z I
UL. PIOTRKOWSKA 111

W Y K O N Y W U J A :

TELEF.
138-60.

WSZELKIEGO RODZAJU DRUKI
DLA PRZEMYSŁU I HANDLU,
ROBOTY DZIEŁOWE, ILUSTRACJE,
WYDAWNICTWA I T. P.

[Handwritten signature]

159

796 *pn*

121492

